

Neil T. Anderson

E L I B E R A T
din

R O B I A
S E *x* U A L Ā

CUPRINS

Mulțumiri	5
Prefață: Pentru cei aflați în luptă	7
Introducere: Și tu poți experimenta eliberarea	9
1. Necazuri în Eden	14
2. Dumnezeu are un plan	22
3. Culegerea roadelor	37
4. Ciclul dependenței	51
5. Programul "one-step"	65
6. Scăparea din capcana păcatului	80
7. Câștigarea bătăliei pentru mintea ta	98
8. Vindecare în Hristos	116

PENTRU CEI AFLAȚI ÎN LUPȚĂ

Imi doresc să fi avut această carte puternică pe vremea când eu însuși mă luptam cu gândurile păcătoase. Ani de zile mi-au chinuit mintea și mi-au rănit sufletul. Am încercat toate lucrurile pe care credeam că trebuie să le încerce un creștin – studiul și memorarea Scripturii, experiențe noi cu Dumnezeu și eforturi de autodisciplinare, dar se părea că nimic nu ținea prea mult timp.

M-am rugat mult în acele vremuri de luptă – Dumnezeu știe că m-am rugat. Nici nu-mi pot aminti de câte ori m-am pocăit și am părăsit păcatul. Pe moment, Dumnezeu răspundea rugăciunilor mele. Dar gândurile păcătoase revineau mereu. Deși nu am avut nicio relație adulteră și mă feream de pornografia ca de ciumă, pofta era câmpul de bătălie pentru experiența mea creștină. Făceam trei pași înainte și doi înapoi, apoi doi pași înainte și trei pași înapoi, și apoi un pas înainte și patru pași înapoi. Da, au existat momente de biruință pe un teren sfânt înaintea lui Dumnezeu. Mă bucuram de ele. Dar apoi veneau săptămâni și luni chinuitoare de infrângere. Le uram și uram păcatul meu, și totuși nu puteam să scap de el. Romani 7 descrie perfect experiența mea. Am studiat mesajul din Romani 6 și 8 și am încercat să îl pun în aplicare. Cumva, acest mesaj era eficient în orice aspect al vieții mele cu excepția unuia singur. Când era vorba de poftă, nu puteam trăi în mod consecvent în Duhul. Gândirea mea avea un aspect dominator care mi se părea anormal. Habar nu aveam că de reală era problema spirituală. În acești ani de luptă tăcută, ascunsă, simțeam că nu am cu cine vorbi. Mai târziu mi-am dat seama că

nu voiam să vorbesc cu nimeni. Mândria și rușinea aproape m-au invins. Am descris momentul de cotitură din viața mea în cartea Running the Red Lights. Acest moment de cotitură a fost eficient în eliberarea primită în Hristos, dar acum știu că nu era deloc nevoie să aştept atât de mult.

Mi s-a părut atât de folositoare ideea acestei cărți (de a renunța la orice folosire sexuală a trupului și mintii mele în afara căsătoriei) atunci când am auzit-o prima dată. Ispitele mele erau mult mai aproape de normal în acea perioadă, iar dominarea fusese deja înfrântă. Cu toate acestea, atunci când l-am cerut lui Hristos să îmi amintească toate momentele de păcat sexual, trei amintiri vii mi-au apărut în minte. Acum cred că fiecare dintre acestea era un prilej pe care Satan și demonii săi îl foloseau pentru a forma o întăritura în mintea mea. Renunțarea la fiecare dintre ele au adus în viața mea eliberare și bucurie neexperimentată până atunci.

În zilele celei mai aprigi lupte, nu știam despre activitatea lui Satan, de plantare a gândurilor sale rele în mintea mea. Nu îmi cunoșteam adevărata identitate ca om crucificat, îngropat, înviat și aşezat alături de Hristos (Galateni 2:20, Romani 6:4, Efeseni 2:4-6). Nu știam cum să folosesc harul și adevărul lui Dumnezeu și să fac orice gând rob al ascultării de Hristos (2 Corinteni 10:5). Nu înțelegeam autoritatea și influența pe care le aveam în Hristos asupra celui rău. Domnul m-a învățat multe lucruri despre cum să devin biruitor și să înfrâng pofta, dar dacă aș fi avut această carte pe vremea aceea, Hristos ar fi putut să mă elibereze cu mulți ani mai devreme.

Cei mai mulți creștini au nevoie de acest mesaj cu disperare, fie pentru lupta lor prezentă, fie pentru o situație din trecutul lor care nu a fost încă rezolvată. Orice carte bună este ca o plăcintă de cireș. Unii dintre cititori vor găsi întotdeauna un sămbure teologic și vor fi tentați să arunce întreaga plăcintă. Te rog să nu faci lucrul acesta. Mesajul acestei cărți are potențialul de a arăta la milioane de oameni cum pot fi eliberați de Hristos din robia sexuală. Citește-o, dă-o mai departe și răspândește vestea.

Dr. Charles Mylander
Director Executiv al *Evangelical Friends Mission*

ȘI TU POTI EXPERIMENTA ELIBERAREA

Viața lui Rick era o căutare neîncetată după intimitate. La vârsta copilăriei a fost abuzat sexual de către bunica lui, după sinuciderea tatălui său. În tinerețe a pornit într-o căutare desperată de a-și umple golul din viață. După ce s-a căsătorit cu iubita lui din facultate, Emily, a continuat să își acopere amărăciunea și suferința prin relații sexuale adultere, muncă excesivă și aprobatarea celorlalți, dar fără niciun folos. Emily și-a pierdut răbdarea și l-a părăsit.

Ascultând o înregistrare cu dr. Charles Stanley, Rick a căzut pe genunchi și l-a cerut lui Isus să îl izbâvească de el însuși și de păcatul care niciodată nu i-a oferit ceea ce îi promitea. S-a împăcat cu soția lui și au avut împreună patru copii. Pentru alții păreau a fi o familie creștină respectabilă. Cu toate acestea, Rick era încă bântuit de minciunile că nevoia să de acceptare, siguranță și importanță puteau să fie cumva împlinite prin satisfacerea poftelor sale de sex, mâncare, acceptare socială și afirmare în profesie. A recăzut în vechile sale tipare de imoralitate. A avut relații sexuale cu numeroase partenere, inclusiv cu o femeie măritată, în timp ce continua să joace rolul tatălui și soțului creștin. Viața sa dublă a adus tulburare în sufletul său.

Devastat de intreruperea unei aventuri, Rick a mărturisit familiei sale totul și a inceput un program de trei luni, fiind internat pentru dependențele sale. Emily a fost distrusă și l-a spus să nu se mai întoarcă acasă. Divorțul care a urmat l-a determinat pe Rick să încearcă să își reinnoiască credința în Hristos. S-a rugat și și-a luat angajamentul de a nu avea nicio relație sexuală în timpul celor nouăzeci de zile de

tratament. Cu toate acestea, credința lui că femeia potrivită îi va împlini nevoia profundă și aparent de nepotolit pentru dragoste, l-a condus la un alt eșec. În timp ce continua să aibă un timp zilnic de părțăsie, să caute călăuzirea lui Dumnezeu și să "dea mărturie" în fața colegilor săi de la serviciu, a avut încă o relație cu o femeie căsătorită. Ani întregi, Rick a fost târât în aceste sușiuri și coborășuri spirituale și emoționale. Convingerile sale îl determinau să întrerupă relațiile și să se întoarcă la Domnul. Apoi problemele personale și depresia îl duceau înapoi la aceleași tipare carnale de sex și mâncare. Simțea că nu are puterea de a-și controla comportamentul.

"Codoșul" (proxenetul) din mintea mea îmi promitea meu împlinire dacă mă voi prostituă încă o dată. Dar niciodată nu și-a ținut promisiunea. Pentru mine, viața era ca împingerea unei mașini. Când totul mergea bine, nu era nevoie decât de foarte puțin efort. Dar de fiecare dată când încercam să împing mașina peste muntele robiei mele sexuale, mașina venea din nou peste mine – lăsându-mă disperat, rănit și din nou fără speranță. Indiferent cât de mult îl căutam pe Dumnezeu, nu reușeam să ies din cercul acesta. Dependența mea sexuală conducea totul în viața mea. Uram lucrul acesta, știam că mă distrug din interior, dar continuam să ascult din nou și din nou de "codoșul" din mintea mea.

Mama credincioasă a lui Rick l-a îndemnat să participe la o conferință a organizației noastre, intitulată "Trăind liber în Hristos". În timpul primei seri a conferinței, Rick a fost chinuit în mintea sa de fantezii sexuale. Totuși, a auzit o afirmație care i-a dat speranțe: "Dacă Fiul vă face slobozi, veți fi cu adevărat slobozi" (Ioan 8:36). Rick mărturisește: "Știam că nu eram liber. Nu aveam puterea de a înceta căutarea zadarnică după împlinire și satisfacție în sex, mâncare și muncă." Rick a stabilit o întâlnire particulară cu mine în timpul conferinței:

Conducând spre întâlnire, știam că ceva avea să se întâpte. Inima îmi era gata să explodeze. În mine se ducea un război. "Codoșul" din mintea mea care îmi controlase viața ani de zile

nu voia ca eu să merg la acea întâlnire. Dar eram hotărât să experimentez și eu eliberarea de care vorbea Neil.

Mă așteptam ca Neil să mă plesnească peste cap și să strige o rugăciune de exorcizare. Apoi cu siguranță urma să cad la pământ și să mă zbat necontrolat până când efectul rugăciunii sale mă va elibera. Nu s-a întâmplat aşa. Neil a ascultat în liniște, în vreme ce eu îi spuneam povestea mea, apoi a spus liniștit: "Rick, cred că poți fi liber în Hristos."

Pe măsură ce Neil mă conducea prin Pașii de eliberare în Hristos, auzeam minciunile insistente ale "codoșului" din mintea mea. Bătălia interioară era intensă, dar eram pregătit pentru ruperea cătușelor. Așa că m-am pocăit de păcatul meu, am renunțat la toate minciunile pe care le crezusem, am renunțat să îmi mai folosesc în mod sexual trupul ca un instrument al necurăției și i-am iertat pe toți cei care m-au rănit. Făcând lucrul acesta, pacea a venit și a inundat cei 37 de ani de minciuni. Am simțit o liniște sfântă în mintea mea. "Codoșul" dispăruse și, slavă lui Dumnezeu, eram liber!

Libertatea lui Rick a fost pusă la încercare imediat. Ziua următoare, în timpul conferinței, a fost bombardat de gânduri imorale. Dar el a făcut aceste gânduri roabe ascultării de Hristos și a ales să creadă adevărul că el era un copil al lui Dumnezeu, viu și liber în Hristos. În seara aceea a fost ispitit să înceapă o nouă relație distructivă. L-a chemat pe Domnul, iar "liniștea sfântă" a revenit.

De atunci, Rick a experimentat o relație autentică de creștere cu Tatăl său ceresc. A încetat să mai privească programele murdare de televiziune și filmele care jucau un rol foarte important în hrănirea obiceiurilor sale păcătoase. Acum, că experimenta eliberarea în Hristos, avea dorința de a studia Biblia și de a se rușine.

Fiecare copil al lui Dumnezeu poate găsi eliberarea

Fiecare copil al lui Dumnezeu aflat în robia sexuală și cei care au fost abuzați de alții pot fi eliberați de trecutul lor și pot experimenta

elibерarea în Hristos. Doar apoi pot continua procesul de asemănare cu chipul lui Dumnezeu. Iisus a zdrobit puterea păcatului la cruce, l-a invins pe Satan, ne-a făcut făpturi noi în El și ne-a eliberat de trecutul nostru, astfel ca să putem fi tot ceea ce El ne-a creat să fim. Acest adevăr poate fi însușit de oricine își pună încredere în Dumnezeu și se pocăiește sincer de păcatele sale.

Ți-am spus povestea lui Rick pentru a-ți oferi o fărâmă de speranță și pentru a arăta că nimeni nu are doar o problemă sexuală. Centrele seculare de tratament și multimea de programe de ajutor nu au reușit să îl ajute pe Rick să scape de dependența sa sexuală, însotită de experiențele din fragedă copilărie și toate celelalte aspecte ale vieții sale. Pentru el, promiscuitatea sexuală era o încercare automulțumitoare de a fi cineva. Atunci când încercăm se ne evaluăm după aparențe, performanțe sau statut social în această lume căzută, vom eșua. Oamenii nu au probleme legate de sex, sau alcool, sau probleme maritale – au probleme de viață. Toate problemele noastre sunt strâns legate, în mod complicat, de relația noastră cu Dumnezeu, cu dumnezeul acestei lumi și cu familia noastră, prietenii, vecinii și colegii de muncă. Sexual nu este doar un fenomen fizic, ci este legat integral de sufletele noastre și este parte a spiritualității noastre.

De asemenea, vreau să clarific un lucru: nu eu l-am eliberat pe Rick. Nici *Pașii de eliberare în Hristos* (vezi capitolul 8 pentru mai multe informații despre acești pași), care sunt doar un instrument care oferă structură procesului de pocăință, ajutându-i pe oameni să se supună lui Dumnezeu și să se împotrivească diavolului (Iacob 4:7). Cunoașterea adevărului, urmată de pocăință sinceră l-au eliberat pe Rick. Doar Iisus poate elibera pe cei robiți și să vindece pe cei cu inimă frântă. Rick nu este un pervers, adulter sau preacurvar – el este un copil al lui Dumnezeu, un moștenitor împreună cu Hristos și o făptură nouă în Hristos. Cunoscându-și poziția și identitatea în Hristos, el poate să trăiască o viață neprihănătită, prin credința în puterea Duhului Sfânt.

În această carte vom analiza sexualitatea noastră în lumina planului original al lui Dumnezeu în creație. Apoi vom analiza efectele căderii și modul în care păcatul ne pervertește caracterul și înțelegerea. Vom privi la câteva principii călăuzitoare din Vechiul Testament pentru

Introducere

puritate sexuală și căsătorie și vom explica motivele pentru care nimeni nu putea să trăiască o viață neprihănitoare sub Lege. Voi folosi istoria lui David pentru a ilustra vărtejul robiei sexuale. În cele urmă, vom lua în discuție răspunsul lui Dumnezeu pentru eliberarea noastră din punct de vedere sexual și puritatea în legământul hărții. Fiecare copil al lui Dumnezeu este viu și liber în Hristos, și fiecare dintre noi poate experimenta eliberarea dacă cunoaștem adevărata vrem să ne pocăim.

Fie ca Domnul să te ajute să faci lucrul acesta.

NECAZURI ÎN EDEN

Sexualitatea umană este nobilă și prea frumoasă, o experiență prea profundă pentru a fi transformată într-o simplă tehnică sau relaxare fizică, sau un mod ușorat și irelevant de a-ți petrece timpul.

J. V. L. CASSERLEY

Dumnezeu și-a revelat planul pentru viața și sănătatea sexuală a umanității în relatarea creației din Geneza 2:18, 21-25:

Domnul Dumnezeu a zis: "Nu este bine ca omul să fie singur; am să-i fac un ajutor potrivit pentru el." ... Atunci Domnul Dumnezeu a trimis un somn adânc peste om, și omul a adormit; Domnul Dumnezeu a luat una din coastele lui și a închis carne la locul ei. Din coasta pe care o luase din om, Domnul Dumnezeu a făcut o femeie și a adus-o la om. Și omul a zis: "Iată în sfârșit aceea care este os din oasele mele și carne din carne mea! Ea se va numi femeie, pentru că a fost luată din om." De aceea va lăsa omul pe tatăl său și pe mama sa, și se va lipi de nevasta sa, și se vor face un singur trup. Omul și nevasta lui erau amândoi goi, și nu le era rușine.

Dumnezeu l-a creat pe Adam după chipul Său și a suflat viață în el, iar Adam a devenit viu din punct de vedere spiritual și fizic. Totuși,

ceva lipsea. Nu era bine ca Adam să fie singur – avea nevoie de un ajutor potrivit. Niciunul dintre animalele create de Dumnezeu nu putea să împlinească în mod adecvat nevoia lui Adam, sau să aibă o relație complementară cu el. De aceea Dumnezeu a creat-o pe Eva din coasta lui Adam.

Proaspătul cuplu era gol și fără rușine. Nicio parte a corpului lor nu era murdară sau ofensatoare. Relațiile sexuale intime nu erau despărțite de relația lor cu Dumnezeu. Nu exista păcat și nu era nimic de ascuns, astfel că Adam și Eva nu aveau niciun motiv pentru a-și acoperi golicuinea.

Scopul și responsabilitatea acestui prim cuplu era să crească, să se înmulțească, să umple pământul și să-l supună (Geneza 1:28). Sexual era menit pentru procreare și pentru plăcere. Ei nu „făceau” dragoste. Relația sexuală și atingerea fizică erau mijloacele prin care cei doi își puteau exprima dragostea unul față de altul și se puteau înmulții. Li se acordase o libertate extraordinară câtă vreme rămâneau într-o relație de dependență față de Dumnezeu. Aveau o viață perfectă și ar fi putut trăi veșnic în prezența lui Dumnezeu. Toate nevoile lor erau satisfăcute.

Căderea și rezultatele ei

Satan era și el prezent în univers. Domnul le poruncise lui Adam și Evei să nu mănânce din pomul cunoștinței binelui și răului căci altfel vor muri (Geneza 2:17). Satan a pus la îndoială și a răstălmăcit porunca lui Dumnezeu și i-a ispiti pe Adam și Eva prin aceleași trei canale de ispitrere care există și astăzi: pofta firii pământești, pofta ochilor și lăudăroșia vieții (1 Ioan 2:16). Înșelată cu măiestrie de către Satan, Eva L-a sfidat pe Dumnezeu și a mâncat din fructul opriț, iar Adam a ales să o urmeze în sfidarea ei și a mâncat și el.

În acel moment, Adam și Eva au murit spiritual, adică relația lor intimă cu Dumnezeu a fost întreruptă. Sufletele lor nu mai erau unite cu El. Mulți ani după aceea au murit și fizic, de asemenea o consecință a păcatului (Romani 5:12). Viața lor desăvârșită din grădina Edenului a fost ruinată de alegerea lor de a păcătui. Plini de vină și rușine, „lî s-au deschis ochii la amândoi; au cunoscut că erau goi, au

cusut laolaltă frunze de smochin și și-au făcut șorțuri din ele. ... Si omul și nevasta lui s-au ascuns de Fața Domnului Dumnezeu printre pomii din grădină" (Geneza 3:7-8).

Căderea a afectat viața lui Adam și a Evei în multe feluri. În primul rând, *le-a intunecat mintile*. Încercarea de a se ascunde de Dumnezeu arată faptul că au pierdut adevărata înțelegere a naturii Creatorului lor, căci nimeni nu se poate ascunde de un Dumnezeu omniprezent. Înțelegerea lor a fost intunecată deoarece au fost despărțiti de viața lui Dumnezeu (Efeseni 4:18). Chiar și astăzi omul firesc nu poate înțelege lucrurile spirituale, "pentru că trebuie judecate duhovnicește" (1 Corinteni 2:14).

În al doilea rând, *căderea le-a afectat sentimentele*. Prima emoție exprimată de Adam și Eva după cădere a fost frica. Când Dumnezeu a venit să îi caute, Adam i-a răspuns: "Mi-a fost *frică*, pentru că eram gol, și m-am ascuns" (Geneza 3:10). Până în zilele noastre problemele legate de anxietate ocupă primul loc în rândul problemelor de sănătate mentală din lume, iar porunca cea mai des repetată în Scriptură este: "Nu te teme!"

Cei care trăiesc în vină și rușine vor să se ascundă. Teama îi îndepărtează de orice fel de expunere a lumii lor interioare. Lipsiți de dragostea și acceptarea necondiționată a lui Dumnezeu, fug de lumină sau încearcă să îi discreditze Sursa. Nefiind în stare să se ridice la standardele veșnice de moralitate ale lui Dumnezeu, singura lor perspectivă este aceea de a continua să trăiască în vină și rușine, sau, asemenea lui Adam, să arunce vina asupra altcuiva (Geneza 3:12).

În al treilea rând, *căderea a afectat voința lui Adam și a Evei*. Înainte de a păcătui, nu puteau face decât o singură alegere rea: să mănânce din pomul cunoștinței binelui și răului, lucru interzis de Dumnezeu. Orice altă alegere care le era la dispoziție în grădină era o alegere bună. Cu toate acestea, pentru că Adam și Eva au făcut acea unică alegere rea, în fiecare zi după aceea au fost confruntați cu o multime de alegeri bune sau rele – ca și noi astăzi. Putem alege să ne rugăm sau să nu ne rugăm, să credem sau să nu credem în Dumnezeu. Putem alege să cedăm sau nu în fața unei varietăți de ispite pe care lumea, firea pământească sau diavolul ni le pun înainte. Robia sexuală este rezultatul alegerilor greșite.

Ca re
nicio spe
persoană
o viață n
Luminii

"C
ca să
vine
făcut

Prim
este să n
în lumin
sexuală i
este unu
ușurință.
mâncare
dență de
vizibil pe
indicii ev
nu contr
Statelor
mă îndoii
substanț
chimice
caută tra
periți.

Atunc
lor peste
fost ispit

Avem nevoie de lumină

Ca rezultat al căderii, suntem complet neajutorați și nu avem nicio speranță de a scăpa, fără Dumnezeu, din robia păcatului. Nicio persoană care trăiește independent de Dumnezeu nu poate să trăiască o viață neprihănitoare sau să rămână în picioare în fața condamnării Luminii Sale desăvârșite.

“Căci oricine face răul, urăște lumina, și nu vine la lumină, ca să nu i se vădească faptele. Dar cine lucrează după adevăr, vine la lumină, pentru ca să i se arate faptele, fiindcă sunt făcute în Dumnezeu” (Ioan 3:20-21).

Primul pas către eliberare pentru orice om aflat în robia sexuală este să nu se mai ascundă în întuneric și să fie confruntat de adevăr în lumină. Mulți oameni mi-au spus că vor să fie eliberați de robia sexuală pentru că s-au saturat să trăiască în minciună. Robia sexuală este unul din lucrurile cu privire la care poți minți cu cea mai mare ușurință. De exemplu, efectele dependenței de mâncare (abuzul de mâncare, anorexia sau bulimia) se manifestă în fizicul nostru. Dependența de alcool sau droguri va afecta performanțele noastre, lucru vizibil pentru alții. Însă cei care trăiesc în robia sexuală oferă puține indicii evidente pe care alții le pot vedea – dacă nu sunt expuși sau nu contractează o boală transmisă sexual. Poți să fii președintele Statelor Unite și să fii dependent din punct de vedere sexual, dar mă îndoiesc că ai putea deveni președinte dacă ai fi dependent de o substanță chimică. În mod tragic, cei care suferă de dependențe chimice manifestă adesea și dependență sexuală, dar de obicei nu caută tratament pentru dependența lor sexuală dacă nu sunt descoperiți.

Un rebel uzurpă autoritatea

Atunci când Adam și Eva au păcătuit, Satan a uzurpat stăpânirea lor peste pământ și a devenit dumnezeul acestei lumi. Când Isus a fost ispiti, Satan l-a oferit împărățiile acestei lumi dacă S-ar fi închinat

înaintea lui (Luca 4:6). Isus nu a combătut pretenția lui Satan, de stăpânire spirituală asupra pământului, și chiar l-a numit "domnul puterii văzduhului" (Efeseni 2:2). Ca rezultat al căderii lui Adam, "toată lumea zace în cel rău" (1 Ioan 5:19).

Vestea bună este că planul de mântuire al lui Dumnezeu era în desfășurare încă de când Satan răpea autoritatea lui Adam și a Evei. Dumnezeu a blestemat șarpele și a prezis zdrobirea lui Satan (vezi Geneza 3:14-15), realizată de Hristos la cruce. Autoritatea supremă în cer și pe pământ aparține lui Isus. Zilele de domnie a lui Satan asupra acestor împărății sunt numărate.

Fiind descendenți fizici ai lui Adam și ai Evei, noi toti ne naștem morți din punct de vedere spiritual și trăim sub stăpânirea lui Satan. Dar atunci când Îl acceptăm pe Hristos, suntem strămutați din împărăția diavolului în împărăția lui Dumnezeu (Colozeni 1:13, Filipeni 3:20).

Satan este încă stăpânitorul acestei lumi, dar nu mai este stăpânitorul *nostru*. Isus Hristos este Domnul vietilor noastre. Înșelătorul nu poate face nimic cu privire la identitatea noastră în Hristos – dar dacă ne poate face să credem că identitatea și poziția noastră în Hristos nu sunt reale, vom trăi ca și cum nu ar fi.

Deși suntem membri ai împărăției lui Dumnezeu, suntem totuși vulnerabili la acuzațiile, ispите și îmșelările lui Satan. Dacă cedăm în fața tacticilor lui, Satan ne poate influența gândirea și comportamentul. Iar dacă rămânem suficient de mult timp sub influența lui și nu reușim să ne împotrivim lui, Satan va dobândi într-o oarecare măsură controlul vietilor noastre. Mare parte din dominarea lui este în domeniul sexual.

Așa s-a întâmplat cu Rick, a cărui poveste am auzit-o în introducere. Înainte de a deveni creștin, a făcut niște alegeri păcătoase care au dus la robia sexuală.

El nu s-a vindecat după abuzul sexual suferit și a ales să trăiască o viață de promiscuitate sexuală. După ce Rick și-a predat viața lui Hristos, "codoșul" din mintea sa l-a convins că sexul imoral era totuși răspunsul pentru dragostea pe care o căuta. Doar după ce și-a înțeles adevărată identitate în Hristos și și-a exercitat autoritatea în El, Rick a putut să înăbușe minciunile "codoșului" și să se elibereze de robia sexuală.

Sămânța robiei sexuale

Cei mai mulți oameni care vin la organizația noastră se luptă cu o formă sau alta de problemă sexuală. Bătălia continuă dintre împărăția lui Dumnezeu și împărăția intunericului se manifestă adesea sub forma păcatului sexual deoarece sexul reprezintă mijlocul prin care sămânța de reproducere este semănată în amândouă împărății.

Creștinii care respectă și ascultă poruncile lui Dumnezeu din Scriptură referitoare la puritatea sexuală seamănă în împărăția lui Dumnezeu o sămânță care va produce o recoltă de pace și neprihâniere. Oamenii care ignoră chemarea lui Dumnezeu la puritate sexuală seamănă în împărăția diavolului o sămânță de suferință și durere. Roadele semințelor semănate în cele două împărății au un impact deosebit în relațiile noastre cu familia și cu lumea. Adulterul și incestul distrug lucrări și despart familii pentru generații întregi.

Una din principalele arme ale lui Satan pentru distrugerea relațiilor este impuritatea sexuală. Păcatul de natură sexuală distrugе mai multe căsnicii și lucrări creștine decât orice alt motiv. Oamenii care trăiesc în robii sexuale ascunse nu au parte de bucurie nici în familie, nici în lucrare. În antiteză, credincioșii care trăiesc o viață de puritate morală aduc rod în împărăția lui Dumnezeu. Rezultatul este un impact pozitiv pentru neprihâniere în căsnicia lor, în copiii, prietenii și colegii lor de muncă.

Într-o dintre conferințele pe care le-am susținut, am observat puternica legătură dintre împărăția intunericului lui Satan și robia sexuală. Echipa de conducere a bisericii gazdă ni l-a prezentat pe David. El era un om de afaceri de succes care părea că are tot ce își dorea. Și totuși, soția lui tocmai îl părăsise din pricina dependenței sale de pornografia. Un membru al echipei noastre s-a întâlnit cu el pentru a-l conduce prin *Pașii de eliberare în Hristos*.

Când ii conducem pe oameni prin acești Pași, ne dăm seama uneori că ei trebuie să renunțe la orice implicare în activități oculte sau satanice din trecut, chiar dacă nu își mai amintesc de ele. Renunțând la orice legământ cu Satan, David a fost profund tulburat când Dumnezeu i-a amintit o experiență din trecutul său. Și-a amintit de o întâlnire, petrecută în timpul unui coșmar, cu o ființă spirituală,

care i-a promis că va avea parte de orice fată și oricât sex dacă își mărturisește dragostea față de ea (față de ființă spirituală – n. ed.). La început, David a refuzat, nefiind sigur dacă era treaz sau visa. Apoi a cedat și a declarat că îl iubește pe Satan. Semănarea acelei semințe în împărăția lui Satan a rezultat în robia sexuală care îi distrugea căsnicia și viața.

Planul lui Dumnezeu

Pervertirea planului lui Dumnezeu cu privire la reproducere și relațiile sexuale este de nestăpânit oriunde prosperă împărăția întunericului. În Vechiul Testament, păgânii îl venerau pe Moloh (o zeitate semitică detestabilă) prin sacrificarea săngeroasă a copiilor lor – sămânța lor – o practică interzisă în mod expres de către Dumnezeu (Levitic 18:21, 20:1-5). În timpurile biblice existau multe alte zeități păgâne a căror ritualuri de încchinare implicau perversitatea sexuală. Chemoș, zeitatea națională a moabîtilor, cerea sacrificarea copiilor, iar Diana din Efes avea o natură sexuală explicită. Încchinarea înaintea *oricui* sau *oricărui lucru* în afară de Dumnezeu, Creatorul nostru, este idolatrie, iar idolatria duce întotdeauna la o formă sau alta de pervertire a purității morale.

Perversiunea sexuală a dus la căderea Imperiului Roman. Oare cât de aproape este America de o decadere similară? Înainte era greu să găsești materiale pornografice, dar acum orice cameră de hotel a devenit un salon pornografic – la fel ca orice birou sau cameră din casele noastre care are un computer cu acces la internet. Canada se îndreaptă rapid spre legalizarea “căsătoriilor” homosexuale. Același efort este în plină desfășurare și în Statele Unite, iar filmele și programele de televiziune descriu homosexualii și cuplurile de homosexuali ca cei “emancipați” care trebuie să îi îndrepte pe cei “neluminați”. Oricine apără moralitatea sexuală tradițională este considerat bigot sau homofob.¹

¹ Conform unui editorial al caricaturistului căștigător al premiului Pulitzer, Steve Benson, în ediția din 24 iunie 2003 a ziarului *Arizona Republic*. Mai departe el scrie: “Bătălia s-a încheiat. Homosexualii au căștigat.” În ediția din 6 august 2003 a același ziar, se relata

Și totuși diavolul nu a putut niciodată să facă mai mult decât să opreasă temporar planul lui Dumnezeu de a răspândi copiii Săi curați din punct de vedere sexual și să umple pământul cu ei. După cădere, Dumnezeu a contracaritat ofensiva diavolului, prezentând un plan de răscumpărare prin sămânța femeii (Geneza 3:15). Satan se afla în spatele ordinului lui faraon de ucidere a tuturor pruncilor de parte bărbătească din Egipt când Dumnezeu îl pregătea pe Moise pentru eliberarea poporului Său (Exod 1-2).

La nașterea lui Hristos, Irod a dat un decret ca toți copiii de parte bărbătească mai mici de doi ani să fie uciși. Dar, aşa cum ne spune Matei (2:7-23), Domnul i-a spus lui Iosif despre complot într-un vis, iar el i-a dus pe Maria și pe Isus în Egipt. (Astăzi, privind la avortarea nemiloasă a milioane de copii nenăscuți în numele "dreptului de a alege", trebuie să ne întrebăm oare ce eliberare măreată are Dumnezeu în planul Său și ce anume încearcă Satan să împiedice acum?)

Nereușind să împiedice nașterea lui Mesia, Satan l-a împins pe Iuda, unul dintre ucenicii Domnului, să îl trădeze. Acest plan înșelător nu a făcut altceva decât să îndeplinească planul lui Dumnezeu. Mormântul nu l-a putut reține pe Isus, iar învierea Sa a pecetluit pentru totdeauna soarta lui Satan.

Satan este un dușman învins. În ciuda pervertirii reproducерii și a sexului din zilele noastre, putem spera. Dumnezeu are un plan, iar acesta va avea succes.

că Biserica Episcopală din SUA a confirmat primul episcop homosexual declarat, Gene Robinson, care și-a părăsit soția și familia pentru a trăi cu un alt bărbat.

DUMNEZEU ARE UN PLAN

*Atunci când sexul este despărțit de dragoste,
ai sentimentul că ai fost oprit
în antecamera palatului plăcerii.*

FULTON SHEEN

Dumnezeu ne-a creat ființe sexuale - bărbați și femei. Sexul nostru este determinat în momentul conceptiei, iar întreaga noastră anatomie sexuală este prezentă la naștere. Structura moleculară a unei mici porțiuni din pielea noastră - chiar și a unui nou-născut - descoperă sexul nostru, la fel ca și saliva noastră (o probă de salivă este folosită pentru a se verifica sexul atletelor). Dumnezeu nu este împotriva sexului; El a creat sexul! David proclama: "Tu mi-ai întocmit rărunchii, Tu m-ai ţesut în pântecele mamei mele: Te laud că sunt o făptură aşa de minunată. Minunate sunt lucrările Tale" (Psalmul 139:13-14).

A considera sexul ceva rău nu este răspunsul potrivit pentru ceea ce Dumnezeu a creat și a declarat bun. "Căci orice făptură a lui Dumnezeu este bună: și nimic nu este de lepădat, dacă se ia cu mulțumiri; pentru că este sfântă prin Cuvântul lui Dumnezeu și prin rugăciune" (1 Timotei 4:4-5). Pe de altă parte, Satan este rău, iar păcatul denaturează creația lui Dumnezeu. Negarea sexualității și teama de discuțiile deschise referitoare la dezvoltarea noastră sexuală îndeplinește planul diavolului. Trebuie să spunem bisericilor și familiilor

noa
trăia

Dun
Evei

de n
divir

un b
denț

înmu
nu ar

care

din G

să nu

locul

de co

tuit. I

În

bărba

de pr

uman

"Toate

că ai a

cende

care a

invierie

Ex

în istor

și soție

dintre

Hristos

o mirea

noastre adevărul despre natura noastră sexuală și să îi ajutăm să trăiască vieți curate din punct de vedere moral.

Un plan de veacuri

Planul ideal al lui Dumnezeu pentru căsătorie a fost schițat de Dumnezeu în Grădina Edenului înainte de păcătuirea lui Adam și a Evei: "De aceea va lăsa omul pe tatăl său și pe mama sa, și se va lipi de nevasta sa, și se vor face un singur trup" (Geneza 2:24). Intenția divină a lui Dumnezeu a fost căsnicia monogamă și heterosexuală – un bărbat și o femeie, formând o uniune inseparabilă și trăind în dependență de Dumnezeu.

De asemenea, Dumnezeu le-a poruncit lui Adam și Evei să se înmulțească și să umple pământul cu urmașii lor. Probabil că, dacă nu ar fi păcătuit, lumea ar fi fost plină de o rasă de oameni fără păcat, care ar fi trăit în armonie perfectă. Dar păcatul lui Adam și al Evei din Grădina Edenului a stricat planul minunat al lui Dumnezeu. Totuși, să nu fim prea duri cu ei, oricare dintre noi am fi fost în grădină în locul lor, am fi făcut probabil același lucru. Adam și Eva s-au bucurat de condiții ideale, au trăit într-o lumină desăvârșită și totuși au păcătuit. Nici noi nu ne-am fi descurcat mai bine.

În ciuda căderii, Dumnezeu nu a renunțat la planul Său pentru bărbat și femeie și relația lor sexuală, ci, dimpotrivă, a ales procesul de procreare din căsnicia umană ca vehicul pentru răscumpărarea umanității căzute. Dumnezeu a făcut un legământ cu Avraam, spunând: "Toate neamurile pământului vor fi binecuvântate în sămânța ta, pentru că ai ascultat de porunca Mea!" (Geneza 22:18). "Sămânța" sau descendental despre care vorbea Dumnezeu este Hristos (Galateni 3:16), care a binecuvântat lumea întreagă, oferind salvarea prin moartea și învierea Sa.

Există o altă fațetă a planului lui Dumnezeu referitor la căsătorie în istoria răscumpărării. Legământul relației de căsătorie dintre soț și soție este o imagine rânduită de Dumnezeu pentru a ilustra relația dintre Dumnezeu și poporul Său. Biserica este numită Mireasa lui Hristos (Apocalipsa 19:7), iar Dumnezeu dorește să primească la Sine o mireasă sfântă și fără vină, "fără pată, fără zbârcitură sau altceva de

felul acesta" (Efeseni 5:27). Puritatea și fidelitatea unei căsnicii creștine trebuie să fie o lecție practică de puritate și fidelitate pe care Dumnezeu le dorește în relația noastră cu El.

Biblia interzice imoralitatea sexuală din două motive înrudite. În primul rând, infidelitatea sau păcatul sexual violează planul lui Dumnezeu pentru sanctitatea căsătoriei umane. Atunci când ești implicat sexual cu altă persoană decât cu soțul sau soția ta – fie fizic, fie mintal, prin poftă și fantezii – distrugi planul lui Dumnezeu. Te unești cu persoana respectivă și pătezi astfel imaginea "un bărbat și o femeie" și calci legământul cu soțul sau soția ta (1 Corinteni 6:16-17). Suntem creați pentru a deveni un singur trup cu o singură persoană de sex opus. Atunci când comiți un păcat sexual cu o altă persoană, devii un singur trup fizic și mintal, iar acest lucru duce la robie sexuală. Acesta este motivul pentru care Pavel spune că acesta este un păcat împotriva propriului tău trup.

În al doilea rând, atunci când comiți adulter, desfigurezi imaginea legământului relației dintre Dumnezeu și poporul Său, imagine pe care ar trebui să o ilustreze căsnicia ta. Gândește-te puțin: o relație de iubire curată și dedicată între un bărbat și o femeie este modul în care Dumnezeu ilustrează lumii relația de dragoste curată și dedicată pe care El dorește să o aibă cu trupul Său, Biserica. Orice act de imoralitate sexuală în poporul Său murdărește această imagine.

Planul din Vechiul Testament

Nu după multe generații, urmașii lui Avraam au devenit robi în Egipt. Dumnezeu l-a ridicat pe Moise pentru a-și elibera poporul și pentru a le oferi o Lege care să guverneze relațiile lor, inclusiv relațiile sexuale, în Țara Promisă. Șase dintre cele zece porunci din Exod 20 se referă și la fidelitatea maritală.

1. *Să nu ai alți dumnezei afară de Mine* (v. 3). Păcatul sexual calcă această poruncă deoarece ridică plăcerea sexuală mai presus de relația noastră cu Dumnezeu. Dumnezeu este un Dumnezeu gelos. El nu tolerează rivali, nici chiar dumnezeul poftelor noastre murdare.

2. *Cinstește pe tatăl tău și pe mama ta* (v. 12). Orice fel de păcat, inclusiv cel sexual, provoacă rușine și dezonoare pentru părinții tăi.
3. *Să nu preacurvești* (v. 14). Dumnezeu a rânduit ca actul sexual să fie limitat la căsnicie. Adulterul (sexul în afară căsătoriei) reprezintă un păcat împotriva partenerului tău de căsnicie și împotriva lui Dumnezeu (Geneza 39:9).
4. *Să nu furi* (v. 15). Cei care comit adulter fură de la soții lor intimitatea relației lor, iar de la partenerii lor ilicită fură plăcerea sexuală.
5. *Să nu mărturisești strâmb* (v. 16). Căsătoria este un legământ făcut înaintea lui Dumnezeu și a oamenilor. Păcatul sexual calcă acest jurământ al căsniciei. De fapt, partenerul infidel minte cu privire la credința sa față de soțul sau soția sa. Cei care comit adulter continuă adesea să mintă pentru a-și ascunde păcatul.
6. *Să nu poftești* (v. 17). Să poftești înseamnă să dorești ceva ce nu îți aparține. Orice păcat sexual începe cu o dorință după cineva care nu îți aparține de drept.

Deși cele mai multe sunt scrise într-o formă negativă, poruncile lui Dumnezeu nu sunt pentru restricționare, ci pentru apărare. Intenția lui Dumnezeu este de a feri umanitatea căzută de a semăna și mai multe semințe de distrugere prin imoralitate sexuală și de a extinde astfel și mai mult împărăția întunericului.

De asemenea, legea lui Dumnezeu a specificat heterosexualitatea și a condamnat homosexualitatea. Poporul Său trebuia să păstreze o distincție clară între bărbat și femeie, chiar și în ceea ce privește modul în care arătau. "Femeia să nu poarte îmbrăcămintă bărbătească, și bărbatul să nu se îmbrace cu haine femeiești; căci oricine face lucrurile acestea este o urâciune înaintea Domnului, Dumnezeului tău" (Deuteronom 22:5).

De asemenea, căsătoriile și relațiile homosexuale erau interzise în mod explicit: "Să nu te culci cu un bărbat cum se culcă cineva cu o femeie. Este o urâciune" (Levitic 18:22); iar în 20:13: "Dacă un om se culcă cu un om cum se culcă cineva cu o femeie, amândoi au făcut

un lucru scârboș; să fie pedepsiți cu moartea, săngele lor să cadă asupra lor." (În loc să fie ucisă cu pietre o astfel de persoană, în 2003 Gene Robinson a fost făcut episcop de către o biserică apostată! O biserică plină de har trebuie să iubească omul, dar să urască păcatul și să lucreze pentru restaurarea naturii căzute a omului.)

Dumnezeu a poruncit lui Adam și Evei și urmașilor lor să se înmulțească și să umple pământul. Singura modalitate prin care ar fi putut asculta de această poruncă era să procreeze prin relații sexuale ca bărbați și femei. Bărbații nu pot avea copii cu alți bărbați, iar femeile nu pot avea copii cu alte femei. Stilul de viață pervertit al homosexualității este în conflict direct cu planul lui Dumnezeu de a popula lumea, iar El îl detestă.

De asemenea, Dumnezeu a dat instrucțiuni poporului Său referitor la puritatea spirituală a căsniciilor lor:

Să nu te încuscrești cu popoarele acestea, să nu măriți pe fetele tale după fiui lor, și să nu iezi pe fetele lor de neveste pentru fiui tăi; căci ar abate de la Mine pe fiui tăi, și ar sluji astfel altor dumnezei; Domnul S-ar aprinde de mânie împotriva voastră și te-ar nimici îndată. (Deuteronom 7:3-4)

În mod ironic, exemplul cel mai evident de neascultare față de această poruncă îl găsim la omul care a fost renunțat ca fiind cel mai înțelept care a trăit vreodată. Regele Solomon avea 700 de neveste și 300 de concubine, inclusiv dintre popoarele cu care Dumnezeu interzise în mod explicit căsătoriile (1 Împărați 11:1-2). "Nevestele i-au plecat inima spre alți dumnezei; și inima nu i-a fost în totul a Domnului, Dumnezelui său" (11:4). Nu putem avea căsnicii care să îl onoreze pe Dumnezeu dacă ne alegem parteneri care nu sunt copii ai lui Dumnezeu.

Când am studiat în Israel, am văzut ceva ce aduce aminte de ceea ce se întâmplă cu împărăția lui Dumnezeu atunci când regele încalcă poruncile lui Dumnezeu. În afara zidurilor Ierusalimului se află un loc numit "Dealul Rușinii". Pe acest deal, regele Solomon le-a îngăduit soților sale străine să ridice temple altor dumnezei. După moartea lui Solomon, Israel a fost împărțit în două națiuni, și niciodată nu

și-a mai r
este încă
neascultă

Vechi
cadrul că
rea lui Sc
Legea pr
bucuriei
ducă la o
pricina f
care și-a

Atacul
Atacul c
este evi
forma u
tineri și
Dumne
două ce
termen
fi sexul

De
imoralii
două în
de ved
mentel
lor. Du
fost cu

Ve
popor
Dumne
putern
ajunul
și în ro
plecas
plet pl

și-a mai redobândit importanța de care se bucurase. Dealul acela este încă sterp și stă ca un loc tăcut de aducere aminte pentru rodul neascultării.

Vechiul Testament ne asigură că Dumnezeu a rânduit sexul în cadrul căsătoriei atât pentru placere, cât și pentru procreare. Cântarea lui Solomon ilustrează bucuria iubirii fizice în căsnicie. Mai mult, Legea prevedea ca primul an de căsnicie să fie dedicat acomodării și bucuriei în relație: "Când un om va fi însurat de curând, să nu se ducă la oaste, și să nu se pună nicio sarcină peste el; să fie scutit, din pricina familiei, timp de un an, și să veselească astfel pe nevasta pe care și-a luat-o" (Deuteronom 24:5).

Atacul lui Satan

Atacul diavolului asupra heterosexualității plănuite de Dumnezeu este evident în relatarea despre Sodoma și Gomora. Când ingerii, sub forma unor bărbați, l-au vizitat pe Lot în Sodoma, toți bărbații cetății, tineri și bătrâni, au cerut să fie scoși afară pentru o orgie homosexuală. Dumnezeu a intrerupt linia acestei semințe rele, distrugând cele două cetățti prin foc (Geneza 19:1-29). Chiar și în zilele noastre folosim termenul *sodomie* pentru a descrie acte sexuale nenaturale, cum ar fi sexul oral sau anal între bărbați.

De-a lungul istoriei, Israel a continuat să se lupte cu idolatria și imoralitatea sexuală care o însoțește. Când Israel a fost împărțit în două împărății – Israel și Iuda – ambele națiuni au decăzut din punct de vedere moral și spiritual, în ciuda poruncilor Legii și a avertismentelor profetilor. Ambele națiuni au fost judecate pentru păcatele lor. Dumnezeu a ridicat Asiria pentru a distruga Israelul, iar Iuda a fost cucerit de către Babilon și dus în exil.

Vechiul Testament se încheie pe o notă tristă. Doar o rămășiță a poporului lui Dumnezeu s-a întors din captivitate în țara pe care Dumnezeu le-o dăduse. Timp de 400 de ani, națiunile vecine mai puternice i-au împins încoace și încolo ca pe niște marionete. În ajunul nașterii lui Hristos, evreii erau în robie politică față de Roma și în robie spirituală față de liderii lor apostatați. Slava lui Dumnezeu plecase de la Israel. Pentru mulți se părea că Satan a zădănicit complet planul lui Dumnezeu. Dar Dumnezeu avea totuși un plan. Deși

structura morală și spirituală a lui Israel fusese zdrențuită, El a păstrat în mod miraculos sămânța lui Avraam: Răscumpărătorul care avea să șadă pe tronul lui David. Sămânța lui Avraam – Isus Hristos – era pe cale să Își facă intrarea (Ioan 1:14). Binecuvântarea lui Avraam avea să se extindă curând asupra lumii, în Hristos.

Planul lui Dumnezeu în Noul Legământ

Planul lui Dumnezeu cu privire la căsătorile creștine – într-o lume suprasaturată de întunericul păcatului – ne este prezentat în 1 Tesaloniceni 4:3-5:

Voia lui Dumnezeu este sfîntirea voastră: să vă feriți de curvie; fiecare din voi să știe să-și stăpânească vasul în sfîntenie și cinste, nu în aprinderea poftei, ca neamurile, care nu cunosc pe Dumnezeu.

Cuvântul "a stăpâni" înseamnă "a dobândi" sau "a lua pentru sine". Cuvântul "vas" este tradus prin "soție" în 1 Petru 3:7. Așadar, versetul 4 ar putea suna așa: "Ca fiecare din voi să știe cum să-și ia o soție în sfîntenie și cinste." În Noul Testament, planul lui Dumnezeu este același ca și în Vechiul Testament: căsătorii monogame, heterosexuale sub autoritatea Lui, fără imoralitate sexuală.

Prima mea încercare de a ucenici un Tânăr student a eşuat lamentabil. Indiferent cum îl ajutam, părea că nu reușește nicicum să-și pună viața spirituală în ordine. Eram nedumerit. În vremea aceea, se întâlnea cu una dintre cele mai drăguțe tinere creștine din grup. În cele din urmă, am renunțat la încercare noastră zadarnică de a ucenici.

După doi ani mi-a mărturisit că, pe când eu încercam să îl ucenesc, el avusese relații sexuale cu mai multe colege, deși nu cu fata cu care se întâlncea. A recunoscut că se hotărâse să mă respingă după ce mă auzise vorbind despre puritatea sexuală. Dorea să devină un creștin matur, dar nu era dispus să renunțe la viața sa sexuală. Nici nu e de mirare că încercarea mea de a ucenici nu a avut succes.

Orice activitate sexuală în afara planului rânduit de Dumnezeu este interzisă pentru că este contraproductivă pentru procesul de sfîntire. Cu alte cuvinte, nu te aștepta să seceri roadele Duhului și să te bucuri de împlinire ca și creștin dacă semenii sămânță în împărăția diabolului prin impuritate sexuală. Cunoașterea faptului că voia lui Dumnezeu pentru viețile noastre este sfîntirea (1 Tesaloniceni 4) reprezintă baza pentru următoarele 6 instrucțiuni specifice referitoare la sex.

1. Trebuie să ne abținem de la relațiile sexuale premaritale

În cultura noastră a devenit ceva obișnuit, și chiar se presupune că cuplurile vor avea relații sexuale sau chiar vor locui împreună înainte de căsătorie sau în loc să se căsătorească. Ei își justifică acțiunile, spunând: "Ceea ce contează este dragostea – cine mai are nevoie de un certificat?", sau: "Cum putem să ști dacă suntem compatibili din punct de vedere sexual dacă nu avem relații sexuale?" Când vine vorba de găsirea unui partener, lumea pune un accent deosebit pe atracția fizică sau compatibilitatea sexuală. Creștinii nu sunt nici pe departe imuni la această influență. În primii mei ani de lucrare, 18 din cele 20 de cupluri pe care le consiliasem în vederea căsătoriei au recunoscut că avuseseră relații sexuale – și asta se întâmpla cu mulți ani în urmă, între 1972 și 1974.

Preacurvia nu este modalitatea rânduită de Dumnezeu pentru găsirea unui partener de viață. Înfățișarea exterioară și atracția sexuală pot atrage o persoană spre un potențial partener, dar niciuna dintre acestea nu are puterea de a ține un cuplu unit. Atracția fizică este asemenea parfumului sau apei de colonie. Simți mirosul atunci când o folosești, dar după câteva minute simțul tău este saturat și abia dacă mai simți aroma. În mod asemănător, dacă nu treci dincolo de atracția fizică pentru a cunoaște și iubi persoana adevărată, relația nu va dura ... pentru că de fapt nu există nicio relație. Sexul devine un act animalic egoist în loc să fie un mijloc intim de exprimare a dragostei dintre un bărbat și o femeie, copii ai lui Dumnezeu.

Relația de curtare creștină nu este un proces de cumpărare a unei perechi de pantofi frumoși și confortabili. Pantofii se strică, se uzează și se învechesc și trebuie înlocuiți o dată pe an sau o dată la

doi ani. Curtarea creștină este procesul prin care găsești voia lui Dumnezeu pentru un partener de căsnicie pe viață. Dedicarea pentru Hristos și un caracter evlavios sunt mult mai importante decât atracția fizică și sexuală, atunci când vine vorba de căsnicie.

2. Trebuie să ne abținem de la relații sexuale extramaritale

Doug și Kathy au venit la mine pentru că aveau probleme în căsnicie. Într-un moment de mânie, Doug îi spusese soției sale că nu îl satisfăcea din punct de vedere sexual la fel de mult ca fosta lui prietenă. Cu lacrimi în ochi, Kathy mi-a spus cât de mult încerca să fie asemenea celeilalte fete, ceea ce îi era imposibil. Cei doi au plecat fără nicio rezolvare din biroul meu.

După câțiva timp, întorcându-se acasă, Doug a găsit-o pe Kathy pe marginea patului, cu o pernă în brațe. L-a întrebat dacă o iubește. El i-a răspuns că da. Kathy i-a răspuns: "Atunci te voi face să plătești tot restul vieții tale pentru ceea ce mi-ai spus!" Apoi a scos pistolul lui de sub pernă și s-a sinucis.

Este normal ca infâțișarea, personalitatea sau alte calități să te atragă la partenerul tău. Cu toate acestea, căsnicia creștină este o dedicare de a rămâne credincios "până când moartea ne va despărți". Odată căsătorit, orice comparație trebuie să înceteze. Se prea poate să cunoști pe cineva care arată mai bine decât soțul sau soția ta, care pare mai sensibil și mai iubitor, sau care poate fi chiar mai spiritual, însă acest lucru nu contează. Tu ești dedicat doar soțului sau soției tale și nimănui altcuiva. Concursul pentru găsirea celui mai bun partener s-a încheiat, iar tu și soțul sau soția ta ati câștigat amândoi!

Ca și creștini, dedicarea noastră supremă este față de Hristos, relația cu El fiind cea mai importantă relație a noastră. Căsnicia ta este o imagine a acestei uniri, și nicio altă relație nu trebuie să păteze această imagine. Calea spre fericire și împlinire maritală se găsește în iubirea și slujirea soțului sau soției tale, și nu în căutarea cuiva sexuală.

Mulți oameni care sfârșesc în relații extraconjungale afirmă că partenerii lor îi plăcătesc din punct de vedere sexual. De fapt, ei nu

sunt plictisiți de partenerii lor, ci de sex, pentru că l-au depersonalizat. Atunci când atenția este concentrată spre sex egocentric, iar partenerul nu este decât un obiect sexual, este foarte probabil să apară plictiseala. Atunci când atenția este concentrată asupra hrănirii întregii relații și spre împlinirea tuturor viselor și așteptărilor partenerului, viața de căsătorie – inclusiv sexul – rămâne o experiență împlinitoare.

3. Nu trebuie să încălcăm conștiința soțului sau soției

Cu câțiva ani în urmă am organizat o conferință de o zi, intitulată *Doar pentru femei*. Participantele au fost invitate să îmi pună întrebări pe orice temă. Întrebările jenante au fost scrise pe hârtie și puse într-un coș. Cele mai multe întrebări scrise erau despre sex, și cele mai multe se învârteau în jurul întrebării: “Trebuie să fac tot ceea ce soțul meu vrea să facă în ceea ce privește sexul?”

Dacă întrebarea ar fi: “Ar trebui să fac tot ceea ce soțul meu are nevoie din punct de vedere sexual?”, atunci răspunsul este da. Conform cu 1 Corinteni 7:3-5, soții și soțile nu trebuie să se lipsească unul de altul:

Bărbatul să-și împlinească față de nevestă datoria de soț; și tot așa să facă și nevesta față de bărbat. Nevesta nu este stăpână pe trupul ei, ci bărbatul. Tot astfel, nici bărbatul nu este stăpân peste trupul lui, ci nevesta. Să nu vă lipsiți unul pe altul de datoria de soț, decât doar prin bună învoială, pentru un timp, ca să vă îndeletniciți cu postul și cu rugăciunea; apoi să vă împreunați iarăși, ca să nu vă ispatească Satana, din pricina nestăpânirii voastre.

Nu trebuie să te sustragi de la relațiile sexuale cu soțul sau soția sau să le folosești ca o armă împotriva celuilalt. Dacă faci lucrul acesta, îi oferi diavolului o ocazie de a vă îspiti pe amândoi în zone în care vă lipsește autocontrolul.

Dar ar trebui o soție să se supună la orice vrea soțul ei să facă în ceea ce privește sexul? Nu. Niciunul dintre soții nu are dreptul să încalce voința celuilalt. Dacă un act sexual este greșit din punct de

vedere moral pentru unul din soți, atunci este greșit pentru amândoi. Cineva a protestat: "Dar Scriptura spune că patul conjugal este nespurcat." I-am spus să citească întreg versetul: "Căsătoria să fie ținută în toată cinstea, și patul să fie nespurcat, căci Dumnezeu va judeca pe curvari și pe preacurvari" (Evrei 13:4).

Dacă îi ceri soțului sau soției să își calce pe conștiință pentru a satisface pofta ta, incalci jurământul depus la căsătorie, că vă veți iubi unul pe altul, și distrugi intimitatea unei relații bazate pe incredere. Poți și ar trebui să împlinești nevoile legitime ale partenerului tău de căsnicie. Cu toate acestea, cu niciun chip nu ar trebui să îi ceri soțului sau soției să îți satisfacă pofta. În primul rând, acesta nu poate să o facă. Doar Hristos poate rezolva problema poftei tale. Cu cât hrănești mai mult dorințele poftei tale, cu atât mai mult vor crește acestea. În al doilea rând, este degradant și înjositor să îi ceri soțului sau soției să facă ceva ce este împotriva conștiinței sale. Doar Hristos poate frânge cercul acesta vicios al robiei și să-ți dea libertatea de a-ți iubi soțul sau soția așa cum Hristos iubește Biserica.

4. Trebuie să ne abținem de la fanteziile sexuale

Gândul ispititor de a opri mașina și de a închiria o casetă video cu conținut sexual explicit era copleșitor. Scott era căsătorit și avea doi copii care încă locuiau cu ei, dar se lupta cu fanteziile sexuale. Apropiindu-se tot mai mult de ieșirea de pe autostradă, în el să dădea o bătălie aprigă. Știa că lui Dumnezeu nu îi plăcea acțiunile lui. Știa că la sfârșit avea să fie copleșit de rușine. Știa că ar fi fost umilit dacă soția sau copiii lui ar fi venit acasă pe neașteptate și l-ar fi surprins în mijlocul fanteziei sale. Dar era împins spre magazinul video ca un dependent de heroină spre doza lui.

Scott găsise multe modalități de a-și satisface dorința nestăpânită după excitare și descărcare sexuală: romane pornografice, manuale de sexualitate, fantezii sexuale în duș și filme erotice care prezintau scene de sex și nuditate (evita filmele mai explicite, crezând că i-ar fi fost mai simplu să explice prezența filmelor notate AP, dacă ar fi fost prinși).

A ignorat "calea de scăpare" oferită de Dumnezeu și a luat-o pe bine cunoscutul drum de ieșire de pe autostradă. Și-a ales filmele

din centrul de închiriere și s-a îndreptat spre casă, anticipând o după-amiază de fantezii sexuale. După vizionarea filmului erotic, a fost cuprins de vină și rușine. „*Cum de m-am lăsat atras din nou în acest tipar?*” se întrebă în agonie. „*Doamne, ce să fac?*” Nu spusese nimănui despre lupta sa și despre eșecurile sale repetitive – nici soției sale, nici pastorului său, nici chiar celor doi consilieri creștini pe care îi întâlnise în trecut pentru probleme similare. Se simtea slab, neajutorat și singur. Chiar și Dumnezeu părea distant și indisponibil. Așa că Scott și-a înăbușit sentimentele și a continuat să răda creștinului model.

Fanteziile sexuale afectează mulți creștini, bărbați și femei. Poate că nu sunt implicați în relații extraconjungale sau premaritale, dar în mintea lor au numeroase relații amoroase ilicite – o varietate nefărăsită de aventuri sexuale cu oameni pe care îi cunosc, cu personaje din cărți, reviste, sau filme, sau iubiți fantomatici, plăsmuiți de ei însăși. Cei mai mulți dependenti de fantezii sexuale se descarcă prin masturbare, ceea ce adesea duce la relații extraconjungale.

Se poate ca mulți să credă că fantezia sexuală este o modalitate nevinovată de a-ți produce singur placere, dar creștinii trebuie să urmărească puritatea mentală din trei motive diferite.

În primul rând, conform spuselor lui Isus din Matei 5:27-29, *sămânța adulterului este sădită în inimă*:

Ați auzit că s-a zis celor din vechime: "Să nu preacurvești." Dar Eu vă spun că oricine se uită la o femeie, ca să poftească, a și preacurvit cu ea în inima lui. Dacă deci ochiul tău cel drept te face să cazi în păcat, scoate-l și leapădă-l de la tine; căci este spre folosul tău să piară unul din mădulele tale, și să nu-ți fie aruncat tot trupul în gheenă.

De asemenea, Isus spune că ar trebui să ne tăiem mâna dreaptă, dacă acest lucru este necesar – dar acest lucru nu este necesar, și nu aici este problema. Dacă acesta ar fi răspunsul, cu toții ne-am tăia diferențe părți ale corpului și nu am mai fi decât trunchiuri însângerate care s-ar rostogoli între băncile din biserică ... și tot nu am ajunge la rezolvarea problemei.

Pasajul acesta ne învață că privirea este dovada faptului că adulterul a fost deja plămădit în inimă. În același capitol, versetele 21 și 22, Isus ne învață că oricine se mână pe fratele său este vinovat în fața acestui tribunal, și că a-i spune fratelui tău "prostule" este la fel ca și crima. Prin asta cu toții am fi vinovați de adulter și crimă! Si suntem! În Predica de pe Munte, Hristos învață despre neprihănirea autentică. Neprihănirea nu este doar o conformare exterioară cu prevederile Legii, ceea ce oricum nu putem îndeplini. El învață că semințele adulterului și crimei sunt sădite în inimile și mintile noastre. Nu ceea ce intră în om îl spurcă pe om, ci ceea ce ieșe din semințele sădite.

Rezolvarea problemei presupune să facem ceva cu inima – iar Dumnezeu a făcut ceva. Ezechiel a profetit că Dumnezeu ne va da o inimă nouă și un duh nou (11:19-20, 18:31, 36:26). Inima este centrul eului nostru. Doar în inimă se întâlnesc rațiunea, emoțiile și voința. Putem recunoaște adevărul la nivel intelectual, dar dacă acesta nu ne atinge inimile, nu ne va schimba caracterul. Atunci când adevărul pătrunde în inimile noastre, emoțiile și voința ne sunt afectate. "Păzește-ți inima mai mult decât orice, căci din ea ies izvoarele vieții" (Proverbe 4:23). Pentru a avea biruință împotriva păcatului, trebuie să căștigăm lupta pentru mintea noastră și să ne păstrăm inimile curate.

În al doilea rând, conform cu Iacob 1:14-15, *imoralitatea sexuală la nivelul mintii dă naștere unui act sexual imoral*: "Ci fiecare este ispitit când este atras de pofta lui însuși și momit. Apoi pofta, când a zămislit, dă naștere păcatului; și păcatul odată făptuit, aduce moartea." Putem crede că niciodată nu vom pune în practică fanteziile noastre sexuale, dar în cele din urmă "din prinoul inimii vorbește gura" (Matei 12:34). Ceea ce este semănăt și hrănit ca sămânță în inimile noastre va înflori în cele din urmă în acțiune.

În al treilea rând, *fantezia sexuală depersonalizează sexul și devalorizează oamenii*. Fantezia sexuală nu este o relație conjugală împărtășită, ci un tărâm de înmulțire a poftei și a autosatisfacerii, care te vor năpădi în curând fără să le mai poți controla. În momentul în care sexul devine plictisitor (ceea ce se va întâmpla cu siguranță dacă ai mentalitatea "doar să primesc, fără să dau nimic"), foarte

probabi
asigura
deoare
este pr
Obiecte
chipul
Tratare
împotr
vieții c

5. Tr

Există
și a m
ispită.
că "ac
Isus"
tală, d
și nu
repetă

6. Tre

Persp
bat, d
din p
litate

n
s
d
L

U
tendi
Dumi
feme

probabil că vei căuta un partener mai provocator. Un bărbat m-a asigurat la un moment dat că fanteziile sale sexuale nu erau păcătoase deoarece el își închipuia doar fete fără cap! I-am spus: "Tocmai asta este problema. Ai depersonalizat sexul." Asta face pornografia. Obiectele sexuale nu au niciodată valoarea de oameni creați după chipul lui Dumnezeu, și cu atât mai puțin sunt fiul sau fiica cuiva. Tratarea cuiva ca simplu obiect pentru satisfacere personală este împotriva a tot ceea ce învață Biblia despre demnitatea și valoarea vieții omenești.

5. Trebuie să ne ferim de masturbare

Există speranță pentru tine, dacă ești prins în plasa fanteziilor sexuale și a masturbării. Dumnezeu a pregătit o cale de scăpare din orice iștipă. Luptând pentru a-ți câștiga eliberarea în Hristos, adu-ți aminte că "acum dar nu este nicio osândire pentru cei ce sunt în Hristos Isus" (Romani 8:1). Vina și rușinea nu dau naștere la sănătate mentală, dar dragostea, acceptarea și afirmarea o fac. Dumnezeu te iubește și nu vrea să renunțe la tine. Poate ești disperat de mărturisirile repetate, dar dragostea și iertarea Să sunt fără sfârșit.

6. Trebuie să ne abținem de la comportamentul homosexual

Perspectiva lui Dumnezeu cu privire la homosexualitate nu s-a schimbat, deși acceptarea acestui "mod de viață alternativ" a devenit corect din punct de vedere politic. Noul Testament enumera homosexualitatea între celelalte păcate sexuale pe care trebuie să le evităm:

Nu vă înșelați: nici desfrânații, nici închinătorii la idoli, nici cei adulteri, nici cei afemeiați cu ei însiși, nici homosexualii, nici hoții, nici cei lacomi de bani, nici bețivii, nici defâimătorii, nici hrăpăreții nu vor moșteni împărația lui Dumnezeu (1 Corinteni 6:9b-10).

Unii argumentează: "Dar aşa m-am născut. Întotdeauna am avut tendințe homosexuale. Nu am ce să fac – aşa m-a creat Dumnezeu." Dumnezeu nu a făcut pe nimeni homosexual. El ne-a creat bărbat și femeie. Homosexualitatea este o minciună. Nu există homosexuali;

există sentimente, tendințe și comportamente homosexuale. Dumnezeu nu a creat nici pedofili, nici adulteri, nici alcoolici. Dacă se poate argumenta homosexualitatea, de ce nu am argumenta și în favoarea adulterului, preacurviei, pedofiliei și aşa mai departe?

Din cauza căderii, toti suntem predispuși genetic cu anumite puncte tari și anumite slăbiciuni. Unii oameni pot deveni dependenți de alcool mai repede decât alții, dar acest lucru nu înseamnă că sunt alcoolici. Ci, mai degrabă, ei aleg să bea – pentru a putea petrece fără inhibiții, sau să facă față vieții sau să înăbușe durerea. Unii băieți au un nivel mai scăzut al testosteronului și se dezvoltă mai încet decât alții, sau sunt crescuți de părinți autoritari și abuzivi, sau sunt abuzați sexual, dar asta nu îi transformă în homosexuali. Acceptarea trecutului nostru și recunoașterea minciunilor pe care le-am crezut sunt esențiale pentru reabilitarea noastră în Hristos.

Dintr-un motiv ciudat, societatea noastră este pornită să descopere experiența sexuală supremă, fără să-i pese dacă este corectă sau greșită. Când credem că am găsit-o, nu ne satisfacă decât pentru o vreme, astfel căutarea continuă. În schimb, ar trebui să fim porniți să descoperim relația personală supremă: "Ferică de cei flămânzi și însetați după neprihănire, căci ei vor fi săturați!" (Matei 5:6). Ești dispus să cauți cea mai măreață relație pe care fiecare copil al lui Dumnezeu o poate avea cu Tatăl său ceresc? Dacă da, vei fi satisfăcut.

CULEGEREA ROADELOR

Cumpătarea este singura garanție a unui spirit nepângărit și cea mai bună protecție împotriva promiscuității care devalorizează și, în cele din urmă, ucide puterea de a iubi.

GENE TUNEY

Consecințe. Orice arunci în sus va cădea cu siguranță. Orice acțiune are o reacție egală, dar opusă. Dacă sari de pe o clădire înaltă fără să ai o parașută, o coardă de alpinism sau o coardă elastică, vei cădea ca o piatră pe caldarăm. Plantează semințe de pepene și, dacă le uzi, vei culege pepeni.

Toate acțiunile și alegerile noastre au consecințe. Cauza și efectul sunt zidite în univers și vom secera ceea ce semănăm. Dacă semănăm semințe de puritate sexuală, vom secera beneficiile în căsnicie. Dacă semănăm semințele imoralității sexuale, vom secera o recoltă intunecată, de consecințe personale și spirituale negative. "Cine seamănă în firea lui pământească, va secera din firea pământească putrezirea; dar cine seamănă în Duhul, va secera din Duhul viața veșnică" (vezi Galateni 6:8).

Care sunt consecințele semănării în firea pământească în ceea ce privește comportamentul sexual? Despre ce fel de putrezire vor bește Pavel? În primul rând, există consecințele exterioare sau fizice și relationale de care ne vom ocupa în acest capitol. În al doilea rând,

există consecințele interioare sau spirituale, pe care le vom analiza în capitolul următor.

Recolta experimentată în trup și în căsnicie

Cele mai evidente consecințe ale ignorării planului lui Dumnezeu cu privire la sex și căsătorie sunt consecințele fizice și relaționale. Durerea fizică, amenințarea bolii și a morții și ruperea relațiilor se observă și se simt repede. Să ne gândim doar la epidemia de SIDA. Dacă tendința va continua, 70 de milioane de oameni vor muri de această boală în generația următoare. Este boala incurabilă cea mai feroce care bântuie omenirea, dar este și cea mai ușor de prevenit. Nu este nevoie decât de abstinенță. Sexul liber nu este gratis, iar cei care îl urmăresc nu trăiesc în libertate. Promiscuitatea sexuală duce la forme dezgustătoare de robie, iar posibila etichetă de preț, numai în ceea ce privește sănătatea, este amețitoare. Un raport din anul 2000 al Centrului pentru Controlul Bolilor ne spune că:

În Statele Unite, mai mult de 65 de milioane de oameni trăiesc în prezent cu o boală incurabilă, transmisă pe cale sexuală. Alte 15 milioane de oameni sunt infectați în fiecare an cu una sau mai multe boli transmise pe cale sexuală, dintre care aproximativ jumătate contractează infecții de care nu vor scăpa toată viața. (Cates, 1999)

Dacă predicțiile referitoare la noile infecții sunt corecte, atunci mai mult de 60 de milioane de oameni vor fi contractat o boală sexuală între 1999 și 2004. Mai mult, bolile transmise pe cale sexuală "adaugă miliarde de dolari la costurile de asigurări de sănătate în fiecare an" și "sunt greu de urmărit. Multă oameni cu aceste infecții nu au simptome și rămân nediagnosticăți ... Aceste epidemii «ascunse» sunt amplificate ori de câte ori o nouă infecție rămâne nerecunoscută și nef tratată."¹

¹ Centrul de Control și Prevenire a Bolii, *Tracking the Hidden Epidemics: Trends in STDs in the United States [Urmele epidemiei ascunse: Tendințe ale bolilor cu transmitere sexuală în SUA]* (2000), pagina 1. Poate fi accesat prin internet la adresa: www.cdc.gov/nchstp/dstd/Stats_Trends/Trends2000.pdf.

Expertii transmisse pă de boli con ci al unei p

Aspectul sexuală est să manifes tru cei car să manifest lor sexuali. Fără teste lor nu au vă ca partene rapidă a bo streză ad două perso promiscuităi relații și ești vuln

Oamenii plătesc, de avut relații de bucura de nu suportă din trecut imediat după ce fusese frumuse unei robi surprinde intimitate

Promiscuitatea în căsnicie. Dumnezeu îl iubește. Dacă păcălo

² Pandemie

Experții din domeniul medical insistă asupra faptului că bolile transmise pe cale sexuală sunt pe departe cea mai răspândită categorie de boli contagioase. Problema nu mai este la nivelul unei epidemii, ci al unei pandemii.²

Aspectul cel mai înfrișător cu privire la bolile transmise pe cale sexuală este că acestea pot fi purtate mai departe fără ca purtătorul să manifeste vreun simptom. Acest lucru este valabil îndeosebi pentru cei care sunt seropozitivi. Pot trece ani întregi fără ca victimele să manifeste vreun semn de boală, dând mai departe boala partenerilor lor sexuali, care, la rândul lor, duc boala mai departe altor victime. Fără teste medicale specifice, oamenii nu pot fi siguri că partenerii lor nu au vreo boală transmisă pe cale sexuală. Se prea poate chiar ca partenerii lor nici măcar să nu știe că sunt infectați. Răspândirea rapidă a bolilor transmise pe cale sexuală în cultura noastră demonstrează adevărul îngrijorător că o relație sexuală implică mai mult de două persoane. Dacă ai relații sexuale cu o persoană care trăiește în promiscuitate, în ceea ce privește bolile cu transmitere pe cale sexuală, ai relații sexuale cu toți partenerii anteriori ai respectivei persoane și ești vulnerabil la toate bolile purtate de aceștia.

Oamenii care au încălcăt planul lui Dumnezeu cu privire la sex plătesc, de asemenea, prețul în relațiile lor de căsnicie. Cei care au avut relații sexuale nelegitime nu par să aibă capacitatea de a se bucura de relațiile sexuale legitime. Am consiliat multe femei care nu suportă ca soții lor să le atingă din cauza unor experiențe sexuale din trecut. În mod incredibil, sentimentele lor se schimbă aproape imediat după ce sunt eliberate în Hristos de robia sexuală. Un pastor fusese frustrat din punct de vedere sexual de către soția sa din cauza unei robii care o împiedica să se bucure de intimitate sexuală. Spre surprinderea amândurora, cei doi au putut să se bucure de această intimitate după ce ea a fost eliberată în Hristos.

Promiscuitatea înainte de căsătorie duce la lipsa împlinirii sexuale în căsnicie. Euforia determinată de relațiile sexuale din afara voii lui Dumnezeu se risipește repede, iar părtășul rămâne în robia păcatului. Dacă păcatul sexual din trecut a fost bazat pe consumul mutual,

² Pandemie – boală care atacă aproape toată populația unei regiuni, a unei țări – n. red.

robia crește în intensitate pe măsură ce individul încearcă să își satisfacă pofta care nu poate fi satisfăcută. Cu cât hrănim mai mult obiceiurile poftei, cu atât mai repede vor crește. Dacă păcatele nu au fost consimțite, cu alte cuvinte, dacă persoana a continuat actul, dar nu a dorit lucrul acesta, sau a fost forțată, atunci respectiva persoană nu se poate bucura în întregime de relațiile de căsătorie până nu este rezolvată problema trecutului. Acești oameni nu au libertatea de a se bucura de exprimările reciproce de dragoste și incredere.

Dacă o persoană este victimă unui abuz sexual, cum ar fi violul sau incestul, trupul acelei persoane a fost folosit, fără consumământul ei, ca instrument al păcatului. În mod tragic, aceste victime au devenit un singur trup cu abuzatorii lor, și cu mare dificultate au relații sănătoase cu partenerul de căsnicie. Faptul că aceste persoane au suferit împotriva voii lor nu este corect. Acest lucru este o boală, iar boala murdărește relația de familie care ar trebui să fie frumoasă și împlinitoare. Vestea bună este că poți fi eliberat de robia cauzată de o astfel de profanare. Te poți dezice de modul păcătos de folosire a trupului tău, te poți supune lui Dumnezeu, te poți împotrivi diavolului și să îi ierți pe cei care au abuzat de tine.

Profanarea familiei

Una dintre consecințele cele mai tulburătoare ale păcatului sexual constă în efectul pe care acesta îl are asupra copiilor făptașului. Relația dintre regele David și Batșeba, soția lui Urie, hetitul, ilustrează vârtejul descendent al pângăririi personale și efectele pe care le are asupra familiei. Chiar dacă David este numit "omul după inima lui Dumnezeu" (Faptele Apostolilor 13:22), el a avut o pată neagră pe viața lui. Împărați 15:5 rezumă viața sa astfel: "David făcuse ce este plăcut înaintea Domnului, și nu se abătuse de la niciuna din poruncile Lui în tot timpul vietii lui, afară de întâmplarea cu Uriе, hetitul." Din pricina eșecului său moral, familia lui David a avut de plătit un preț uriaș. Să ne uităm la pașii căderii sale și la consecințele ei tragice.

"Într-o după-amiază, spre seară, David s-a scutat de pe pat; și pe când se plimba pe acoperișul casei împărătești, a zărit de acolo o

femeie care se scălda și care era foarte frumoasă la chip. David a întrebat cine este femeia aceasta" (2 Samuel 11:2-3). Nu era nimic greșit în faptul că femeia, Batșeba, era frumoasă, și nu era nimic greșit în faptul că David a fost atras de ea. Așa ne-a făcut Dumnezeu. Probabil că Batșeba greșea îmbăndu-se într-un loc unde alții o puteau vedea, iar David a greșit cu siguranță pentru că a continuat să o privească. Pentru astfel de ocazii, Dumnezeu a oferit un mijloc de scăpare. David ar fi putut să se întoarcă și să se îndepărteze de priveliștea ispititoare, dar nu a făcut-o.

Atunci când David a trimis mesageri Batșebei, el se afla deja departe pe calea căderii – cu fiecare pas, posibilitatea opririi devenind tot mai dificilă. Cei doi au întreținut relații sexuale, iar femeia a rămas însărcinată. David a încercat să-și acopere păcatul, chemându-l acasă de pe câmpul de bătălie pe Urie, soțul Batșebei, cu speranța că acesta se va culca cu ea. Atunci sarcina ar fi putut fi pusă pe seama lui, dar nobilul Urie nu a vrut să coopereze. El nu a dorit să se bucure de privilegiile pe care oamenii săi nu le aveau. Așa că David l-a trimis înapoi pe câmpul de luptă și a făcut în așa fel încât să fie omorât. Acum David, adulterul, a devenit și David, ucigașul! Păcatul are un mod de a spori. Dacă ești de părere că a trăi o viață neprihănitoare este greu, gândește-te la o viață păcătoasă. Disimularea, negarea și vina se combină într-o viață foarte complexă.

După o perioadă de doliu pentru soțul ei, Batșeba a devenit soția lui David. El a suferit consecințele vinei și rușinii. În Psalmul 32:3-4, el își descrie suferința: "Câtă vreme am tăcut, mi se topeau oasele de gemetele mele necurmate. Căci zi și noapte mâna Ta apăsa asupra mea; mi se usca vлага cum se usucă pământul de seceta verii."

Domnul a îngăduit suficient timp pentru ca David să își recunoască păcatul. Regele nu a mărturisit și de aceea Dumnezeu l-a trimis pe profetul Natan să îl confrunte. Dumnezeu nu îi lasă pe copiii Săi să trăiască în întuneric multă vreme, pentru că știe că acest lucru îi va consuma. Un pastor dependent de pornografia a mers la o conferință a pastorilor. Colegii săi i-au cerut copiii ale materialelor de prezentare a bisericii sale, iar când pastorul și-a deschis servietă, în mijlocul celorlalți, și-a dat seama că luase cu el servietă gresită. Toți au putut să îi vadă colecția de reviste murdare! "Ce jenant!" sau "Ce tragic!"

vei spune. Dimpotrivă, demascarea-l-a determinat să caute ajutorul de care avea nevoie. "Nu este nimic ascuns care nu va fi descoperit, și nimic tăinuit care nu va fi cunoscut" (Matei 10:26).

Din păcate, viața publică a multor creștini diferă radical de viața lor particulară. Câtă vreme cred că mascarada poate continua, este foarte posibil să nu se ocupe de problemele lor. În mod ironic, acești oameni sunt adesea cei care îi critică cel mai vehement pe ceilalți. Oamenii care nu s-au ocupat de propria lor vină și rușine încearcă adesea "să echilibreze balanța interioară" proiectând asupra altora vina și rușinea. Domnul spune în Matei 7:1-5:

Nu judecați, ca să nu fiți judecați. Căci cu ce judecată judecați, veți fi judecați; și cu ce măsură măsurăți, vi se va măsura. De ce vezi tu păiul din ochiul fratelui tău, și nu te uiți cu băgare de seamă la bârna din ochiul tău? Sau, cum poți zice fratelui tău: "Lasă-mă să scoți păiul din ochiul tău", și, când colo, tu ai o bârnă într-al tău? ... Fătarnicule, scoate întâi bârna din ochiul tău, și atunci vei vedea deslușit să scoți păiul din ochiul fratelui tău.

Iertarea și consecințele

În cele din urmă, David și-a recunoscut păcatele, amândouă fiind păcate capitale sub Lege. Apoi Natan a afirmat: "Domnul îți iartă păcatul, nu vei muri. Dar, pentru că ai făcut pe vrăjmașii Domnului să-L hulească, săvârșind fapta aceasta, fiul care îi s-a născut va muri" (2 Samuel 12:13-14).

Vrăjmașii Domnului sunt Satan și îngerii săi. Cred că creștinul simplu care păcătuiește nu are nici cea mai vagă idee despre ofensa pe care păcatul său sexual o produce în tărâmul spiritual. Diavolul, părâșul frațiilor, îl aruncă lui Dumnezeu în față acest păcat zi și noapte (Apocalipsa 12:10). Păcatele noastre ascunse și personale sunt comise pe față înaintea dumnezeului acestei lumi și a hoardei sale de îngeri căzuți! și chiar mai rău, păcatele noastre sexuale sunt o ofensă adusă lui Dumnezeu, Care este îndurerat de eșecul nostru și Care trebuie să suferă disprețul total al lui Satan. Mai mult, ipocrizia noastră este

cunoscută
Domni
ce a fost
fi trebuie
băiatul n
de întâi
domneas
iar David
veșnicie
David ca

A
rea
și le
Căc
intr
Cu
din fiili
Israel"
Am
la un n
fecioar
ei, pre
îngrijii,
surile,
pe Tan
O
său. C
murit
bunar
uciși a
au ver
ispitit
ai noș
de Hr

cunoscută de lume, iar mărturia noastră este compromisă.

Domnul l-a crutat pe David, dar fiul său și al Batșebei a murit. De ce a fost nevoie ca acest copil să moară? Este posibil ca Dumnezeu să fi trebuit să smulgă sămânța rebeliunii sădită de David, pentru că băiatul născut din această relație adulteră să nu primească dreptul de întâi născut! Vorbind despre tronul lui David, pe care avea să domnească Mesia, Dumnezeu a luat copilul acasă pentru a fi cu El, iar David a primit asigurarea că avea să fie împreună cu copilul în veșnicie (2 Samuel 12:23). O altă pedeapsă a căzut peste casa lui David ca rezultat al acestui păcat. Natan declară mai departe:

Așa vorbește Domnul: "Iată, din casa ta voi ridica nenorocirea împotriva ta, și voi lua de sub ochii tăi pe nevestele tale și le voi da altuia care se va culca cu ele în fața soarelui acestuia. Căci ai lucrat pe ascuns; Eu însă voi face lucru acesta în fața întregului Israel și în fața soarelui" (2 Samuel 12:11).

Cuvântul lui Dumnezeu s-a împlinit atunci când Absalom, unul din fiii lui David "a intrat la țitioarele tatălui său, în fața întregului Israel" (2 Samuel 16:22).

Amnon, un alt fiu al lui David, a urmat exemplul tatălui său până la un niveljosnic de imoralitate sexuală (2 Samuel 13). Pofta pentru fecioara Tamar, sora sa vitregă, l-a determinat să profite de bunătatea ei, prefăcându-se bolnav. Când Tamar a venit în odaia sa pentru a-l îngrijii, Amnon a încercat să o seducă. Pentru că ea i-a respins avansurile, el a violat-o. Se pare că Amnon ar fi putut să o obțină de soție pe Tamar pe căi legitime. Dar pofta sa a cerut satisfacție *imediată*.

O mare nenorocire a venit asupra lui David ca rezultat al păcatului său. Cu totul, patru dintre fiii săi au murit prematur: fiul Batșebei a murit la naștere, Amnon a fost ucis de fratele său, Absalom, ca răzbunare pentru că o violase pe Tamar, iar Absalom și Adonia au fost uciși amândoi în încercarea de a-l detrona pe tatăl lor. Toate acestea au venit asupra lui David pentru că el nu a reușit să fugă de imaginea ispititoare a unei femei care se îmbăia. Pentru noi și pentru cei dragi ai noștri este de o importanță critică să facem orice gând rob ascultării de Hristos (2 Corinteni 10:5).

Natural sau educațional ... sau spiritual?

În Cele zece porunci, Dumnezeu a spus:

Să nu-ți faci chip cioplit, nici vreo infătișare a lucrurilor care sunt sus în ceruri, sau jos pe pământ, sau în apele mai de jos decât pământul. Să nu te închini înaintea lor, și să nu le slujești; căci Eu, Domnul, Dumnezeul tău, sunt un Dumnezeu gelos, care pedepsesc nelegiuirea părintilor în copii până la al treilea și la al patrulea neam al celor ce Mă urăsc, și Mă îndur până la al miilea neam de cei ce Mă iubesc și păzesc poruncile Mele. (Exod 20:4-6; vezi și Deuteronom 5:9-10, Exod 34:6-7, Deuteronom 7:9-10 și Numeri 14:18.)

Acest text ne spune că Dumnezeu îi binecuvântează pe cei care ascultă de legământul Său până la al miilea neam, dar că nelegiuirea celor care sunt neascultători trece asupra urmașilor până la a treia și a patra generație.

Cum se întâmplă lucrul acesta? Oricine lucrează cu oameni care suferă șiție că abuzatorii au fost la rândul lor abuzați. Cercul vicios al abuzului este un fenomen social bine documentat. Moștenim oare de la părinții noștri o înclinație anume spre păcat – și dacă da, este această transmitere de natură genetică (naturală), legată de mediu (educație) sau este de natură spirituală? Cred că răspunsul corect este *da, la toate trei!* În primul rând, există multe dovezi care arată că suntem predestinați genetic la anumite puncte tari și slabe. Totuși, nu putem da vina pe ereditate pentru alegerile noastre greșite.

În al doilea rând, este clar că anumiți factori de mediu contribuie la trecerea dintr-o generație la alta a comportamentului păcătos. De exemplu, dacă ai crescut într-o casă în care materialele pornografice îți erau la indemână și promiscuitatea sexuală era un model, atunci cu siguranță vei fi influențat înspre această direcție.

Dacă părinții nu-și rezolvă păcatele, fără să vrea, vor determina generația următoare să repete eșecurile lor morale. "Ucenicul nu este mai presus de învățătorul lui; dar orice ucenic desăvârșit va fi ca învățătorul lui" (Luca 6:40).

În al treilea rând, se pare că există și o înclinare spirituală către păcat. De exemplu, Avraam a mințit cu privire la soția sa, spunând că este sora sa. Mai târziu, fiul său Isaac a făcut exact același lucru. Apoi fiul lui Isaac, Iacob, a mințit pentru a fura dreptul de întâi născut al fratelui său și, de asemenea, a mințit în multe alte ocazii. Acesta este un fenomen spiritual. Nu vreau să sugerez că Avraam i-ar fi spus fiului său, Isaac: "Ascultă, fiule. Dacă cumva dai de necaz, spune că soția ta este sora ta. Pe mine nu m-a ajutat asta, dar pe tine poate că te va ajuta."

Cum se întâmplă

În Vechiul Testament, israeliții își mărturiseau păcatele și neleguiurile lor și cele ale strămoșilor lor. Neleguiurile se referă mai degrabă la spiritul rebel și la voința încăpățanată. Cumva, aceste neleguiuri au trecut din generație în generație. S. J. De Vries, expert în Vechiul Testament, explică lucrul acesta:

La începuturi, Israel a fost foarte mult influențat de un concept dinamic, de păcat colectiv, ... Grupul familiei reprezenta o entitate mult mai importantă decât individul. Atunci când capul unui astfel de grup păcătuia, el transmitea vina asupra tuturor membrilor grupului ... Astfel, conform Decalogului (Cele 10 porunci) ..., neleguiurea tatălui trecea asupra copiilor.³

Vorbind despre idolatrie, Osea menționează spiritele demonice care afectează copiii, lucru legat de păcatul părinților:

Poporul Meu își întreabă lemnul lui, și toagul lui îi prorocește; căci duhul curviei îi duce în rătăcire, și sunt necredincioși Dumnezeului lor. Aduc jertfe pe vârful muntelor, ard tămâie pe dealuri, sub stejari, plopi și terebinti, a căror umbră este plăcută. De aceea, fetele voastre curvesc, și nurorile voastre sunt preacurve. (Osea 4:12-13)

³ S. J. De Vries "Sin, Sinners" G. Buttrick et al., *Interpreter's Dictionary of the Bible*, vol. 4 (Nashville, TN: Abingdon, 1962), p. 365.

Cauza păcatului sexual al copiilor nu este doar idolatria părintilor, ci și duhul demonic al curviei. Cum au rezolvat israeliții problema păcatului strămoșesc? Iată câteva exemple:

Cei ce erau din neamul lui Israel, despărțindu-se de toți străinii, au venit și și-au mărturisit păcatele lor și fărădelegile părintilor lor. (Neemia 9:2)

Mărturisind păcatele copiilor lui Israel, păcatele făcute de noi împotriva Ta; căci eu și casa tatălui meu am păcatuit. (Neemia 1:6)

Doamne, ne recunoaștem răutatea noastră și nelegiuirea părintilor noștri; căci am păcatuit împotriva Ta. (Ieremia 14:20)

N-am ascultat glasul Domnului, Dumnezeului nostru, ca să urmăm legile Lui pe care ni le pusese înainte prin robi Săi, prorocii; ci tot Israelul a călcăt Legea Ta, și s-a abătut astfel ca să n-asculte de glasul Tău. De aceea, ne-au și lovit blestemele și jurăminte scrise în Legea lui Moise, robul lui Dumnezeu, pentru că am păcatuit împotriva lui Dumnezeu. (Daniel 9:10-11)

Dumnezeu vorbise, iar prorocii avertizaseră oamenii cu privire la păcatul strămoșesc. Totuși, la începutul secolului al VI-lea i.Hr., prorul Ezechiel a trebuit să corecteze un abuz:

Cuvântul Domnului mi-a vorbit astfel: "Pentru ce spuneți voi zicătoarea aceasta în țara lui Israel: «Părinții au mâncat aguridă, și copiilor li s-au strepezit dinții?» "Pe viața Mea," zice Domnul, Dumnezeu, "că nu veți mai avea prilej să spuneți zicătoarea aceasta în Israel." (Ezechiel 18:1-3)

Acest proverb popular israelit nu era din cartea Proverbe, și nici nu fusese rostit de Dumnezeu. Problema pe care încerca să o rezolve Ezechiel era o reacție fatalistă față de Lege și renunțarea la răspunderea personală. Copiii nu sunt vinovați de păcatelor părintilor lor și nu vor fi pedepsiți pentru nelegiuirile părintilor lor care trec

asupra lor dacă se străduiesc să se îndepărteze de păcatele părintilor lor. Ezechiel ... (vezi și Ieremia 31:29-30)

... nu dorea să nege păcatul comunitar; acest lucru era indiscretabil. Scopul său era să accentueze responsabilitatea individuală, care era în pericol de a fi înăbușită de conșientizarea tot mai puternică a unei calamități naționale. Cu toate că națiunea suferă o aspirație pedeapsă comunitară, mai există speranță pentru individ dacă se pocăia.⁴

Sădarea seminței de pocăință

Am văzut în Vechiul Testament trecerea păcatului dintr-o generație în alta și cum profetii i-au îndemnat pe oameni să-și mărturisească păcatele lor și ale părintilor lor. Nu poți trata în mod pasiv o moștenire păcătoasă. Trebuie să ne luăm în mod activ locul în Hristos și să ne dezicem de păcatele noastre și ale strămoșilor noștri. Nu suntem vinovați de păcatele părintilor noștri, dar pentru că ei au păcătuit, este posibil ca păcatele lor să treacă asupra noastră. Aceasta este motivul pentru care în Levitic 26:40 ni se spune să ne mărturisim păcatele noastre și ale strămoșilor noștri, "călcările de lege pe care le-au săvârșit față de Mine, și împotrivirea cu care Mi s-au împotrivit". Opusul este acoperirea și apărarea păcatelor părintilor, bunicilor și a altora și continuarea trăirii în cercul robiei.

Posibilitatea opririi păcatului transmis din generații este dovedită în viața lui Iosif, unul din fiii lui Iacob. Iosif a decis să nu calce pe

⁴ De Vries, p. 366. De Vries ajunge la această concluzie bazându-se pe următoarele: "Implicația comunitară a păcatului s-a întipărit adânc în oameni ... Profeti proclamaseră mereu că nu era vorba doar de câțiva indivizi decăzuți, ci națiunea întreagă era împovărată de păcat (vezi Iisaia 1:4). Generație după generație, stârniseră mânia. Astfel că pentru cei care, în cele din urmă, trebuiau să suporte consecințele cumplite, devinse simplu să protesteze că toate efectele păcatului comunitar cădeau asupra lor. Exilatii se plângau: «Părinții noștri, care au păcătuit, nu mai sunt, iar noi le purtăm păcatele» (Plângerile 5:7). Aveau chiar și un proverb: «Părinții au mâncaț aguridă, și copiii lor li s-au strepeziț dinții». Si Ezechiel și Ieremia au protestat împotriva acestor credințe (Ieremia 31:29-30; Ezechiel 18; 33:10-20). Fiul nu avea să dea socoteală de păcatele părintelui. «Sufletul care păcătuiește, acela va muri» (Ezechiel 18:4)." (De Vries, p. 365-366.)

urmele tatălui, bunicului și străbunicului său, chiar dacă a avut nenumărate ocazii de a minti pentru a se proteja de invidia fraților săi. De fapt, cu cât mai adesea spunea adevărul, cu atât mai mult avea de suferit. Dacă era predispus să mintă, el a ales să nu cedeze. În cele din urmă, a fost reabilitat complet pentru sinceritatea sa.

Adesea lucrez cu oameni care repetă păcatele părintilor și bunicilor lor. Sunt obligați să facă lucrul acesta? Nu! Dar le vor repeta dacă vor păstra nelegiuirea în inima lor, nelegiuire care poate trece până la a treia și a patra generație.

Așa cum am văzut, sub Vechiul Legământ, întreg poporul lui Dumnezeu era chemat să se pocăiască de păcatele și de nelegiuirile lor, indiferent dacă păcatul lor era personal sau național. Pocăința națională sau comunitară nu poate avea loc fără o pocăință personală. Acest concept nu este specific doar Vechiului Testament. Pavel a scris: "De aceea, după cum printre-un singur om a intrat păcatul în lume, și prin păcat a intrat moartea, și astfel moartea a trecut asupra tuturor oamenilor, din pricină că toți au păcatuit ..." (Romani 5:12). Petru a scris că noi am fost răscumpărăți "din felul deșert de viețuire, pe care-l [moșteniserăm] de la părinții [noștri]" (1 Petru 1:18).

Indiferent ce anume au făcut strămoșii noștri, dacă ne pocăim și credem în Hristos, Dumnezeu ne salvează de sub stăpânirea întunericului și ne aduce în împăratia Fiului Său preaiubit (Colozeni 1:13). Suntem sub un legământ nou, care promite că "nu-Mi voi mai aduce aminte de păcatele lor, nici de fărădelegile lor" (Evrei 10:17).

Pocăința rupe lanțul

Pocăința este răspunsul lui Dumnezeu la păcat și nelegiuire. Adevărul ne eliberează, dar fără pocăință nu putem experimenta această libertate. Pocăința înseamnă literal "schimbare a minții", dar ea nu este autentică dacă nu ne întoarcem de la păcatele noastre și nu ne îndreptăm spre Dumnezeu și spre adevăr. Membrii bisericii primărie își începau mărturisirile de credință îndreptându-se cu fața spre vest și declarând: "Mă lepăd de tine, Satan, și de toate lucrările și căile tale!" Apoi se intorceau cu fața spre est și își proclamau credința în Dumnezeu. Făcând lucrul acesta, ei revendicau orice teren

pe care ei, sau strămoșii lor, îl cedaseră lui Satan. (Vom discuta în capitolele următoare cum putem experimenta eliberarea în Hristos prin pocăință.)

Este important să înțelegem că Dumnezeu ne-a iertat înainte ca noi să ne pocăim, dar acest lucru nu înseamnă că El va îndepărta și consecințele naturale ale păcatului nostru. Dacă ar face-o, curând am realiza că putem păcătui încontinuu și apoi să ne întoarcem la Dumnezeu pentru curățare, fără niciun fel de repercusiuni. Dacă ai contractat o boală transmisibilă sexual, vei rămâne cu ea chiar și după ce te vei pocăi complet.

De asemenea, este important să înțelegem că pocăința părintilor nu reprezintă o garanție că și copiii lor se vor pocăi. Chiar dacă au fost influențați genetic, spiritual sau prin mediu în direcția păcatului, totuși copiii tăi sunt responsabili pentru alegerile lor. Ei pot alege să repete sau nu eșecurile și succesele tale.

Nu ai observat că sănătatea subredă este contagioasă, dar sănătatea deplină nu? Pavel a scris: «Nu vă înșelați: «Tovărășiiile rele strică obiceiurile bune»» (1 Corinteni 15:33). Poate copiii tăi au „luat” obiceiurile tale rele de la tine, dar nu vor „lua” neapărat și pocăința. Totuși, există speranță că stilul tău de viață evlavios, sănătos și pocăință ta îi vor influența înspre a lua decizia de a renunța la păcat și de a se încrede în Hristos.

Un exemplu de urmat

Păcatul sexual al lui David și crima pentru acoperirea acestui păcat au fost tragice, iar consecințele păcatului în viața sa și în viețile copiilor săi au fost dureroase și de durată.

Și totuși istoria personală a lui David are un sfârșit bun. El a reacționat corect față de păcatul său și a continuat să păstorească Israelul cu o inimă curată și i-a condus cu mâini pricepute (conform cu Psalmul 78:72). Linia lui genealogică a reprezentat legătura umană pentru Mântuitorul de suflete, promis în Geneza 3:15, Cel care avea să-l zdrobească pe Satan.

Mărturisirea păcatului lui David din Psalmul 51 este o rugăciune model pentru cei care încalcă planul lui Dumnezeu cu privire la puritatea sexuală:

Ai milă de mine, Dumnezeule, în bunătatea Ta! După îndurarea Ta cea mare, șterge fărădelegile mele! Spală-mă cu desăvârsire de neleguierea mea, și curăță-mă de păcatul meu! Căci îmi cunosc bine fărădelegile, și păcatul meu stă necurmat înaintea mea. Împotriva Ta, numai împotriva Ta, am păcătuit și am făcut ce este rău înaintea Ta; așa că vei fi drept în hotărârea Ta, și fără vină în judecata Ta.

Zidește în mine o inimă curată, Dumnezeule, pune în mine un duh nou și statornic! Nu mă lepăda de la Fața Ta, și nu lua de la mine Duhul Tău cel Sfânt. Dă-mi iarăși bucuria mântuirii Tale, și sprijină-mă cu un duh de bunăvoiință! (v. 1-4, 10-12)

Totuși, este o diferență majoră. David s-a relaționat la Dumnezeu sub Vechiul Legământ, dar noi avem privilegiul de a ne relaționa la Dumnezeu sub Noul Legământ. Sub legământul harului lui Dumnezeu suntem iertați, iar El nu ne va părăsi și nu ne va lăsa *niciodată*. De asemenea, ne-a dat un duh nou și o inimă nouă. Având dragostea lui Dumnezeu și prezența Lui în viața noastră, avem garanția deznodământului acestei lupte, deoarece bătălia a fost deja câștigată.

De aceea, nu descuraja în fața realității crude a consecințelor alegerilor păcătoase. Dumnezeu te iubește pentru că Dumnezeu este dragoste. Natura Lui este să te iubească, și de aceea dragostea Lui este necondiționată. Viața fără Hristos este un sfârșit fără speranță, dar viața cu Hristos este speranță fără sfârșit. Îmbărbătează-te – Isus Hristos a frânt puterea păcatului, l-a învins pe Satan, și-a oferit o viață nouă în El și te-a eliberat. Poate nu te simți liber acum, dar continuă să citești și nu te opri până nu termini ultimul capitol.

CICLUL DEPENDENȚEI

În viața fiecărei persoane se manifestă un anumit grad de conditionare psihologică și sociologică care afectează deciziiile luate. Dar trebuie să ne opunem concepției moderne că orice păcat poate fi explicat pe baza acestei condiționări.

FRANCIS SCHAEFFER

Slujba de director al organizației *Youth for Christ* [Tineri pentru Hristos] a fost prima mea lucrare oficială. În seara în care vorbeam despre sex, un Tânăr a venit la mine împreună cu prietena lui. La sfârșitul discursului meu m-a întrebat: "Eu nu sunt creștin, dar vom regreta mai târziu dacă acum am relații sexuale cu prietena mea?" Aceasta este întrebarea cea mai matură pe care am primit-o de la un adolescent. Măcar de ar lua toți în considerare consecințele alegerilor lor și apoi să ia deciziile corecte.

Știm că David a regretat decizia sa păcătoasă de a avea relații sexuale cu Batșeba. Să privim mai departe în istoria lui Amnon și să vedem cum a decăzut acesta, ajungând să o violeze pe sora sa vitregă, Tamar. Ca și în cazul lui David, la început nu a fost decât o infatuară nevinovată, dar care s-a transformat într-o obsesie mentală. "Amnon, fiul lui David, a iubit-o [pe Tamar]. Amnon era atât de chinuit din această pricină, încât a căzut bolnav după soră-sa, Tamar; căci era fecioră, și-i venea greu lui Amnon să-i facă ceva" (2 Samuel 13:1b-2).

Ceea ce Amnon considera ca fiind dragoste era de fapt poftă, aşa cum dovedeşte purtarea sa egoistă.

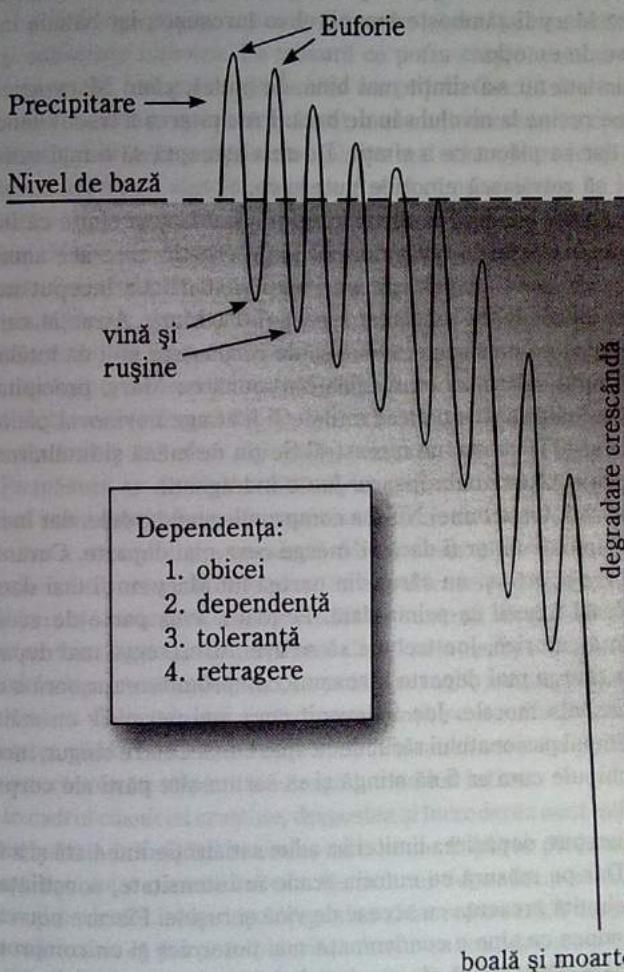
Solomon avertizează în Proverbe 6:25-26: "N-o pofti în inima ta pentru frumusețea ei, și nu te lăsa ademenit de pleoapele ei. Căci pentru o femeie curvă, omul ajunge de nu mai rămâne decât cu o bucată de pâine, și femeia măritată întinde o cursă unui suflet scump." Tamar nu era o prostituată, dar fantezia sexuală din mintea lui Amnon se derulase de atâtea ori, încât acesta s-a îmbolnăvit fizic. Privise cu poftă de prea multe ori. Ocazia de a mai găsi o cale de scăpare trecuse. În mintea sa aventura se întâmplase de mai multe ori. Pofta hrănitoră de fanteziile sexuale tânjea după împlinire. Astfel că Amnon și prietenul său, Ionadab, au născocit un plan pentru a o aduce pe Tamar în patul lui Amnon.

Odată pornit, un plan de îndeplinire a poftei rar mai este oprit. Amnon pierduse controlul, iar unde nu este autocontrol, rațiunea dispare. Pofta lui Amnon l-a redus la statutul unei "turte". El devenise "un mișel în Israel" (2 Samuel 13:13). În mod ironic, imediat după ce a violat-o, "Amnon a urât-o foarte mult, mai mult decât o iubise. și i-a zis: «Scoală-te și du-te!»" (2 Samuel 13:15). Amnon nu o iubea pe Tamar. Nici măcar o dată nu s-a gândit la ce era mai bine pentru ea. El era prins în cercul dependenței sexuale. Oamenii care trăiesc în robie urăsc lucrul care îi ține legați. Alcoolicii Tânjesc după băutură, dar după ce beau destul, aruncă plini de remușcări sticla de perete, doar ca să cumpere o altă sticlă atunci când Tânjirea revine. Cel dependent de pornografia își arde revistele, aruncă la gunoi casetele video pornografice și îi spune amantei că nu vrea să o mai vadă. Dar atunci când focal poftei este atâtat din nou – cum se întâmplă mereu – el revine la vechile obiceiuri, căutând doza sexuală. Spirala descendentală a degradării sexuale este previzibilă.

Ciclul dependenței

Ciclul dependenței este, în esență, același cu cel al oricărei forme de robie. Ciclul începe cu o experiență la un nivel de bază. Aceasta reprezintă cine suntem și ce anume experimentăm în momentul primei expuneri la sex, droguri sau alcool.

Ciclul dependenței

Există o anumită precipitare emoțională-fizică atunci când suntem stimulați de un gând sau de o experiență sexuală, care sfărșește într-un

maxim euforic ce decade rapid. Să luăm cazul lui Joe, un adolescent, care observă o fată nouă în clasă. În ochii lui, Mary este o adevărată frumusețe, iar el simte o precipitare emoțională numai uitându-se la ea. Dacă Mary îi zâmbește înapoi, el se înroșește, iar bătăile inimii se iuțesc de emoție.

Niciodată nu s-a simțit mai bine. În pauză, când Maryiese din clasă, Joe revine la nivelul său de bază. Precipitarea a trecut deocamdată ... dar i-a plăcut ce a simțit. De-abia așteaptă să o mai vadă pe Mary și să retrăiască emoțiile puternice.

Săptămâni întregi Joe se uită pe furiș la Mary și simte că inima îi palpită. Joe este un băiat normal și un creștin care are anumite standarde în ceea ce privește puritatea sexuală. La început nu se gândește decât la ce este mai bine pentru Mary. Atractia care o simte pentru ea depășește teama sa de respingere și îi dă întâlnire.

În timpul călătoriei cu mașina împreună cu Mary, precipitarea atinge noi înălțimi. Când ea se întinde și îi atinge nevinovat piciorul, el e gata să-și ia zborul pe fereastră! Se țin de mână și întâlnirea se încheie cu o scurtă îmbrățișare. Joe e îndrăgostit.

Până aici, toate bune. Nu și-a compromis standardele, dar începe să-și închipui cum ar fi dacă ar merge ceva mai departe. Curând, o îmbrățișare scurtă și un sărut din partea lui Mary nu îi mai dau lui Joe aceleași emoții ca prima dată. Pentru a avea parte de aceeași experiență euforică, Joe trebuie să se aventureze ceva mai departe. Totuși, a merge mai departe înseamnă compromiterea ușoară a convingerilor sale morale. Joe a devenit ceva mai permisiv cu mâinile sale în timpul pasionatului sărut de noapte bună. Când e singur, începe să-și închipui cum ar fi să atingă și să sărute alte părți ale corpului ei.

La început, depășirea limitei i-a adus satisfacție imediată și a fost plăcut. Dar pe măsură ce euforia scade în intensitate, conștiința să își face simțită prezența cu accese de vină și rușine. Fiecare nou compromis aduce cu sine o condamnare mai puternică și un compromis și mai mare. Descoperă că un pahar de băutură sau o doză de drog îl ajută să-și învingă inhibițiile și îi amortește conștiința. Joe – și Mary la fel, probabil – se află pe o spirală descendentală de dependență. Se poate opri; dar oare vrea?

Rezultatul: robia

Experiențele sexuale și chimice de maxim euforic trec și este nevoie de un stimul tot mai puternic pentru a atinge același nivel. Fiecare folosire sau experiență succesivă crește toleranța noastră față de sex și substanțe chimice. Pe măsură ce pofta crește, este nevoie de o stimulare tot mai profundă pentru a o potoli. Cu cât mai mult este hrănita o dorință trupească, cu atât mai mult aceasta va crește. Se pare că experiențele sexuale normale nu mai stârnesc aceeași euforie pe care o stârnea o simplă atingere. Astfel că este nevoie de încercarea a noi experiențe sexuale pentru a atinge aceleași cote înalte de euforie. Nu dorim decât să simțim emoția inițială care era atât de plăcută, dar nivelul tot mai mare de decădere ne îndepărtează tot mai mult de ea, iar modul nostru de viață să îndepărtează mult de nivelul nostru de bază. Satisfacerea sinelui ne domină gândirea și de mult am incitat să considerăm cealaltă persoană ca fiind mai importantă decât noi (Filipeni 2:1-5). Atunci când încălcăm conștiința sau limitele morale ale altei persoane, stingem Duhul.

Pe măsură ce declinul continuă, un obicei sexual dă naștere unei tot mai mari dependente de experiență. Euforia devine un mijloc de eliberare a stresului și a tensiunii. Mintea este plină de imagini pornografice, iar memoria este plină de experiențe reale. Mulți oameni aflați în robie sexuală se îndepărtează de semenii lor și de Dumnezeu pe măsură ce degradarea continuă. Ciclul neintrerupt al dependenței sexuale aduce cu sine boli cu transmisie sexuală, iar pentru unii chiar și moartea. Dependenții a căror conștiință se manifestă cu putere împotriva violării altora se întorc spre autosatisfacere, iar pornografia și masturbarea nestăpânită domină lumea lor intimă.

În cadrul căsniciei creștine, dragostea și increderea sunt mijloacele de obținere a intimității sexuale, care poate fi foarte plăcută pentru un soț și o soție care se iubesc. Pentru cei dependenți sexual însă, teama și pericolul înlocuiesc dragostea și increderea. Un bărbat însurat a mărturisit că și-a potolit dorința de a avea sex "deosebit" printr-o relație adulteră într-un motel. Amantei sale și lui le plăcea să aibă relații sexuale cu perdelele trase sau noaptea târziu, în piscina motelului. Pentru acest bărbat, actul sexual cu soția sa creștină devenise neatrăgător, deoarece pofta sa era întărită de teamă și pericol.

Degradarea spirituală aduce cu sine degradare fizică

Decăderea rușinoasă a dependenței sexuale este descrisă în versetele din Romani 1:24-28:

De aceea, Dumnezeu i-a lăsat pradă necurăției, să urmeze poftele inimilor lor; aşa că își necinstesc singuri trupurile; căci au schimbat în minciună adevărul lui Dumnezeu, și au slujit și s-au închinat făpturii în locul Făcătorului, care este binecuvântat în veci! Amin. Din pricina aceasta, Dumnezeu i-a lăsat în voia unor patimi scârboase; căci femeile lor au schimbat întrebuițarea firească a lor într-una care este împotriva fiziei; tot astfel, și bărbații au părăsit întrebuițarea firească a femeii, s-au aprins în poftele lor unii pentru alții, au săvârșit parte bărbătească cu parte bărbătească lucruri scârboase, și au primit în ei însiși plata cuvenită pentru rătăcirea lor. Fiindcă n-au căutat să păstreze pe Dumnezeu în cunoștința lor, Dumnezeu i-a lăsat în voia mintii lor blestemate, ca să facă lucruri neîngăduite.

Observă dezvoltarea: de la pofte rușinoase la homosexualitate și la o minte decăzută. Ca și națiune, America este probabil undeva între stadiile doi și trei. Homosexualitatea este acceptată ca un mod de viață alternativ și este apărată de către tribunale. Mintile noastre sunt tot mai decăzute. Lucrul însăjumător este că o minte decăzută este lipsită de logică. Nu mai poate judeca moral, și aşa alunecăm de pe fundamentalul moral al națiunii noastre.

Dacă tu te află în această spirală descendentală, observă că decăderea ta a început atunci când ai schimbat adevărul lui Dumnezeu cu o minciună și ai început să te încagini lucrurilor create în locul Creatorului. Într-un moment de ispită, ai ales să îți urmezi poftele tale în locul planului lui Dumnezeu pentru puritate morală. Cu fiecare alegere greșită repetată, minciuna a devenit tot mai puternică. Satan, "tatăl minciunii" (Ioan 8:44), este pe cale să câștige bătălia pentru mintea ta.

Sunt multe moduri în care suntem ispiți să schimbăm ceea ce este natural cu ceea ce nu este natural în ceea ce privește comportamentul sexual. Unul dintre ele este fascinația față de sexul oral și anal. Înainte de aşa-zisa revoluție sexuală din anii '60, aceste acte erau considerate sodomie în majoritatea statelor uniuinii. Chiar și astăzi media folosește termenul de *sodomie* cu referire la sexul oral. Tinerii experimentează sexul oral pentru că îl consideră "sigur" – adică, nu există riscul unei sarcini. Dar nu este nici sigur, nici sănătos, acum, când bântuie bolile cu transmitere sexuală. Pentru a ilustra căt de departe am ajuns față de anii '60, în anul 2003 Curtea Supremă a Statelor Unite ale Americii a anulat o lege împotriva sodomiei și, în esență, a declarat că statul nu poate determina standardele sexuale pentru adulții care își dău consumămantul reciproc. Astăzi, tinerii nu consideră că sexul oral însemnă a avea relații sexuale. Indiferent ce cred ei, totuși devin una, iar în afara căsătoriei, acest fel de unire duce la robie.

Este natural sexul oral sau anal? Este acesta modul în care a rânduit Dumnezeu să fie folosite aceste părți ale trupului? A fost oare creat un om pentru a merge în mâini, iar altul în picioare? Din punct de vedere igienic, este oare natural să aduci gura atât de aproape de orificiile destinate eliminării reziduurilor trupești? Acest aspect al revoluției sexuale a ajutat la proliferarea homosexualității, pentru că nu este nevoie de două persoane de sex opus pentru a avea relații sexuale orale sau anale. Am schimbat oare adevărul lui Dumnezeu cu o minciună?

Pe de altă parte, dacă un cuplu creștin decide de comun acord că sexul oral reprezintă un mod natural de folosire a trupurilor lor și nu își incalcă unul altuia conștiința, atunci aşa să fie.

Necunoașterea adevărului nu este o scuză. Pavel ne-a avertizat împede că "mânia lui Dumnezeu se descoperă din cer împotriva oricărei necinstiri a lui Dumnezeu și împotriva oricărei nelegiuri a oamenilor, care înăbușă adevărul în neleguirea lor. Fiindcă ce se poate cunoaște despre Dumnezeu, le este descoperit în ei, căci le-a fost arătat de Dumnezeu" (Romani 1:18-19). Fiecare alegere conștiință împotriva adevărului amortește conștiința sufletului cu privire la acesta. Comportamente care cândva erau considerate nefirești și indecente sunt

acceptat cu pasiune ca fiind normale. Conștiința se ofilește și cunoștința de Dumnezeu scade.

Dumnezeu îi lasă pe cei care nu îl onorează în stăpânirea unor patimi degradante. Când biserica din Corint a tratat cu îngăduință un incident de perversiune sexuală, Pavel i-a învățat ca "un astfel de om să fie dat pe mâna Satanei, pentru nimicirea cănnii, ca duhul lui să fie măntuit în ziua Domnului Isus" (1 Corinteni 5:5).

De-a lungul acestui proces decadent, Dumnezeu oferă, plin de har, o cale înapoi prin Hristos. Indiferent unde au ajuns în îndepărtea lor de lumină, există o trecere sigură înspre casă. Violatorii și ucigașii în serie care își așteaptă execuția pot beneficia de mila lui Dumnezeu și pot primi iertarea Lui. În economia lui Dumnezeu, păcatul nu se măsoară prin cantitate sau calitate. Isus a murit o dată pentru toate păcatele noastre.

Mai este speranță pentru cei care nu au ajuns prea departe? Ne putem pocăi de căile noastre păcătoase și să ne întoarcem la Dumnezeu? Desigur că putem, iar eliberarea de robia sexuală este posibilă pentru orice copil al lui Dumnezeu care este dispus să se supună lui Dumnezeu și să se împotrivească diavolului. Putem avea biruință asupra păcatului, dacă înțelegem și ne însușim poziția noastră în Isus Hristos.

Întărituri ale minții

Sper că, atunci când te-ai întors la Hristos, ai aflat că ești o făptură nouă "în Hristos" și că cele vechi s-au dus. Nu numai atât, ai fost transferat din împărăția intunericului în împărăția Fiului preaiubit al lui Dumnezeu, iar acum nu mai ești "în Adam", ci ești viu "în Hristos". Dacă așa stau lucrurile, probabil că te-ai întrebă de ce te mai lupți încă cu unele din vechile gânduri și obiceiuri. Sau poate ai venit la Hristos sperând că dependența ta sexuală sau de droguri va fi rezolvată, dar încă ai aceleași gânduri și dorințe. Starea aceasta de lucruri are o explicație logică și biblică.

Toți ne-am născut vii din punct de vedere fizic, dar morți din punct de vedere spiritual (Efeseni 2:1). Dumnezeu nu era prezent în viața noastră, și nici nu îi cunoșteam căile. Astfel că, în acei ani

de început și de formare, am învățat să ne trăim viața în mod independent față de Dumnezeu. Apoi, într-o zi, am venit la Hristos, și tot ceea ce am scris în paragraful anterior s-a adeverit cu privire la noi, dar nimeni nu a apăsat butonul de curățare a minții noastre. Tot ceea ce fusese programat anterior în memoria noastră era încă acolo. Aceasta este motivul pentru care Pavel a scris: "Să nu vă conformați veacului acestuia, ci să fiți transformați, prin înnoirea minții voastre, ca să puteți înțelege care este voia lui Dumnezeu: cea bună, plăcută și desăvârșită" (Romani 12:2).¹

Fără Hristos, am învățat cum să ne apărăm, ca mijloc de supraviețuire. Psihologii numesc aceste mijloace de supraviețuire *mecanisme de apărare*: negare, raționalizare, proiecție, învinovățire, minciună, izolare emoțională și așa mai departe. Ele sunt asemănătoare cu ceea ce alții numesc *tipare ale firii sau întăriri ale minții*. Aceste tipare de gândire sunt căi obișnuite, săpate în mințile noastre, așa cum face un camion care urmează aceeași rută pe o pajiște în fiecare zi, luni întregi. Se formează brazde adânci, iar camionul va urma aceste brazde, fără să fie direcționat. De fapt, orice încercare de a-l conduce în afara acestor sănțuri întâmpină rezistență.

Întărirurile mentale sunt assimilate în mintea noastră din mediul în care creștem în două feluri. Mai întâi, ele sunt dezvoltate în mintea noastră prin *experiențe predominante*, cum ar fi căminul în care am crescut, școlile pe care le-am frecventat, bisericile la care am mers (sau nu am mers), precum și prietenii și dușmanii întâlniți. Atitudinile mentale sunt mai degrabă deprinse decât învățate. De exemplu, se poate ca prietenii din cartier să-ți fi arătat imagini pornografice sau să fi avut experiențe sexuale cu tine. Se poate ca babysitterul să te fi dezmiertat sexual. Dacă nu te ocupi de aceste experiențe, ele vor avea un efect de durată asupra ta.

Mediul inconjurător nu este singurul factor care determină întăririle minții, deoarece fiecare dintre noi avem dreptul la decizii personale. Se poate ca doi copii să crească împreună în aceeași casă, cu aceiași părinți, să mănânce aceeași mâncare, să se joace cu aceiași prieteni, să meargă la aceeași biserică – și totuși să reacționeze

¹ Traducerea Dumitru Cornilescu revizuită © GBV 1989, 1990.

diferit la viață. Noi suntem exprimări create individual ale măiestriei lui Dumnezeu (Psalmul 139:13-14, Efeseni 2:10). În ciuda asemănărilor în ceea ce privește genele și educația, personalitatea noastră unică și capacitatea de a lua decizii personale au ca rezultat evaluări diferite ale vieții și răspunsuri diferite la viață.

Experiențele traumatice reprezintă cel de-al doilea factor major care contribuie la dezvoltarea întăriturilor minții. Dacă experiențele predominante sunt assimilate de către mintea noastră în timp, în schimb experiențele traumatice sunt arse în mintile noastre datorită intensității lor – de exemplu: moartea unui părinte, divorțul părintilor, incest sau viol. Aceste experiențe sunt stocate în memoria noastră și ne influențează gândirea. Noi nu suntem robiți de aceste experiențe, ci de minciunile pe care alegem să le credem cu privire la Dumnezeu, la noi însine și la viață în general, din pricina traumei.

Încercând să ne reprogramăm mintile și să scăpăm de impulsul negativ al experiențelor anterioare, ne confruntăm zilnic și cu sistemul lumii fără Dumnezeu. Este important să conștientizăm faptul că, deși suntem creștini, putem continua să ne conformăm lumii, crezând minciunile, lecturând literatură greșită și aşa mai departe. Nu suntem imuni față de influențele lumești; le putem permite acestora să ne influențeze gândirea și comportamentul. „Luați seama ca nimeni să nu vă fure cu filosofia și cu o amăgire deșartă, după datina oamenilor, după învățăturile începătoare ale lumii, și nu după Hristos” (Colozeni 2:8).

Întărituri și ispite

Deoarece trăim în această lume, vom fi mereu puși în fața ispitei de a ne conforma ei. A fi ispitit nu este însă un păcat. Dacă ar fi fost, Hristos ar fi fost cel mai mare păcătos, căci El a fost ispitit “în toate lucrurile [...] ca și noi” (Evrei 4:15). Ci, mai degrabă, păcătuim atunci când, în mod conștient, decidem să cedăm în fața ispitei, ceea ce Hristos nu a făcut niciodată.

Orice ispită este o încercare a lui Satan de a ne determina să ne trăim viața în independentă față de Dumnezeu, să umblăm după lucrurile cărnii, și nu după cele ale Duhului (vezi Galateni 5:16-23). Satan știe cu exactitate ce butoane să apese atunci când ne ispiteză, pentru

că este un foarte bun observator. El îți cunoaște slăbiciunile și istoria familiei tale. El îți cunoaște experiențele predominante și pe cele traumatice care te-au făcut vulnerabil la anumite ispite. Bazându-se pe comportamentul tău trecut, el îți cunoaște vulnerabilitatea la ispите sexuale.

Fiecare ispită începe cu un gând semănăt în mintea ta de către lume, fire sau chiar de către diavol.

Câteva modele firești tipice

Dacă atunci când reacționăm în fața ispitelor, vom continua să o facem pe baza unor alegeri greșite, în doar șase săptămâni va lua naștere un obicei. Dacă stăruim în acest obicei, în minte se va forma o întăritură.

Suntem bombardăți în mod constant cu gânduri care ne stimulează sexual, deoarece sexul este folosit de către media pentru "distracție" și pentru a vinde orice, de la bere până la mașini. Desigur că pornografia și activitățile sexuale ilicite dău putere acestor întărituri legate de sex, dar mulți oameni nici măcar nu au nevoie de lumea exterioară pentru a avea fantezii, deoarece în mintea lor au atât de multă mizerie programată prin internet, televiziune, filme, cărți și reviste. Acesta este motivul pentru care este dificil să răstorni o întăritură legată de sex. Odată ce imaginile pătrund în minte, reprezentările mentale rămân acolo, pentru a fi instantaneu readuse în atenție. Un alcoolic nu se poate îmbăta numai gândindu-se la o sticlă. Un dependent de droguri nu se poate droga închipuindu-și cum ar trage cocaină pe nas. Dar un dependent de sex poate derula aventuri sexuale în mintea sa și le poate trăi în intimitatea căminului său.

Complexul de inferioritate este o întăritură cu care se luptă mulți creștini. Nu ne naștem cu un complex de inferioritate. Îl dobândim trăind într-o lume competitivă în care ne comparăm cu alții care aleargă mai repede, gândesc mai bine sau arată mai bine. Dacă ești chinuit de sentimente de inferioritate, se prea poate să fi fost crescut într-un mediu competitiv sau să fi ales să te compari cu alții. Indiferent cât de mult ai încercat, nu ai reușit să ii mulțumești pe părinții sau pe profesorii tăi și întotdeauna cineva te-a întrecut. Efortul tău nu a fost niciodată suficient.

În calitate de copil răscumpărat al lui Dumnezeu, înțelegi acum că nu ești inferior altora. Dar gândurile și sentimentele din trecut, împământene adânc, par să înceapă dragostea și aprecierea lui Dumnezeu. Te simți încolțit pe o stradă înfundată, căutând în mod constant acceptarea care îți-a lipsit în copilărie. Aceasta este o întăritura - și nu poate fi răsturnată decât de Hristos.

Gândește-te la sumedenia de întăriri care pot lua naștere dacă ești crescut într-o casă cu un tată dependent de alcool. În fiecare seară vine acasă beat și violent. Fiul său mai mare este suficient de puternic pentru a îl impotrivi. Cu niciun chip nu va permite nimic de la acest bețiv. Fiul mijlociu nu crede că îl poate impotrivi, așa că îl toleră. Fiul cel mai mic este terorizat. Când tata se întoarce acasă, el se ascunde în dulap sau sub pat.

După 20 de ani, tatăl nu mai este, iar acești trei băieți sunt acum adulți. Cum crezi că vor reacționa când sunt puși în fața unei situații ostile? Cel mai mare va riposta, cel mijlociu o va tolera, iar cel mai mic va fugi și se va ascunde.

O întăritură sexuală

Homosexualitatea este o întăritură. Cu toate acestea, condamnarea celor care se luptă cu acest tip de comportament se dovedește a fi contraproductivă. Ei nu au nevoie de condamnare. Deja suferă de o teribilă criză de identitate. Autoritarismul exagerat este motivul care i-a impins pe mulți dintre ei spre acest mod de viață.

Majoritatea celor care se luptă cu tendințe sau comportamente homosexuale au avut parte de o educație deficitară. Abuzul sexual, familiei disfuncționale (în care rolurile părintilor sunt inverse), expunerea la literatură homosexuală înainte ca ei să aibă ocazia de a-și dezvolta complet identitatea sexuală, batjocura la locul de joacă și lipsa relațiilor adecvate cu persoane de sex opus, toate acestea au contribuit la dezvoltarea lor mentală și emoțională. Mesajele neclare dau naștere la emoții neclare.

Charles, un pastor în vîrstă de 52 de ani, mi-a mărturisit că de când se știe s-a luptat cu tendințe homosexuale. De mai multe ori cedase în fața acestor porniri. I-a cerut lui Dumnezeu să îl ierte și să îi ia acele sentimente. A frecventat servicii de vindecare și grupuri

de ajutor pentru cei care se luptă cu robia sexuală. Nimic nu a dat rezultate. Spre lauda sa, niciodată nu a renunțat la Dumnezeu. Era căsătorit și reușise oarecum să își ascundă lupta față de copiii săi. (Majoritatea celor aflați în robie sexuală se luptă în ascuns. Este o luptă foarte singuratică.)

I-am cerut lui Charles să îmi spună care era prima amintire din copilăria sa. Își amintea ceva de la vîrstă de doi ani. Tatăl său biologic îi părăsise înainte de naștere și el fusese crescut de mama sa creștină. Ea avea un prieten care rămânea peste noapte din când în când. Într-una din acele nopți, Charles a trebuit să doarmă în același pat cu bărbatul acela. Prima amintire din copilăria sa era acest bărbat pe care îl admira atât de mult, întorcându-se cu spatele la el și culcându-se. Băiețelul căuta cu disperare afirmare din partea unui bărbat – își dorea atât de mult să fie iubit, acceptat și apreciat.

Trecând cu el prin *Pașii de eliberare în Hristos*, Charles a izbucnit în lacrimi. L-a iertat pe tatăl său biologic pentru că l-a abandonat și l-a iertat pe omul care dormise în patul său pentru că îl respinsese. Apoi s-a lepădat de orice folosire sexuală a trupului său ca instrument al neleguirii și s-a dat pe sine și trupul său Domnului. L-am încurajat să se lepede și de minciuna că era homosexual și să proclame adevărul că Dumnezeu l-a creat să fie bărbat. Când a încheiat *Pașii*, a experimentat eliberarea în Hristos.

Nu, nu am alungat un demon de homosexualitate din el. Nu cred că există un demon al homosexualității sau al poftei. Modul acesta simplist de gândire a afectat credibilitatea bisericii. Am văzut creștinismul batjocorit, în timp de maximă audiență la televizor, de către o paradă de homosexuali și lesbiene, pentru că un grup de creștini binevoitori au încercat să alunge din ei demonii homosexualității.²

Nu mă înțelege greșit – nu există niciun dubiu că Satan este

² Nota editorului – Considerăm că creștinii din exemplul menționat mai sus au acționat total neînțelept, ducându-se la o paradă în care oamenii se bucurau de starea lor, neavând nicio intenție de pocăință. Cu totul alta ar fi situația când un om vine să ceară ajutor și își dorește eliberare de sub această robie. Totodată trebuieținut cont de faptul că Domnul Isus a scos din oameni demonii de surzenie (Marcu 9.25), de mușenie (Matei 9.32-33), de neputință (femeia gârbovă; Luca 13.10-16), de epilepsie (Luca 9.39-42) – boli care, în ziua de azi, cu greu ar fi atribuite activității demonilor. Nu susținem că ar exista un duh de homosexualitate, dar nici nu putem nega că ar fi posibil (vezi și Osea 4:12 și 5:4).

implicat în problemele noastre, iar ierarhiile sale de de
ispiti, acuza, înșela și vor profita de orice palmă de loc ca
oferită. Dar dacă dorim să vedem roade de durată, trebuie
un răspuns complet.

Am identificat planul lui Dumnezeu cu privire la sex și
Am văzut cum încearcă Satan să pervertească planul lui Dumnezeu
și să ne îndepărteze atenția de la Creator spre dorințe egale
luat în considerare factorii care contribuie la robia sexuală.
listat pașii care duc la o fundătură întunecată. Sper că acu-
gata să ne îndreptăm atenția spre răspunsul lui Dumnezeu.

PROGRAMUL "ONE-STEP"¹

*Creștinul triumfător nu luptă pentru victorie;
el celebrează victoria deja obținută.*

REGINALD WALLIS

Dacă Dumnezeu ne poruncește atât de limpede să nu trăim în robie sexuală, de ce nu îl ascultăm și nu încetăm să mai facem lucrul acesta? Deoarece a le spune oamenilor că ceea ce fac este greșit nu le dă puterea de a înceta să mai facă lucru respectiv. Apostolul Pavel a afirmat: "Atunci oare Legea este împotriva făgăduințelor lui Dumnezeu? Nicidecum! Dacă s-ar fi dat o Lege care să poată da viață, într-adevăr, neprihănirea ar veni din Lege. Dar Scriptura a închis totul sub păcat" (Galateni 3:21-22).

Chiar mai lămuritoare este afirmația lui Pavel, că "patimile păcatelor, ațâțate de Lege, lucrau în mădularele noastre" (Romani 7:5). De fapt, Legea are capacitatea de a stimula ceea ce ar fi trebuit să interzică. Fructul oprit pare întotdeauna mai de dorit. Dacă nu crezi, spune-i copilului tău că poate merge *aici*, dar nu are voie să meargă *acolo*. Imediat ce vei spune asta, unde crezi că va dori să meargă? *Acolo!* Stabilirea legii nu îndepărtează patimile păcatelor. Centrul problemei este firea oamenilor – nu comportamentul lor, care doar arată cine sunt și ce anume au ales să credă.

¹ "One step" (engl.) – un [singur] pas.

Fariseii erau oamenii care respectau cu cea mai mare strictețe Legea pe vremea Domnului Isus, și totuși ei erau departe de a fi neprihăniți. Isus le-a spus ucenicilor săi: "Dacă neprihănierea voastră nu va întrece neprihănierea cărturarilor și a fariseilor, cu niciun chip nu veți intra în Împărăția cerurilor" (Matei 5:20). Încercarea de a trăi o viață neprihănită la exterior, fără a fi neprihăniți în interior ne va transforma în "morminte văruite, care, pe din afară se arată frumoase, iar pe dinăuntru sunt pline de oasele morților și de orice fel de necurătenie" (Matei 23:27). Trebuie să ne concentrăm pe ceea ce este în interior, "căci dinăuntru, din inima oamenilor, ies gândurile rele, preacurviile, curviile, uciderile, furtișagurile, lăcomiile, vicleșugurile, înșelăciunile, faptele de rușine, ochiul rău, hula, trufia, nebunia. Toate aceste lucruri rele ies dinăuntru și spurcă pe om" (Marcu 7:20-23).

Secretul biruinței: identitatea noastră în Hristos

Dacă străduința de a rupe legăturile gândurilor și ale comportamentelor păcătoase și încercarea de a trăi în puritate sexuală nu dau rezultate, ce anume o va face? Două versete din Biblie rezumă ceea ce trebuie să se întâpte pentru ca noi să putem trăi în neprihăniere în Hristos. În primul rând, "Fiul lui Dumnezeu S-a arătat ca să nimicească lucrările diavolului. Oricine este născut din Dumnezeu nu păcatuiește, pentru că sămânța Lui rămâne în el" (1 Ioan 3:8-9). Dacă vrem să fim eliberați de robia sexuală și să umblăm în aceea libertate, natura noastră primară trebuie să fie schimbată, iar noi avem nevoie de mijloacele de a-l înfrânge pe cel rău.

Pentru aceia dintre noi care suntem vii în Hristos, aceste condiții au fost deja îndeplinite, aşa cum ne spune al doilea verset. Dumnezeu ne-a făcut părtași naturii Sale divine (2 Petru 1:4) și ne-a oferit mijloace prin care putem trăi în biruință împotriva păcatului și a lui Satan. Ce anume s-a întâmplat cu noi?

Voi erați morți în greșelile și în păcatele voastre, în care trăiați odinioară, după mersul lumii acesteia, după domnul

puterii văzduhului, a duhului care lucrează acum în fiii neascultării. Între ei eram și noi toți odinioară, când trăiam în poftele firii noastre pământești, când făceam voile firii pământești și ale gândurilor noastre, și eram din fire copii ai mâniei.
(Efeseni 2:1-3)

Înainte de Hristos, noi eram morți din punct de vedere spiritual și ne aflam sub stăpânirea lui Satan. Dar prin mântuire a avut loc o schimbare. Pavel a scris: “Odinioară erați intuneric; dar acum sunteți lumină în Domnul” (Efeseni 5:8). Vechea natură în Adam era intuneric; noua noastră natură în Hristos este lumină. Am fost schimbați în centrul ființei noastre. Nu mai suntem “pământești”; suntem “în Hristos”. Pavel a scris: “Cei ce sunt pământești, nu pot să placă lui Dumnezeu. Voi însă nu mai sunteți pământești, ci duhovnicești, dacă Duhul lui Dumnezeu locuiește în adevăr în voi” (Romani 8:8-9).

Mai mult, înainte de a deveni creștini eram sub stăpânirea dumnezeului acestei lumi, Satan. Dar în momentul în care am fost mântuiți, Dumnezeu “ne-a izbăvit de sub puterea intunericului și ne-a strămutat în Împărația Fiului dragostei Lui, în care avem răscumpărarea, prin sângele Lui, iertarea păcatelor” (Colozeni 1:13-14). Nu mai trebuie să slujim diavolului sau păcatului. Noi “avem totul deplin în El, care este Capul oricărei domnii și stăpâni” (Colozeni 2:10). Suntem liberi să îl ascultăm pe Dumnezeu și să trăim în neprihănire și puritate.

Toate nevoile noastre sunt împlinite în Hristos

Pavel spune: “Dumnezel meu să îngrijească de toate trebuințele voastre, după bogăția Sa, în slavă, în Isus Hristos” (Filipeni 4:19). Nevoile cele mai importante sunt nevoile “ființei”, cum ar fi viața veșnică. Isus a venit pentru ca noi să avem viață (Ioan 10:10) – viață spirituală, veșnică. A fi viu spiritual înseamnă că sufletele noastre sunt unite cu Dumnezeu. În Biblie, acest adevăr este comunicat cel mai frecvent prin expresia “în Hristos” sau “în El”. Iar noi avem o nouă identitate: “Tuturor celor ce L-au primit, adică celor ce cred în Numele Lui, le-a dat dreptul să se facă copii ai lui Dumnezeu” (vezi Ioan 1:12). “Ce dragoste ne-a arătat Tatăl, să ne numim copii ai lui

Dumnezeu! și suntem" (1 Ioan 3:1). Nevoile primordiale ale "ființei" noastre – de a fi acceptați, de a avea siguranță și de a avea sens – sunt împlinite în Hristos:

În Hristos

Sunt acceptat

Ioan 1:12	Sunt copilul lui Dumnezeu
Ioan 15:15	Sunt prietenul ales de Isus
Romani 5:1	Am fost sfânt și acceptat de către Dumnezeu (îndreptățit)
1 Corinteni 6:17	Sunt unit cu Domnul și sunt una cu El în Duhul
1 Corinteni 6:20	Am fost cumpărat cu un preț – Îi aparțin lui Dumnezeu
1 Corinteni 12:27	Sunt un mădular al Trupului lui Hristos – parte din familia Lui
Efeseni 1:1	Sunt sfânt
Efeseni 1:5	Am fost adoptat ca și copil al lui Dumnezeu
Efeseni 2:18	Am acces direct la Dumnezeu prin Duhul Sfânt
Colozeni 1:14	Am fost răscumpărat și păcatele mi-au fost iertate
Colozeni 2:10	Sunt desăvârșit în Hristos

Sunt în siguranță

Romani 8:1-2	Nu mai sunt condamnat
Romani 8:28	Am garanția că toate lucrurile lucrează împreună spre bine
Romani 8:31-34	Sunt eliberat de acuzațiile împotriva mea
Romani 8:35-39	Nu pot fi despărțit de dragostea lui Dumnezeu
2 Corinteni 1:21	Sunt întărit, uns și pecetluit de către Dumnezeu
Colozeni 3:3	Sunt ascuns cu Hristos în Dumnezeu
Filipeni 1:6	Am siguranță că lucrarea bună, începută de Dumnezeu în mine, va fi încheiată
Filipeni 3:20	Sunt cetățean al cerului
2 Timotei 1:7	Nu am primit un duh de teamă, ci de putere, de dragoste și o minte sănătoasă (chibzuință)

- Evrei 4:16 Pot găsi har și milă atunci când am nevoie
 1 Ioan 5:18 Sunt născut din Dumnezeu, iar cel rău nu mă poate atinge

Sunt important

- Matei 5:13 Sunt sare și lumină pentru toți cei din jurul meu
 Ioan 15:1,5 Sunt parte din adevărata viață, unit cu Hristos și capabil să produc mult rod
 Ioan 15:16 Am fost ales de Isus să aduc rod
 Fapte 1:8 Sunt un martor personal al lui Hristos
 1 Corinteni 3:16 Sunt templul lui Dumnezeu, unde locuiește Duhul Sfânt
 2 Corinteni 5:17-20 Sunt împăcat cu Dumnezeu, iar El mi-a încrezut lucrarea de a-i împăca și pe alții cu El – sunt un lucrător al împăcării
 2 Corinteni 6:1 Sunt colaboratorul lui Dumnezeu
 Efeseni 2:6 Sunt așezat împreună cu Hristos în locurile ceresti
 Efeseni 2:10 Sunt lucrarea lui Dumnezeu
 Efeseni 3:12 Mă pot aprobia liber și cu încredere de Dumnezeu
 Filipeni 4:13 Pot face totul prin Hristos, Care mă întărește

Nu există nicio modalitate de a rezolva problema eșecului și a păcatului din trecut, dar prin harul lui Dumnezeu putem fi eliberați de ele. Cuvântul lui Dumnezeu declară: "Dacă este cineva în Hristos, este o făptură nouă. Cele vechi s-au dus: iată că toate lucrurile s-au făcut noi" (2 Corinteni 5:17). Mai mult, suntem așezați împreună cu Hristos în cer, mult deasupra autorității lui Satan (Efeseni 2:4-6 și Coloseni 2:10-11), ceea ce înseamnă că avem autoritatea de a face voia lui Dumnezeu. Dar avem și o responsabilitate. Trebuie să credem adevărul cu privire la cine suntem în Hristos și să schimbăm modul în care trăim ca și copii ai lui Dumnezeu.

Problema majoră a celor care trăiesc în robie – fie ea sexuală sau de altă natură – este că ei nu văd adevărurile prezentate mai sus. De aceea Pavel se roagă: "... să vă lumineze ochii inimii, ca să pricepeți

care este nădejdea chemării Lui, care este bogăția slavei moștenirii Lui în sfinți, și care este față de noi, credincioșii, nemărginita mărime a puterii Sale, după lucrarea puterii tăriei Lui" (Efeseni 1:18-19). Deja avem parte de moștenirea bogată a lui Hristos și deja avem puterea de a trăi biruitorii în Hristos. Dumnezeu a realizat deja pentru noi ceea ce nu am putut să facem noi însine pentru noi.

Și rugăciunea mea este ca ochii inimii tale să fie deschiși pentru a vedea moștenirea și puterea pe care Dumnezeu îl le-a oferit în Hristos. Pe măsură ce înaintăm în acest capitol, vei descoperi mai mult din ceea ce trebuie să crezi pentru a experimenta eliberarea de robia sexuală. În capitolul următor vei învăța cum să umbli în conformitate cu acest adevarat eliberator.

Învățătura lui Pavel despre statutul nostru în Hristos

În Romani 6:1-11, Pavel spune că ceea ce este adevarat cu privire la Hristos trebuie considerat adevarat și cu privire la tine, pentru că tu ești viu "în Hristos". (În Romani 8:16-17, el merge mai departe și confirmă: "Însuși Duhul adevăratește împreună cu duhul nostru că suntem copii ai lui Dumnezeu. Și, dacă suntem copii, suntem și moștenitori: moștenitori ai lui Dumnezeu, și împreună moștenitori cu Hristos.") De asemenea, de vreme ce moartea nu mai are stăpânire asupra noastră, nici păcatul nu mai are, explică el.

Atunci când citești în Biblie o poruncă, singurul răspuns adecvat este să asculti. Atunci când găsești o promisiune în Cuvântul lui Dumnezeu, trebuie să o revendici. Atunci când Biblia spune că ceva este adevarat, singurul răspuns corect este să crezi acel lucru. Este un concept simplu, dar mulți creștini încearcă să facă pentru ei însiși ceea ce Hristos a făcut deja pentru ei. Acest lucru ar trebui să devină împede pe măsură ce analizăm aici învățătura lui Pavel.

Mai mult, limba greacă a Noului Testament este exactă atunci când vine vorba de timpurile verbale, și anume, știi cu siguranță dacă un verb este la timpul trecut, prezent sau viitor și dacă verbul descrie o acțiune continuă sau o acțiune care s-a desfășurat la un moment dat. Totuși, nu este nevoie să cunoști limba greacă pentru a putea

înțelege ce spune Cuvântul lui Dumnezeu. Deși traducerile [în limba engleză] transmit lucrurile acestea destul de bine, este de ajutor să știi că verbele din Romani 6:1-10 sunt toate la timpul trecut. Cu alte cuvinte, acest adevăr s-a întâmplat deja – și singurul mod adevarat de răspuns este credința.

Ești mort față de păcat

Pavel începe acest pasaj, întrebând: "Ce vom zice dar? Să păcătuim mereu, ca să se înmulțească harul? Nicidem! Noi, care am murit față de păcat, cum să mai trăim în păcat?" (Romani 6:1-2). Creștinul învins întreabă: "Cum pot face lucrul acesta? Cum să mor față de păcat, inclusiv față de păcatul sexual care mă ține legat?" Răspunsul este: "Nu pot!" De ce nu? Pentru că deja ai murit. Ai murit față de păcat în momentul în care ai fost născut din nou. "Am murit față de păcat" este la timpul trecut. Acest lucru s-a întâmplat deja pentru toți copiii lui Dumnezeu. Acest adevăr este ceva ce trebuie să crezi, nu ceva ce trebuie să faci.

"Nu se poate să fiu mort față de păcat," vei răspunde, "pentru că nu mă simt mort față de păcat." Trebuie să îți lași sentimentele deoparte până mai citim câteva versete, pentru că ceea ce *crezi* te eliberează, și nu ceea ce *simți*. Cuvântul lui Dumnezeu este adevărat, fie că alegi să îl crezi, fie nu. Nu faptul că tu crezi în Cuvântul lui Dumnezeu îl face adevărat; Cuvântul Lui este adevărat, prin urmare trebuie să îl crezi, chiar dacă sentimentele tale nu se potrivesc cu acest adevăr.

Un pastor mi-a mărturisit: "Timp de 22 de ani am avut de luptat în trăirea creștină. Încercările veneau una după alta, și cred că știi care este problema mea. Citeam din Scriptură cu câteva zile în urmă și am ajuns la Coloseni 3:3: «Voi ați murit, și viața voastră este ascunsă cu Hristos în Dumnezeu.» Aceasta este cheia biruinței, nu-i aşa?" L-am asigurat că aşa e. Apoi m-a întrebat: "Cum fac lucrul acesta?"

Surprins de întrebarea lui, i-am cerut să se uite din nou la pasaj și să citească ceva mai rar. Așa că a citit din nou: "Voi ați murit, și viața voastră este ascunsă cu Hristos în Dumnezeu." Din nou m-a întrebat disperat: "Știu că trebuie să mor cu Hristos, dar cum fac lucrul acesta?" Acest om încercase cu disperare timp de 22 de ani să

facă ceva ce se infăptuise deja – să devină ceea ce era deja. El nu este singurul în această situație. Multii creștini care cred în Biblie sunt blocati în umblarea lor creștină pentru că nu au reușit să înțeleagă care este identitatea și poziția lor în Hristos.

Ai fost botezat în moartea lui Hristos

Pavel continuă: "Nu știți că toți câțiva am fost botezați în Isus Hristos, am fost botezați în moartea Lui?" (Romani 6:3). Încă ne întrebăm: *cum fac asta?* Răspunsul este același: nu poti, pentru că deja ai fost botezat în Isus Hristos. Acest lucru s-a întâmplat în momentul în care ți-ai pus încrederea în Isus Hristos ca Domn și Mântuitor. Este zadarnic să căutăm ceva despre care Biblia afirmă că avem deja: "Noi toți, în adevăr, am fost botezați de un singur Duh, ca să alcătuim un singur trup" (1 Corinteni 12:13). "Am fost" este la timpul trecut. Acest lucru s-a întâmplat deja, deci crede lucrul acesta.

Acest pasaj se referă la botezul nostru spiritual în Hristos, lucru care este simbolizat de ceremonia exterioară a botezului în apă, practicată în majoritatea bisericilor noastre – o reprezentare simbolică a ceea ce a fost deja infăptuit. Augustin numea botezul "forma vizibilă a harului invizibil".

Ai fost inviat la o viață nouă în Hristos

"Noi deci, prin botezul în moartea Lui, am fost îngropăți împreună cu El, pentru că, după cum Hristos a inviat din morți, prin slava Tatălui, tot așa și noi să trăim o viață nouă. În adevăr, dacă ne-am făcut una cu El, printr-o moarte asemănătoare cu a Lui, vom fi una cu El și printr-o inviere asemănătoare cu a Lui" (Romani 6:4-5). Am fost noi uniți cu El? Cu siguranță! "Dacă ne-am făcut una cu El" este din punct de vedere gramatical o *propoziție condițională de prim ordin*. Ea poate fi citită literal: "Dacă am devenit una cu El în asemănarea morții Lui (și cu siguranță am devenit) vom deveni una cu El și în asemănarea invierii Lui."

Pavel afirmă că nu putem primi doar o parte din Isus. Nu poti să te identifici cu moartea și îngroparea lui Isus fără să te identifici și cu invierea și înălțarea Lui. Dacă crezi doar jumătate de Evanghelie, vei trăi înfrânt. Ai murit împreună cu Hristos și ai fost inviat împreună

cu El și ai fost așezat cu El în locurile cerești (Efeseni 2:6). Din această poziție ai autoritatea și puterea de care ai nevoie pentru a trăi viața de creștin. Orice copil al lui Dumnezeu este viu spiritual, „în Hristos”, și este identificat cu El în ...

- moartea Sa (Romani 6:3, 6, Galateni 2:20, Coloseni 3:1-3);
- îngroparea Sa (Romani 6:4);
- învierea Sa (Romani 6:5, 8 și 11);
- înălțarea Sa (Efeseni 2:6);
- viața Sa (Romani 5:10-11);
- puterea Sa (Efeseni 1:19-20);
- moștenirea Sa (Romani 8:16-17, Efeseni 1:11-12).

Isus nu a venit doar ca să moară pentru păcatele noastre; El a venit și ca să ne dea viață (Ioan 10:10). Dacă nu înțelegem decât crucificarea, atunci ne vom considera „păcătoși iertați”, și nu „sfinți răscumpărăți” – cu alte cuvinte, *copii ai lui Dumnezeu*. Noi celebrăm învierea Lui la Paște, și nu doar răstignirea Lui în Vinerea Mare. Noi trebuie să rămânem în viață înviată a lui Hristos.

Iată cum descrie Pavel acest adevăr în Romani 5:8-11: „Dar Dumnezeu Ișii arată dragostea față de noi prin faptul că, pe când eram noi încă păcătoși, Hristos a murit pentru noi” (v. 8). Nu-i aşa că este minunat? Isus te iubește! Dar oare asta este totul? Nu! „Deci, cu atât mai mult acum, când suntem socotiți neprihăniți, prin săngele Lui, vom fi măntuiti prin El de mânia lui Dumnezeu” (v. 9).

Nu-i aşa că e minunat? Nu vei merge în iad! Dar oare asta este totul? Nu! „Căci, dacă atunci când eram vrăjmași, am fost împăcați cu Dumnezeu, prin moartea Fiului Său, cu mult mai mult acum, când suntem împăcați cu El, vom fi măntuiti prin viața Lui” (v. 10).

Nu-i aşa că e minunat? Ai fost măntuit prin viața Lui. Viața veșnică nu este ceva ce primești la moarte. Chiar acum ești viu în Hristos. Dar oare asta este totul? Nu! „Și nu numai atât, dar ne și bucurăm în Dumnezeu, prin Domnul nostru Isus Hristos, prin care am căpătat împăcarea” (v. 11). Această împăcare ne asigură că sufletele noastre sunt în unire cu Dumnezeu, ceea ce înseamnă a fi viu din punct de vedere spiritual.

Și Petru afirmă acest adevăr incredibil:

Dumnezeiasca Lui putere ne-a dăruit tot ce privește viața și evlavia, prin cunoașterea Celui ce ne-a chemat prin slava și puterea Lui, prin care El ne-a dat făgăduințele Lui nespuse de mari și scumpe, ca prin ele să vă faceți părtași firii dumneiești, după ce ați fugit de stricăciunea care este în lume prin pote. (2 Petru 1:3-4)

Începi acum să întrezărești o speranță de scăpare din robia sexuală? Ar trebui, pentru că deja ai murit față de ea și ai fost inviat la o viață nouă, biruitoare în Hristos.

Vechiul tău eu a fost crucificat împreună cu Hristos

Pavel continuă: "Ştim bine că omul nostru cel vechi a fost răstignit împreună cu El, pentru că trupul păcatului să fie dezbrăcat de puterea lui, în aşa fel ca să nu mai simtă robi ai păcatului" (Romani 6:6). Textul nu spune: "trebuie să facem", ci spune: "ştim". Vechiul tău eu a fost crucificat cu Hristos. Singurul răspuns adecvat față de acest adevăr profund este să îl crezi. Mulți oameni încearcă cu disperare să își romoare vechiul eu – cu toate pornirile lui spre păcat – dar nu pot să o facă. De ce nu? Pentru că acesta este deja mort! Nu poți face pentru tine însuți ceea ce numai Dumnezeu poate face și a făcut deja.

Creștinii care în mod constant eșuează în trăirea lor creștină încep să gândească greșit și să se întrebe: "Prin ce experiență trebuie să trec pentru ca să trăiesc biruitor?" Prin niciuna. Singura experiență necesară pentru ca acest verset să fie adevărat a avut loc acum 2000 de ani la cruce. Iar astăzi singurul mod în care putem intra în experiență aceasta este prin credință. Nu ne putem mântui singuri și nu putem învinge pedeapsa cu moartea sau puterea păcatului prin eforturi omenești. Numai Dumnezeu poate face lucrul acesta pentru noi, și El a făcut-o deja.

Pe când explicam acest adevăr la o conferință, un om a ridicat mână și a spus: "Sunt creștin de 13 ani. De ce nu mi-a spus nimeni lucrul acesta până acum?" Poate că nimeni nu i-a împărtășit lucrul acesta, sau poate că nu ascultase. Să nu crezi că acesta este doar un

"adevăr pozițional", ceea ce ar înseamnă că a fi viu și liber în Hristos nu prezintă decât puține beneficii sau chiar deloc în zilele noastre. Această teologie nu este teoretică. Acesta este singurul fundament pentru speranța noastră de a trăi vreodată o viață neprihănită. Dacă alegem să credem lucrul acesta și, în consecință, să trăim prin credință, adevarul acestui pasaj se va materializa în experiența noastră. Încercarea de a împlini acest lucru prin experiența noastră va duce la înfrângere. Nu trăim în ascultare, sperând că poate cândva Dumnezeu ne va accepta. Dumnezeu ne-a acceptat deja, de aceea trăim în ascultare. Nu lucrăm în via Domnului, sperând că poate cândva ne va iubi. Dumnezeu deja ne iubește, de aceea lucrăm plini de bucurie în via Sa. Nu ceea ce facem determină ce suntem – ceea ce suntem și credem determină ceea ce facem.

Ai fost eliberat de păcat

"Cine a murit, de drept, este izbăvit de păcat" (Romani 6:7). Tu ai murit cu Hristos? Atunci ești liber de păcat. Poate te gândești: "Nu mă simt liber de păcat." Dacă nu crezi decât ceea ce simți, niciodată nu vei trăi o viață biruitoare. Cu toată sinceritatea, uneori mă trezesc dinineață simțindu-mă foarte viu față de păcat și mort față de Hristos. Dar aşa mă simt doar. Dacă aş crede ceea ce simt și în ziua respectivă aş umbla aşa, ce fel de zi crezi că aş avea? O zi destul de rea!

Am învățat să salut fiecare nouă zi cu rugăciunea: *Doamne, meritam condamnarea veșnică, dar Tu mi-ai dat viață veșnică. Îți cer să mă umpli cu Duhul Tău Sfânt și aleg să umblu prin credință, indiferent cum mă simt. Știu că astăzi îmi vor ieși înainte multe ispite, dar aleg să fac orice gând rob ascultării de Hristos și să mă gândesc doar la cele adevărate și corecte.*

Un student m-a întrebat odată: "Vreți să îmi spuneți că nu trebuie să păcătuiesc?" L-am răspuns: "De unde ți-a venit ideea că trebuie să păcătuiști?" L-am citit textul din 1 Ioan 2:1: "Copilașilor, vă scriu aceste lucruri, ca să nu păcătuiți. Dar dacă cineva a păcătuit, avem la Tatăl un Mijlocitor, pe Isus Hristos, Cel neprihănит." În Scriptură, Dumnezeu nu ne numește păcătoși. În mod clar, suntem considerați săi, care încă mai pot păcătui. În mod evident, maturitatea creștină reprezintă un factor în capacitatea noastră de a rezista ispitei, dar

ce sentiment teribil de înfrângere însوtește convingerea că nu avem cum să nu păcătuim, în timp ce Dumnezeu ne poruncește să nu păcătuim! Mulți oameni robiți sexual sunt prinși în plasa aceasta. Ei cred: *Doamne, Tu m-ai făcut aşa - și acum mă condamni pentru lucrul acesta. Nu-i drept!* Acest lucru ar fi nedrept într-adevăr, dar Dumnezeu nu i-a creat pe Adam și pe Eva vîi din punct de vedere fizic și morți din punct de vedere spiritual. Ei au ales să se despartă de Dumnezeu, prin păcatul lor. Si noi am ales să păcătuim, și niciodată nu ne vom reveni dacă nu ne asumăm responsabilitatea pentru acțiunile și atitudinile noastre. Dumnezeu a făcut tot ceea ce era nevoie pentru ca noi să trăim o viață biruitoare în Hristos. Este la fel de greșit să spui: "Viața de creștin este imposibilă!" Apoi, când cei care zic lucrul acesta cad, ei spun: "Nu sunt decât un om!" Aceștia cred minciuna că Evanghelia nu este suficient de puternică pentru a acoperi și robia sexuală. O astfel de gândire reflectă un sistem de credințe greșit. Am fost mântuiriți nu prin *cum ne purtăm*, ci prin *ce credem*. Acesta este un paradox și o piatră de poticnire pentru mintea firească. Dar pentru creștinii care cunosc Biblia, acest lucru este fundamental pentru eliberare și biruință – unirea noastră cu Dumnezeu și umblarea noastră prin credință.

Nu există niciun păcat mai mare ca păcatul necredinței. Nu o dată Domnul a făcut afirmații de genul: "Facă-vi-se după credința voastră!" (Matei 9:29). Pavel a scris: "Tot ce nu vine din încredințare e păcat" (Romani 14:23). Dacă alegem să credem o minciună, vom trăi o minciună, dar dacă alegem să credem adevărul, vom trăi o viață biruitoare prin credință – adică, la fel cum am fost mântuiriți.

Moartea nu mai este stăpână ta

"Acum, dacă am murit împreună cu Hristos, credem că vom și trăi împreună cu El, întrucât știm că Hristosul inviat din morți nu mai moare: moartea nu mai are nicio stăpânire asupra Lui" (Romani 6:8-9). Stăpânește moartea peste vreun credincios? Cu siguranță nu! De ce? Pentru că moartea nu a putut stăpâni asupra lui Hristos, iar tu ești viu în El. "Moartea a fost înghițită de biruință. «Unde îți este biruința, moarte? Unde îți este boldul, moarte?» Boldul morții este păcatul; și puterea păcatului este Legea. Dar mulțumiri fie aduse lui

Dumnezeu, care ne dă biruința prin Domnul nostru Isus Hristos!" (1 Corinteni 15:54-57). Deoarece Hristos a triumfat împotriva morții prin învierea Sa, moartea nu mai are stăpânire asupra noastră, cei care suntem vii spiritual în Hristos. Isus a spus: "Eu sunt învierea și viața. Cine crede în Mine, chiar dacă ar fi murit, va trăi. Și oricine trăiește și crede în Mine, nu va muri niciodată. Crezi lucrul acesta?" (Ioan 11:25-26). Crezi tu ceea ce a spus Isus? Atunci facă-ți-se după credința ta!

O moarte o dată pentru totdeauna

Pavel continuă: "Fiindcă prin moartea de care a murit, El a murit pentru păcat, o dată pentru totdeauna; iar prin viața pe care o trăiește, trăiește pentru Dumnezeu" (Romani 6:10). Acest lucru a fost realizat când "[Dumnezeu] L-a făcut [pe Isus Hristos] păcat pentru noi, ca noi să fim neprihânierea lui Dumnezeu în El" (2 Corinteni 5:21). Când Hristos S-a dus la cruce, când ei l-au străpuns mâinile și picioarele cu piroane, Tatăl punea toate păcatele lumii asupra Lui. Dar atunci când a fost inviat, niciun păcat nu mai era asupra Lui. Păcatele au rămas în mormânt. Astăzi, când stă la dreapta Tatălui, nu are niciun păcat asupra Lui. Isus a triumfat împotriva păcatului și a morții. Pentru că și tu ești în El, și tu ești mort față de păcat.

Mulți creștini acceptă adevărul că Hristos a murit pentru păcatele pe care deja le-au comis, dar sunt nesiguri cu privire la păcatele pe care le vor comite în viitor. Când Hristos a murit pentru toate păcatele tale, câte dintre ele erau viitoare? Toate! Acest lucru nu reprezintă o autorizație de a păcătui, adică baza dependențelor noastre, ci un adevăr minunat pe baza căruia să ne împotrivim acuzațiilor lui Satan. Este adevărul pe care trebuie să îl știm pentru a trăi liberi în Hristos.

Răspunsul "one-step"

În Romani 6:11, Pavel rezumă modul în care trebuie să răspundem la ceea ce a obținut Hristos pentru noi prin moartea și învierea Sa: "Așa și voi înșivă, socotîți-vă morți față de păcat, și vii pentru Dumnezeu, în Isus Hristos, Domnul nostru." Noi nu devenim morți față de păcat, considerându-ne morți. Noi ne considerăm morți față de păcat

pentru că Dumnezeu spune că deja suntem. Dacă crezi că tu singur poți să mori față de păcat, nu vei reuși decât să te nenorocești. Noi nu putem să murim față de păcat; numai Dumnezeu poate face lucrul acesta cu noi – iar El a făcut-o deja. Pavel spune că trebuie să alegem mereu să credem că ceea ce spune Dumnezeu este adevărat, chiar dacă sentimentele noastre spun altfel.

Verbul "a socoti" este la timpul prezent. Cu alte cuvinte, trebuie mereu să credem acest adevăr și să afirmăm zilnic faptul că suntem morți față de păcat și vii în Hristos. În esență, aceasta este totuna cu rămânerea în Hristos (Ioan 15:1-8) și umblarea în adevărul Duhului (Galateni 5:16). Dacă ne ținem tari în adevărul a ceea ce a făcut Dumnezeu și a ceea ce suntem în Hristos, nu vom fi înselați ușor sau determinați să împlinim poftele cărmii.

Trăim sub o lege măreață

A dispărut păcatul pentru că noi suntem morți față de el? Nu. A scăzut puterea păcatului? Nu. Păcatul încă este puternic și atrăgător. Dar când păcatul ne atrage, avem puterea de a-i spune nu, deoarece relația noastră cu păcatul s-a încheiat atunci când Domnul "ne-a izbăvit de sub puterea întunericului și ne-a strămutat în Împărăția Fiului dragostei Lui" (Coloseni 1:13). Pavel explică în Romani 8:1-2 cum este posibil acest lucru: "Acum dar nu este nicio osândire pentru cei ce sunt în Hristos Isus, care nu trăiesc după îndemnurile firii pământești, ci după îndemnurile Duhului. În adevăr, legea Duhului de viață în Hristos Isus m-a izbăvit de legea păcatului și a morții."

Mai funcționează încă legea păcatului și a morții? Da, acesta este motivul pentru care Pavel o numește "lege". Dar ea a fost învinsă de o lege măreață – "legea Duhului de viață în Hristos Isus". Este ca și cu zborul. Poți zbura prin propriile tale puteri? Nu, pentru că legea gravitației te ține legat de pământ. Dar poti zbura cu un avion, care are o putere mai mare decât atracția gravitațională. Cât timp rămâi în avion, poți zbura. Dacă sari afară când te afli la 5.000 de metri altitudine și încerci să zbori singur, te vei prăbuși și vei arde.

Ca și gravitația, legea păcatului și a morții există încă, operează încă, mai are putere și încă mai atrage. Dar tu nu mai trebuie să i te supui. Legea Duhului de viață este o lege mai mare. Cât timp trăiești

în Duhul, nu vei împlini poftele firii pământești (Galateni 5:16). Trebuie să te întărești “în Domnul și în puterea tăriei Lui” (Efeseni 6:10). În momentul în care crezi că poți sta singur, în momentul în care încetezi să mai depinzi de Domnul, te îndreptă spre cădere (Prov. 16:18).

Orice ispătă este o încercare a diavolului de a ne face să ne trăim viața independent de Dumnezeu. “Astfel dar, cine crede că stă în picioare, să ia seama să nu cadă. Nu v-a ajuns nicio ispătă care să nu fi fost potrivită cu puterea omenească. Și Dumnezeu, care este credincios, nu va îngădui să fiți ispătiți peste puterile voastre; ci, împreună cu ispita, a pregătit și mijlocul să ieșiți din ea, ca s-o puteți răbdă” (1 Corinteni 10:12-13). Când cedăm în fața ispăiei și suntem înșelați de tatăl minciunii, ar trebui să ne pocăim repede de păcatul nostru, să renunțăm la minciuni și să ne întoarcem la Tatăl care ne iubește, care ne curăță, și să reluăm umblarea prin credință.

Poate că te-ai luptat cu înfrângerea împotriva păcatului sexual și a robiei, încercând în zadar să îți dai seama ce trebuie să faci pentru a te elibera. Sper că adevărul din Romani 6:1-11 a spulberat ușile temniței înțelegерii tale. Nu ceea ce faci te eliberează – ci ceea ce a făcut deja Hristos și ceea ce alegi acum să crezi. Dumnezeu a făcut tot ceea ce era nevoie prin moartea și învierea lui Isus Hristos. Primul pas vital spre eliberare este să crezi lucrul acesta, să-l revendici și să îți pui toată viața la bătaie pe baza lui.

SCĂPAREA DIN CAPCANA PĂCATULUI

*Este absolut sigur că dacă un om păcătuiește,
păcatul său îl va urmări, va merge după el zi și noapte,
ca un câine de vânătoare și nu se va opri până nu-l va
prinde din nou și îl va cere socoteală.*

R. A. TORREY

Ca în cazul multor victime, amintirile abuzului sexual din viață Mellisei erau înăbușite de trauma pe care o experimentase. Totuși, părerea negativă despre sine și comportamentul anormal din copilărie semnalau o problemă ascunsă, aşa cum vedem din povestea ei:

Ca și copil, simteam că sunt nepotrivită și de neacceptat. Evitam să mă apropii de cineva, în special de băieți, pentru că mă temeam că vor afla cât eram de ticăloasă. Mi se părea că toți reacționează în mod sexual față de mine. Când aveam șase sau șapte ani, bărbații îmi șopteau la ureche ce ar fi vrut să îmi facă atunci când voi crește. Pe măsură ce creșteam, femeile păreau că se simt amenințate de mine, ca și cum aş fi încercat să le fur soții. Acest comportament nu a făcut decât să îmi confirme credința că ceva nu era în regulă cu mine și

toată lumea vedea asta. În copilărie devenisem creștină, dar eram convinsă că Dumnezeu mă alesese pe mine pentru a fi chinuită și abuzată sexual.

Pe la opt, nouă ani, am început să mă masturbez. De asemenea, devenisem în mare măsură autodistructivă. Îmi făceam tăieturi pe interiorul picioarelor și puneam alcool pe răni pentru a intensifica durerea. Îmi smulgeam bucăți de piele de pe încheieturile degetelor doar pentru a simți durerea pe care știam că o merit. În adolescență eram foarte timidă și mă temeam de băieți. Nu aveam prea mulți prieteni. La întâlniri, fie înghețam când încercau să mă sărute, fie îmi pierdeam cunoștința și nici nu mai puteam să îmi amintesc cum ajunsem acasă. Cam pe la 14 ani am devenit bulimică.

La 15 ani mi-am rededicat viața lui Hristos. Dar după ce am terminat liceul și am intrat la colegiu, am continuat să mă întinez și să caut curătare cam o dată sau de două ori pe zi. De asemenea, m-am implicat în câteva relații sexuale, iar cei mai mulți dintre partenerii mei erau și ei creștini. Doream să fiu iubită și acceptată, aşa că le dădeam trupul meu. Dar după ce o faceam, băieții mă foloseau și apoi mă îndepărtau. Cu sau fără relații sexuale, băieții mă respingeau. Mă simțeam murdară și prinsă în capcană.

Când Melissa s-a căsătorit cu Dan, intimitatea lor fizică a rupt zăgazul amintirilor și al coșmarurilor despre trecutul ei întunecat. Îl visa pe bunicul ei violând-o, în timp ce soțul ei priyea satisfăcut. Treptat, amintirile reprimate ale trecutului ei îngrozitor au revenit în prim plan. Şi-a amintit cum fusese molestată de către bunicul ei la vîrstă de doi ani. În copilărie fusese obligată să întrețină relații sexuale orale și tot felul de alte atrocități cu bunicul ei. Pe vremea când se tăia singură, se trezea noaptea cu dureri abdominale puternice. Un doctor perspicace i-a spus mamei sale că Melissa era abuzată sexual. Mama ei i-a acuzat pe tatăl ei vitreg, pe fratele ei și pe unchiul ei – oricine altcineva în afara de bunicul ei, omul care era vinovat. Melissa s-a simțit trădată de doctor pentru că îi dezvăluise "secretul". Niciodată nu se gândise să spună cuiva cum o "iubea" bunicul, deși

simțea că nu este bine. Era confuză. Îl iubea pe bunicul ei, dar se ruga că Dumnezeu să îl omoare, pentru că abuzul să înceteze. Când acesta a murit înainte de adolescența Melisei, ea s-a simțit responsabilă și l-a jeltit. Dar rănilor interioare pe care el îi le cauzase au continuat să o chinuie ani de zile.

Calea de scăpare din capcană

Abuzul sexual ne devastează ca persoană în întregime. Ne distorsionează perspectiva cu privire la lume, precum și concepția despre Dumnezeu și despre noi însine. Studiile arată că aproape jumătate dintre fetițe vor experimenta o formă oarecare de abuz sexual înainte de a împlini 14 ani.¹ Mai mult, 85–94% dintre abuzatori sunt rude, prieteni, vecini sau cunoștințe ale victimelor, nu străini.²

Cei abuzați vin la Hristos, aud adevărul ... dar nu par să și-l însușescă. Atât abuzatul, cât și abuzatorul sunt în ciclul "păcat-mărturisire, păcat-mărturisire și din nou păcat". În cele mai multe cazuri, aceștia nu reușesc să scape de capcana păcatului.

În capitolul anterior am privit în Romani 6:1-11 și am aflat ce a făcut deja Hristos pentru noi – dar și noi avem o responsabilitate, iar în Romani 6:12-13 Pavel ne spune care este aceasta. Dar atenție: ceea ce ești chemat de Dumnezeu să faci în versetele 12-13 nu va avea niciun efect dacă nu crezi ce învăță Pavel în versetele de la 1 la 11. *Adevărul ne eliberează* de orice robie sexuală sau de orice alt fel de robie, iar *crederea adevărului* precede comportamentul responsabil.

Adu-te pe tine însuți ca o jertfă

Bazat pe învățătura sa de mai înainte, din Romani 6, apostolul Pavel le dă credincioșilor un îndemn specific (Romani 6:12): "Păcatul să nu mai domnească în trupul vostru muritor, și să nu mai ascultați

¹ Maxine Hancock și Karen Burton-Mains, *Child Sexual Abuse: A Hope for Healing [Abuzul sexual la copii: o speranță de vindecare]* (Wheaton Illinois: Harold Shaw Publishers, 1987), p. 12.

² Herant A. Katchadourian și Donald T. Lunde: *Fundamentals of Human Sexuality [Fundamente ale sexualității umane]*, a treia ediție (New York: Holt, Rinehart and Winston Publishers, 1987), p. 379.

de poftele lui". Conform acestui verset, este responsabilitatea noastră să nu permitem păcatului să stăpânească în trupurile noastre muri-toare. Nu putem spune: "Diavolul m-a determinat să fac lucru acesta" sau că toți ceilalți fac același lucru. Dumnezeu nu ne poruncește niciodată să facem ceva ce nu putem face, iar diavolul nu ne poate împiedica să facem lucrul acela. În Hristos ai murit față de păcat – iar diavolul nu te poate obliga să faci nimic. Te va ispiti, te va acuza și va încerca să te însleze – dar dacă păcatul domnește în trupul tău, o face pentru că *tu* îi permiți lucrul acesta. Ești responsabil pentru atitudinile și acțiunile tale.

Și atunci cum împiedicăm păcatul să stăpânească în trupurile noastre? Pavel răspunde în versetul 13: "Să nu mai dați în stăpânirea păcatului mădularele voastre, ca niște unelte ale neleguirii; ci dați-vă pe voi însivă lui Dumnezeu, ca vîi, din morți cum erați; și dați lui Dumnezeu mădularele voastre, ca pe niște unelte ale neprihănirii." Poți observa că nu este decât o singură acțiune negativă ce trebuie evitată și două acțiuni pozitive ce trebuie practice.

Să nu mai dai în stăpânirea păcatului mădularele tale

Trebuie să nu ne folosim ochii, mâinile, picioarele sau orice altă parte a trupului în vreun fel care ar sluji păcatului. Dacă vezi un program cu scene sexuale explicite la TV și il urmărești cu poftă, tu oferi trupul tău păcatului. Dacă ai atingeri nepotrivite cu un coleg de serviciu, tu oferi trupul tău păcatului. Când ai fantezii sexuale cu altcineva în afară de soțul sau soția ta, tu oferi trupul tău păcatului. Ori de câte ori alegi să oferi părți ale trupului tău păcatului, inviți păcatul să stăpânească în trupul tău. "De unde vin luptele și certurile între voi? Nu vin oare din poftele voastre, care se luptă în mădularele voastre?" (Iacob 4:1).

Dă-te pe insuți și trupul tău lui Dumnezeu

Putem observa că Pavel face o diferență între "voi însivă" și "mădularele voastre". Care este diferența? Sinele reprezintă cine suntem noi în interior – persoana imaterială sau interioară, care este înnoită în fiecare zi (2 Corinteni 4:16). Trupurile noastre și diferitele lor mădulare reprezintă cine suntem noi pe din afară, partea noastră

muritoare, temporală. Într-o zi, ne vom debarasa de "cortul acesta pământesc". În acel moment, vom părăsi trupurile noastre muritoare și vom fi împreună cu Domnul în trupuri nepieritoare (2 Corinteni 5:8). Totuși, atâtă timp cât suntem pe planeta Pământ, eul nostru interior este unit cu trupul nostru. Trebuie să îi oferim lui Dumnezeu pachetul complet: trupul, sufletul și duhul.

Pavel a scris: "Așa este și înviearea morților. Trupul este semănăt în putrezire și învie în neputrezire; este semănăt în ocară și învie în slavă; este semănăt în neputință și învie în putere. Este semănăt trup firesc și învie trup duhovnicesc" (1 Corinteni 15:42-44). Omul nostru interior va trăi veșnic cu Dumnezeu, dar trupul nostru nu. Pavel continuă: "Nu poate carnele și săngele să moștenească Împărăția lui Dumnezeu; și [...] putrezirea nu poate moșteni neputrezirea" (v. 50). Ceea ce este muritor este corruptibil.

Este oare trupul nostru fizic rău? Nu, el este amoral sau neutru. Deci ce trebuie să facem cu privire la starea neutră a trupului nostru? Suntem invătați să îl oferim lui Dumnezeu ca "unealtă a neprihăririi". "A oferi" înseamnă a pune la dispoziția lui Dumnezeu. O unealtă poate fi orice ne-a încredințat Dumnezeu, inclusiv trupul nostru. De exemplu, mașina ta este o unealtă amorală, neutră, ce trebuie folosită. Poți să îți folosești mașina pentru scopuri bune sau rele – poți alege să duci oameni la biserică sau să vinzi droguri. La fel, trupul tău poate fi folosit pentru scopuri bune sau rele, după alegerea ta. În fiecare zi ai ocazia de a oferi păcatului sau lui Dumnezeu ochii tăi, mâinile tale, mintea ta, picioarele tale și aşa mai departe. Domnul ne poruncește să fim administratori buni ai trupurilor noastre și să le folosim doar ca unelte ale neprihăririi.

Trupul tău, templul lui Dumnezeu

În 1 Corinteni 6:13b-20, Pavel ne mai prezintă o porțiune de teologie a trupului, cu referire specială la imoralitatea sexuală:

Trupul nu este pentru curvie: el este pentru Domnul, și Domnul este pentru trup. Și Dumnezeu, care a înviat pe Domnul, ne va învia și pe noi cu puterea Sa. Nu știți că trupurile voastre sunt mădulare ale lui Hristos? Voi lăua eu mădularele

lui Hristos și voi face din ele mădulare ale unei curve? Nicidcum! Nu știi că cine se lipește de o curvă, este un singur trup cu ea? Căci este zis: "Cei doi se vor face un singur trup". Dar cine se lipește de Domnul, este un singur duh cu El.

Fugiți de curvie! Orice alt păcat, pe care-l face omul, este un păcat săvârșit afară din trup; dar cine curvește, păcătuiește împotriva trupului său. Nu știi că trupul vostru este templul Duhului Sfânt, care locuiește în voi, și pe care L-ați primit de la Dumnezeu? Si că voi nu sunteți ai voștri? Căci ați fost cumpărăți cu un preț. Proslăviți dar pe Dumnezeu în trupul vostru [...].

Acest pasaj ne învață că noi avem parte de mai mult decât de o unire spirituală cu Dumnezeu. Trupurile noastre sunt chiar mădulare ale lui Hristos. Romani 8:11 declară: "Și dacă Duhul Celui ce a inviat pe Isus dintre cei morți locuiește în voi, Cel ce a inviat pe Hristos Isus din morți va invia și trupurile voastre muritoare, din pricina Duhului Său, care locuiește în voi." De fapt, trupurile noastre sunt templul lui Dumnezeu, pentru că Duhul Său locuiește în noi. Dacă ne folosim trupul pentru imoralitate sexuală, pângărim templul lui Dumnezeu.

Este dificil să înțelegem pe deplin ofensa morală resimțită în cer atunci când unul din copiii lui Dumnezeu folosește templul lui Dumnezeu ca unealtă a nelegiuirii. Este chiar mai rău atunci când cineva pângărește templul unei alte persoane prin viol sau incest. Este comparabil cu acțiunea joscică a lui Antioh Epifanul din secolul al II-lea i.Hr. Acest conducător sirian păgân a cucerit Ierusalimul, a declarat ilegale ceremoniile mozaice, a ridicat o statuie a lui Zeus în Templu și a jertfit un porc (animal necurat) pe altar. Îți poți imagina cum s-au simțit cei din poporul lui Dumnezeu când locul lor sfânt a fost pângărit în felul acesta? Ai simțit vreodată la fel referitor la pângărirea templului lui Dumnezeu, adică trupurile noastre?

Creștin fiind, nu ești ofensat de sugestiile oamenilor că Isus a avut relații intime cu Maria Magdalena? Isus a fost pe deplin Dumnezeu, dar și pe deplin om. El a fost ispitit în toate lucrurile ca și noi, inclusiv în domeniul sexual, dar niciodată nu a păcătuit. Trupul

Său pământesc nu era menit imoralității sexuale, și nici ale noastre nu sunt. Dacă am avea ochii în întregime deschiși față de realitatea lumii spirituale și am înțelege profanarea care este resimțită în ceea ce atunci când păcătuim împotriva trupului nostru, mult mai degrabă am asculta porunca Scripturii de a fugi de imoralitatea sexuală.

Poți să îți închipui o modalitate de a comite un păcat sexual fără să îți folosești trupul ca instrument al neleguirii? Eu nu pot. Prin urmare, atunci când comitem un păcat sexual, îi permitem păcatului să domnească în trupurile noastre muritoare! Mai suntem uniți cu Domnul? Da, pentru că El nu ne va lăsa, nici nu ne va părăsi vreodată. Nu ne pierdem mântuirea, dar cu siguranță pierdem biruința zilnică. Pavel ne îndeamnă: "Voi ați fost chemați la slobozenie. Numai, nu faceți din slobozenie o pricină ca să trăiți pentru firea pământească, ci slujiți-vă unii altora în dragoste" (Galateni 5:13).

O legătură imorală

Ce se întâmplă atunci când un copil al lui Dumnezeu – care este unit cu Domnul și una în duh cu El – "se lipește de o curvă" prin imoralitate sexuală? Cumva cei doi se leagă. Legarea este un lucru pozitiv într-o relație sănătoasă, dar într-o unire imorală, legarea duce doar la robie.

De câte ori ai auzit de tinere creștine care se implică într-o relație cu un om imoral, sau relații sexuale și persistă în această relație bolnavă doi, trei sau mai mulți ani? Se poate că el să nu se poarte bine cu ea, iar prietenii și rudele îi spun: "Nu este bun pentru tine. Scapă de ticălos!" Dar ea nu vrea să îi asculte. Chiar dacă se poartă rău cu ea, nu vrea să îl părăsească. De ce? Pentru că s-a format o legătură spirituală și emoțională. Cei doi au devenit un singur trup. O astfel de legătură trebuie frântă în Hristos.

Legătura spirituală și emoțională poate apărea ca rezultat al mângâierilor lascive sau al relațiilor sexuale orale. În timpul unei conferințe, am consiliat împreună cu un coleg o familie de tineri care experimentau probleme în căsnicie. Deși erau fideli unul altuia, relația lor sexuală fusese searbă și lipsită de viață încă de la nuntă. Atât soțul, cât și soția avuseseră relații romantice cu alții parteneri înainte de căsătorie, deși nu ajunseseră niciunul la contact sexual. În timpul ședințelor de consiliere, atât soțul, cât și soția au recunoscut pentru prima dată

că încă erau legați emoțional de cei care reprezentau "prima iubire". La recomandarea noastră, s-au dezis de mândgăierile experimentate și de implicarea emoțională cu partenerii anteriori și și-au rededicated viețile și trupurile Domnului. De asemenea, s-au legat să rezerve numai unul pentru altul folosirea sexuală a trupurilor lor. Ziua următoare mi-au spus că au avut parte de o experiență frumoasă și plină de înțelegere în noaptea aceea – prima de felul acesta în căsnicia lor. Odată ce robia sexuală și emoțională a fost ruptă, au fost liberi să se bucure unul de celălalt, așa cum a intenționat Dumnezeu.

În *Pașii de eliberare în Hristos* îi incurajăm pe oamenii pe care îi consiliem să se roage și să îl ceară Domnului să le descopere toate momentele de folosire a trupurilor lor ca unele ale neleguiurii – iar Dumnezeu o face. Apoi, pentru fiecare caz de care Dumnezeu le aduce aminte, ei se roagă: "Mă lepăd de folosirea trupului meu împreună cu ... (numele persoanei) și îți cer să rupi acea legătură sexuală." Dacă a existat un atașament emoțional, se roagă: "... să rupi acea legătură emoțională și sexuală". Apoi sunt îndemnați să îl dea lui Dumnezeu trupurile lor, ca o jertfă vie, și să îl ceară lui Dumnezeu să îi umple cu Duhul Său Sfânt. În cele din urmă, sunt încurațiați să îl ierte pe cei care au greșit împotriva lor. Îl iartă pe alții de dragul lor însuși, căci nimic nu te poate ține legat mai puternic de trecut decât neîntărea. A ierta înseamnă a elibera un rob și apoi să îți dai seama că tu erai robul.

Mai devreme am menționat că, în cazul violului sau al incestului, templul unei persoane este, de asemenea, pângărit, chiar dacă persoana respectivă este nevinovată. "Nu e drept!", vei spune. Sigur că nu e drept – este o violare a templului acelei persoane. Ea este victimizată, dar nu trebuie să rămână victimă. Se poate dezice de folosirea trupului ei și să îl ofere lui Dumnezeu, ca o jertfă vie. Libertatea deplină vine atunci când îl iartă pe abuzator și îl lasă pe Dumnezeu să fie răzbunătorul.

Un pastor mi-a cerut să consiliez o Tânără femeie care auzea voci. Pentru ea vocile erau atât de reale, încât nu înțelegea cum de noi nu le puteam auzi. Trăise cu un bărbat care o abuzase. El vindea droguri. Acum ea nu mai locuia cu el, dar încă era atașată de el. Mai întâi am întrebat-o ce ar face dacă i-am cere să facă un legămant, că nu se va

mai întâlni cu el niciodată. Ea a răspuns: "Probabil m-aș ridica și aș pleca." Bănuiam că aşa stau lucrurile, dar doream ca pastorul să audă asta. Să o determini să ia o astfel de hotărâre era un scop îndreptățit, dar momentul era complet nepotrivit.

După ce am ascultat povestea ei, am întrebat-o dacă dorește să își rezolve conflictele și să își găsească eliberarea în Hristos. A încrezut din toată inima și am trecut împreună cu ea prin Pași. Când am terminat, în mintea ei nu mai erau voci demonice și părea să aibă pace deplină. În cele din urmă a spus: "Niciodată nu mă voi mai întâlni cu omul acela." Convingerea aceea venise de la Dumnezeu, dar numai după ce s-a pocăit în întregime. Încercarea de a-i face pe alții, inclusiv pe copiii noștri, să facă schimbări comportamentale fără o convingere interioară va eșua.

Să te dăruiești lui Dumnezeu

Lucruri minunate se întâmplă atunci când ne hotărâm să ne oferim trupul lui Dumnezeu, ca unealtă a neprihănirii, în loc să oferim trupul nostru păcatului. Sistemul sacrificial al Bibliei ne oferă o ilustrare minunată a acestui fapt. În Vechiul Testament, jertfa pentru păcat era o jertfă de sânge. Sâangele era scurs din animalul de jertfă, iar trupul animalului era scos din tabără și aruncat. Doar sâangele era oferit lui Dumnezeu, pentru iertarea păcatelor. Evrei 9:22 afirmă: "Fără vărsare de sânge, nu este iertare." La cruce, Domnul Isus Hristos a devenit jertfa noastră de sânge. După ce și-a vărsat sâangele pentru noi, trupul Lui a fost luat de pe cruce și a fost îngropat în afara orașului, dar, spre deosebire de mielul jertfit în Vechiul Testament, Mielul lui Dumnezeu nu a rămas mult timp îngropat.

Cealaltă jertfă importantă în Vechiul Testament era o ardere de tot. Spre deosebire de jertfa pentru păcat, arderea de tot era consumată în întregime pe altar – sânge, trup, totul. În limba ebraică, ars înseamnă literal "ceea ce se ridică". În cazul arderii de tot, întreg animalul se ridică spre Dumnezeu în flăcări și fum de pe altar. Era o jertfă "de un miros plăcut Domnului" (Levitic 1:9).

Isus este jertfa pentru păcat, dar cine este arderea de tot? Noi suntem! Pavel scrie: "Vă îndemn dar, fraților, pentru îndurarea lui

Dumnezeu, să aduceți trupurile voastre ca o jertfă vie, sfântă, plăcută lui Dumnezeu: aceasta va fi din partea voastră o slujbă duhovnicească” (Romani 12:1). Este minunat să știm că păcatele noastre sunt iertate; Hristos a făcut asta pentru noi atunci când și-a vărsat sângele. Dar dacă vrei să trăiești în Hristos biruitor împotriva păcatului care te macină, trebuie să te oferi lui Dumnezeu și să îl dai lui Dumnezeu trupul tău, ca instrument al neprihănirii. O astfel de jertfă este “plăcută Domnului”, ca mireasma arderii de tot din Vechiul Testament.

Pentru a ilustra acest lucru, gândește-te la trezirea spirituală din timpul regelui Ezechia, relatată în 2 Cronici 29. Mai întâi, Ezechia a curățat Templul și l-a pregătit pentru închinare prin sfîntire. Aceasta este o reprezentare a pocinței. Sub Noul Legământ, oamenii sunt templul lui Dumnezeu. În al doilea rând, regele a sfîntit preoții. În Noul Testament, fiecare credincios este parte a preoției credincioșilor. În al treilea rând, Ezechia a poruncit aducerea de jertfe de sânge pentru iertarea păcatelor. Nimic vizibil nu s-a petrecut în timpul aducerii jertrelor pentru păcat, dar, conform Legii lui Dumnezeu, păcatele oamenilor au fost iertate. Apoi, “Ezechia a poruncit să aducă arderea de tot pe altar; și, în clipa când a început arderea de tot, a început și cântarea Domnului ... Toată adunarea s-a închinat, au cântat cântarea, și au sunat din trâmbițe, până s-a isprăvit arderea de tot” (v. 27-28). Arderea de tot era un eveniment atât de important în închinare, încât tot timpul a fost însoțit de cântece în Tempiu. Relatarea se încheie: “Ezechia și tot poporul s-au bucurat că Dumnezeu făcuse pe popor cu voie bună” (v. 36). Atunci când creștinii se dăruiesc pe ei însiși și trupurile lor lui Dumnezeu în întregime și cu sinceritate, ia naștere o mare bucurie.

Nu este destul să ne fie iertate păcatele – trebuie să fim umpluți de Duhul Sfânt al lui Dumnezeu. Putem observa ce se întâmplă atunci când suntem umpluți conform cu Efeseni 5:18-20:

Nu vă îmbătați de vin, aceasta este destrăbălare. Dimpotrivă, fiți plini de Duh. Vorbiți între voi cu psalmi, cu cântări de laudă și cu cântări duhovnicești, și cântați și aduceți din toată inima laudă Domnului. Mulțumiți totdeauna lui Dumnezeu Tatăl pentru toate lucrurile, în Numele Domnului nostru Isus Hristos.

La fel ca și în Vechiul Testament, muzica umple templul atunci când ne dăm pe noi însine lui Dumnezeu.

Câștigarea bătăliei cu păcatul

Muzica ce răsună în interiorul unui creștin robit din punct de vedere sexual seamănă mai degrabă cu un marș funebru decât cu un cântec de bucurie. În loc să se simtă biruitori, ei se simt înfrânti. Ei și-au dat trupurile ca unelte ale păcatului sexual și se simt prinși fără speranță în robia sexuală. Uneori experimentează perioade ocazionale de biruință când reușesc să spună *nu* ispitei – dar păcatul domnește în trupurile lor muritoare și par să nu poată scăpa din ciclul păcat-mărturisire-din-nou-păcat. Poate și tu te găsești în această stare descurajantă.

Pavel descrie lupta aceasta în Romani 7:15-25. Conversația care urmează se bazează pe multe sesiuni de consiliere pe care le-am avut cu creștinii care se luptă cu ispita, păcatul și robia. Poate te identifici cu cazul lui Dan, pe măsură ce îl conduc prin învățătura lui Pavel. Sper că te vei identifica și cu adevărul eliberator al Cuvântului lui Dumnezeu.³

Dan: Neil, nu mai pot continua aşa. Am trăit în promiscuitate sexuală și îmi pare cu adevărat rău. Am mărturisit lucrul acesta Domnului, dar se pare că nu reușesc să fiu biruitor în această privință. Mă leg să mă feresc de pornografia. Dar ispita este copleșitoare și cedează în fața ei. Nu vreau să trăiesc aşa! În felul acesta căsnicia mea se distrugе.

Neil: Dan, să ne uităm la un pasaj din Scriptură, care pare să descrie dificultățile prin care treci. Romani 7:15 spune: "Căci nu știu ce fac; nu fac ce vreau, ci fac ce urăsc." Poți spune că acest verset descrie foarte bine situația ta?

Dan: Exact! Vreau să fac ceea ce Dumnezeu spune că este drept și urăsc să fiu robit de această poftă. Mă furișez noaptea și sun la

³ Adaptat după Neil T. Anderson, *Cel ce sfârșimă lanțurile robiei*, Upper Room Fellowship Ministry, 1999, p. 5-58.

acele "linii fierbinți" sau dau drumul la calculator și intru pe internet. Ulterior mă simt dezgustat de mine însuși.

Neil: Probabil că te regăsești și în versetul 16: "Acum, dacă fac ce nu vreau, mărturisesc prin aceasta că Legea este bună." Dan, câte personaje sau cățări participanți sunt menționați în acest verset?

Dan: E clar că este vorba de o singură persoană, adică de *mine*.

Neil: E descurajant să știm ce vrem să facem, dar, dintr-un motiv oarecare, să nu putem face ceea ce vrem. Ai încercat vreodată să găsești o soluție la aceasta în mintea ta?

Dan: Câteodată mă întreb dacă sunt cu adevărat creștin. Creștinismul pare să aibă efect pentru alții, dar nu pentru mine. Adesea mă întreb dacă viața creștină este posibilă sau dacă Dumnezeu există cu adevărata.

Neil: Nu ești singur, Dan. Mulți creștini cred că sunt diferenți de alții creștini, și mulți sunt convinși că sunt singurii care se luptă cu ispите sexuale. Dacă tu ai fi singurul actor în această bătălie, ar fi normal să te îndoiești de mântuirea ta sau de existența lui Dumnezeu. Dar acum haide să ne uităm la versetul 17: "Și atunci, nu mai sunt eu cel ce face lucru acesta, ci păcatul care locuiește în mine." Cățări actori avem acum, Dan?

Dan: S-ar părea că sunt doi, "eu" și "păcatul"; dar nu înțeleg. "Eu" și "păcatul" suntem unul și același lucru?

Neil: Câteodată ne *simțim* ca și când am fi păcat, dar *noi* nu suntem păcat. Biblia ne învață că dacă spunem că nu avem păcat, ne înșelăm singuri (1 Ioan 1:8). Dar a avea păcat și a fi păcat sunt două lucruri total distințe. Să citim versetul 18, pentru a vedea dacă putem să-l înțelegem: "Știi, în adevăr, că nimic bun nu locuiește în mine, adică în firea pământească, pentru că, ce-i drept, am voință să fac binele, dar n-am puterea să-l fac."

Dan: Am aflat versetul acesta cu mult timp în urmă; a fost ușor să accept faptul că nu sunt bun de nimic și că nu sunt bun pentru soția mea. Câteodată mă gândesc că ar fi fost mai bine să nu exist.

Neil: Acest lucru nu este adevărat, deoarece nu asta vrea să spună versetul; de fapt, spune tocmai contrariul. Acest "nimic bun"

care locuiește în tine nu ești *tu*. Este altceva. Dacă aș avea o așchie de lemn în deget, aș putea spune că acest "nimic bun" locuiește în mine. Dar "nimic bun" nu sunt eu, ci este așchia. Este important să observăm și faptul că "nimic bun" nu este nici măcar firea mea pământească, ci că acesta locuiește în firea pământească (firea păcătoasă). Dacă ne vedem doar pe noi însine în această luptă, trăirea unei vieți neprihănite ar fi lipsită de speranță. Aceste pasaje caută cu tot dinadinsul să ne facă să înțelegem că în lupta noastră împotriva păcatului este implicat și altcineva, a cărui natură este diferită de a noastră.

Dan, să știi că noi, oamenii, ne-am născut sub pedeapsa păcatului și noi știm că Satan și emisarii lui lucrează tot timpul pentru a ne păstra sub această pedeapsă. Când Dumnezeu ne-a mântuit, Satan a pierdut lupta, dar el nu a fugit cu coada între picioare, ci și-a propus să ne păstreze sub puterea păcatului. Însă, în Hristos, noi am murit față de păcat și nu ne mai aflăm sub puterea lui.

În 1 Ioan 2:12-14, apostolul Ioan le scrie copilașilor deoarece păcatele lor sunt iertate. Cu alte cuvinte, ei au biruit pedeapsa păcatului. El le scrie tinerilor deoarece ei l-au biruit pe cel rău. Cu alte cuvinte, ei au biruit puterea păcatului. În Hristos, noi avem autoritatea să avem biruință peste pedeapsa și puterea păcatului, în ciuda minciunilor Satanei, care ne zice contrariul. Romani 7 ne spune, de asemenea, că acest rău lucrează prin intermediul firii noastre pământești, ce a rămas în noi după mântuire. Stă în responsabilitatea noastră să crucificăm firea și să ne opunem diavolului.

Să citim mai departe, pentru a vedea dacă putem afla mai multe despre modul în care se duce această bătălie: "Căci binele pe care vreau să il fac, nu-l fac, ci răul pe care nu vreau să-l fac, iată ce fac! Și dacă fac ce nu vreau să fac, nu mai sunt eu cel ce face lucru acesta, ci păcatul care locuiește în mine. Găsesc dar în mine legea aceasta: când vreau să fac binele, răul este lipit de mine" (Romani 7:19-21).

Dan, poți să spui, din aceste pasaje, care este natura acelui "nimic bun" care locuiește în tine?

Dan: Bineînțeles că e vorba de rău și de păcat, dar nu cumva

e chiar propriul meu păcat? Când păcătuiesc, mă simt atât de vinovat!

Neil: Fără îndoială, amândoi păcătuim, dar totuși noi nu suntem "păcat". Răul este prezent în noi, dar Pavel nu spune că noi suntem acel "rău". De fapt, el face o distincție clară între noi și păcatul care locuiește în noi. Acest lucru nu este însă o scuză pentru păcatele noastre, deoarece Pavel scrie în Romani 6:12 că este responsabilitatea noastră să nu lăsăm ca păcatul să domnească în trupurile noastre muritoare.

Dan, hai să-ți mai dau un alt exemplu cu privire la acest pasaj. Să luăm în discuție cazul unei femei care se luptă cu tulburări de alimentație. Multe dintre aceste femei își provoacă tăieturi, se obligă să defecheze, se îmbuibă, apoi își provoacă vomă. Ele fac acest lucru deoarece au fost înșelate să creădă că ceva rău se află în ele, și ele încearcă să scoată afară acel lucru. Însă provocarea tăieturilor sau defecația sau purgativele nu le eliberează de acest fel de rău. Minciunile pe care le-au crezut vor fi expuse în momentul când ele vor renunța să defecheze, să ia purgative sau să-și provoace tăieturi cu scopul de a se curăță și când se vor încrede doar în lucrarea de curățire a lui Hristos.

Când ai ajuns sub convingerea păcatului tău sexual, ce ai făcut?

Dan: L-am mărturisit lui Dumnezeu.

Neil: Dan, "a mărturisi" înseamnă, literal, "a fi de acord cu Dumnezeu". Este la fel ca umblarea în lumină sau a trăi în concordanță morală cu El referitor la starea noastră prezentă. Noi trebuie să ne mărturisim păcatele dacă vrem să trăim în armonie cu Tatăl nostru ceresc, dar acest lucru încă nu este suficient. Mărturisirea este doar primul pas al pocăinței. Omul despre care scria Pavel este de acord cu Dumnezeu că ceea ce face este greșit, însă acest lucru nu-i rezolvă problema. Tu ai mărturisit Domnului păcatul tău, dar încă te mai afli sub robia poftei. Această situație trebuie să fie foarte frustrantă pentru tine. Te-ai simțit vreodată atât de înfrânt, încât să vrei să lovești pe altcineva sau chiar pe tine însuți?

Dan: Aproape în fiecare zi!

Neil: Dar când te liniștești, ai din nou gânduri ce se potrivesc identității tale, de copil al lui Dumnezeu?

Dan: Întotdeauna, iar atunci regret aceste izbucniri.

Neil: Versetul 22 explică ciclul acesta: "Fiindcă, după omul dinăuntru îmi place legea lui Dumnezeu." Când nu acționăm potrivit cu ceea ce suntem noi de fapt, Duhul Sânt ne ajută imediat să ne dăm seama că am greșit, datorită uniunii noastre cu Dumnezeu. Din frustrare sau în urma eșecului, noi gândim sau spunem lucruri ca: "Nu voi mai merge din nou la biserică", "Creștinismul nu funcționează", "Dumnezeu a fost Cel ce m-a făcut aşa, iar acum mă simt condamnat în permanență", "Dumnezeu a promis o cale de scăpare din asta. Păi, unde este ea? Nu am găsit-o!". Dar, în curând, adevarata noastră natură începe să se exprime: "Știu că ceea ce fac e greșit, și știu că Dumnezeu mă iubește, însă sunt atât de frustrat de eșecul meu continuu!"

Dan: Cineva mi-a spus cândva că aceste versete se referă la necreștini.

Neil: Cunosc unele persoane care au această părere, însă mie mi se pare lipsit de sens. Oare omul natural este de acord cu bucurie cu legea lui Dumnezeu, în omul dinăuntru? Un necredincios este de acord cu legea lui Dumnezeu și mărturisește că este bună? Nu cred aşa ceva! De fapt, necredincioșii sunt mai degrabă cu totul împotriva ei. Unii chiar ne urăsc pe noi, creștinii, pentru faptul că sprijinim un asemenea standard de moralitate.

Să ne uităm acum la versetul 23, care descrie natura acestei lupte cu păcatul: "Dar văd în mădularele mele o altă lege, care se luptă împotriva legii primite de mintea mea, și mă ține rob legii păcatului, care este în mădularele mele." Conform acestui pasaj, Dan, unde se dă lupta?

Dan: Se pare că lupta se dă în minte.

Neil: Lupta se dă chiar acolo. Dacă Satan te poate face să crezi că tu ești singurul angrenat în această luptă, atunci, când vei păcatui, vei căuta să te revolți fie împotriva ta, fie împotriva lui Dumnezeu, iar acest lucru este contraproductiv în rezolvarea problemei. Hai să spun acest lucru în alt mod: să presupunem că tu deschizi o ușă despre care îți s-a spus să n-o deschizi și un câine intră pe ușă și te mușcă de picior. Te-ai lovi pe tine însuți sau ai lovi câinele?

Dan: Presupun că lovi câinele.

Neil: Desigur, aşa ai face. Pe cealaltă parte a ușii, un alt câine, Satan, te ispiteză cu gânduri precum: "Hai, deschide ușa! Vreau să-ți arăt o casetă video palpitantă." Toată lumea face lucrul acesta. Nimeni nu va afla." Aşa că deschizi ușa și câinele intră și te mușcă de picior. De îndată ce ai deschis ușa, tu simți durerea convingerii de păcat și, schimbându-și rolul, ispititorul devine acuzator. Mintea ta este bombardată de învinuirile sale: "Ai deschis ușa. Ești un creștin jalnic. Cu siguranță, Dumnezeu nu poate iubi pe cineva atât de păcătos ca tine."

Oamenii obosesc în cele din urmă să se lovească pe ei însiși, aşa că se îndepărtează de Dumnezeu, copleșești de apăsarea înfrângerii și a condamnării. Pavel a exprimat acest sentiment în versetul 24: "O, nenorocitul de mine! Cine mă va izbăvi de acest trup de moarte? ..." Pavel nu a spus despre sine că este rău sau păcătos, ci a zis "nenorocitul de mine". Acest om nu experimentează libertatea pe care o are. Încercările sale de a face lucruri bune se confruntă cu eșecuri morale, deoarece el s-a supus lui Dumnezeu, însă nu s-a împotravit diavolului (Iacob 4:7). Nu există un om mai nenorocit decât cineva care cunoaște binele și vrea să facă binele, însă se pare că nul poate face.

Dan: Acela sunt eu, un nenorocit!

Neil: Dan, stai puțin. Există biruință. Isus ne va elibera. Privește la versetul 25: "Mulțumiri fie aduse lui Dumnezeu, prin Iisus Hristos, Domnul nostru! ... Astfel dar, cu mintea, eu slujesc legii lui Dumnezeu; dar cu firea pământească, slujesc legii păcatului." Să ne întoarcem la ilustrația cu câinele. De ce strigătul către Dumnezeu nu este suficient în rezolvarea conflictului nostru continuu cu păcatul sexual?

Dan: Păi, aşa cum ai spus și tu, câinele încă există. Cred că trebuie să dau afară câinele.

Neil: Va trebui de asemenea să încrucișezi și ușa. Asta înseamnă că trebuie să te descotorosești de orice pornografia și să întrerupi orice aprovizionare ulterioară, inclusiv cea de pe internet. Dacă ai un alt partener sexual în afara de soția ta, trebuie să o suni imediat și să întrerupi relația.

Dan: Dar ... îi sunt dator o explicație. Mă voi întâlni cu ea doar o singură dată, și aşa va rămâne.

Neil: Acest lucru nu va funcționa, Dan. Trebuie să o suni chiar acum, în prezența mea, și să te angajezi că nu o vei mai vedea sau contacta vreodată. Ești dator cu o explicație doar față de soția ta – față de nimeni altcineva.

Dan: OK, dă-mi telefonul ...

* * *

Neil: Acum, că ai rezolvat lucrurile cu acea relație, iată pașii pe care trebuie să îi faci în continuare:

În primul rând, trebuie să înțelegi că tu ai fost deja iertat. Hristos a murit o dată pentru toate păcatele noastre. Ai făcut bine că îți-ai mărturisit păcatul lui Dumnezeu, deoarece trebuie să mărturisești faptul că ai deschis ușa, cu toate că știai că este greșit.

În al doilea rând, pentru a te asigura că toate ușile sunt închise, trebuie să îl ceri Domnului să-ți aducă aminte de orice folosire sexuală a trupului tău, ca instrument al nelegiuirii. Pe măsură ce Domnul îți le reamintește, renunță la orice relație sexuală pe care ai avut-o cu o altă femeie, și roagă-L pe Dumnezeu să rupă acea legătură sexuală și emoțională. Trupul tău îl aparține lui Dumnezeu și nu trebuie folosit pentru imoralitate sexuală.

În al treilea rând, adu-ți trupul ca o jertfă vie lui Dumnezeu și rezervă folosirea sexuală a trupului tău în exclusivitate pentru soția ta.

În final, impotrivește-te diavolului, și el va fugi de la tine.

Dan: Cred că acum înțeleg. Însă ... orice folosire sexuală a trupului meu! Asta va costa mult timp! Chiar dacă îmi va lăua câteva ore, cred că va fi mai ușor decât să trăiesc în robie pentru tot restul vieții mele. Întotdeauna m-am acuzat pentru neputința de a trăi viața creștină. Acum pot înțelege și faptul de ce puneam sub semnul întrebării mantuirea mea. Pavel, cu toate că era frustrat de eșecul său, el nu se pedepsește singur. El acceptă că răspunderea este a sa, dar nu se autoacuză. Mai important decât aceasta,

el își exprimă încrederea, întorcându-se către Dumnezeu, că Domnul Isus îi va da putere să trăiască mai presus de păcat.

Neil: Ești pe calea cea bună. Autocondamnarea nu te va salva pentru că nu există nicio osânză pentru cei ce sunt în păcat. Isus (Romani 8:1-2). Nu vrem să-i dăm o mâna de ajutor diamantată în rolul său, cel de acuzator. Mulți oameni care sunt îndoiesc de mântuirea lor. Am consiliat sute de persoane și mi-au împărtășit îndoielile lor cu privire la Dumnezeu și la înțelegere. În mod ironic, tocmai faptul că erau dezgustați de păcatul lor și doreau să scape de el este una dintre cele mai mari erori cu privire la mântuirea lor. Necreștinii nu au asemenea convicție.

Mai trebuie să știi încă un lucru important: niciun păcat nu este izolat de restul vieții și de restul realității în care trăiești. Pentru a dobânda libertatea completă, trebuie să parcurgi toti *Pașii de eliberare în Hristos*. De asemenea, trebuie să înțelegi bătălia care se dă pentru mărturie - acest lucru îl vom aduce în discuție în continuare.

CÂȘTIGAREA BĂTĂLIEI PENTRU MINTEA TA

Păcatele mintii sunt ultima colonie a diavolului.

JAROL JOHNSON

Să presupunem că ai lucrat cea mai mare parte a vieții tale de adult pentru același şef – un tiran arătos și nerezonabil. Omul e recunoscut în companie pentru că dă buzna în birourile angajaților și îl abuzează verbal chiar și pentru cea mai mică și neînsemnată greșală. Imediat după ce te-ai angajat acolo, ai învățat să umbli în liniște în preajma bătrânlui morocănos și, pe cât posibil, să îl eviți. De fiecare dată când se ivește la ușa ta, te cuprinde teama.

Într-o zi, ajungi la lucru și află că bătrânlul tiran a fost detașat la o altă filială. Nu te mai află sub autoritatea lui și relația ta cu el s-a sfârșit. Noul tău șef este manierat, bland, atent și te apreciază. Îi pasă cel mai mult de binele angajaților. Dar la început nu știi lucrul acesta, așa că atunci când îl vezi pe noul tău șef venind pe hol, începi să cauți un loc unde să te ascunzi, la fel cum făceai în preajma vechiului tău șef. Când intră în biroul tău, inima începe să îți bată mai tare. Te întrebă pentru ce o să mai fi mustrat de data asta. Cu timpul ajungi să îl cunoști ceva mai bine pe noul tău șef și reacțiile tale față de el se schimbă. Dar va fi nevoie de timp pentru a-l cunoaște și pentru ca atitudinile și acțiunile tale față de el să se schimbe.

E greu să te dezveți de obiceiuri vechi. Cu cât mai mult suntem condiționați de anumite modele stimul-reacție, cu atât mai greu este să ne reprogramăm mintile. Acest lucru este adevărat și în ceea ce privește tiparele sexuale de gândire și comportament contrare Cuvântului lui Dumnezeu. Pentru mulți oameni, aceste tipare carnale sau întărituri ale mintii s-au imprimat în mintile lor cu mult timp înainte ca ei să devină creștini.

Dărâmarea întăriturilor este posibilă

Pot fi dărâmate din minte întăriturile de natură sexuală? Da! Dacă mintile noastre au fost programate greșit, ele pot fi reprogramate. Dacă ne-am asemănăt cu lumea aceasta, putem fi transformați. Dacă am învățat ceva în mod greșit, putem să învățăm și corect. Va dura lucrul acesta? Da, înnoirea mintii noastre și dezvoltarea caracterului nostru va dura tot restul vieții noastre. Niciodată nu vom putea avea o înțelegere desăvârșită pe pământul acesta, și nici caracterul nostru nu va fi desăvârșit, ca al lui Hristos, dar acestea sunt lucrurile pe care le urmărim. Maturitatea creștină nu poate fi dobândită pe deplin cătă vreme creștinul nu este înrădăcinat în Hristos. Atunci când creștinii nu experimentează libertatea în Hristos, merg de la o carte la alta, de la un pastor la altul și de la un consilier la altul, dar nimic nu pare a se rezolva. Și totuși, putem observa cât de repede pot crește atunci când se pocăiesc sincer și își pun speranța și increderea în Hristos.

După ce am avut privilegiul de a ajuta o creștină misionară să își găsească libertatea în Hristos, aceasta mi-a scris:

Sunt ferm convinsă de beneficiile importante ale libertății găsite în Hristos. Cu ajutorul consilierii reușeam un oarecare progres, dar nu se compară cu pașii pe care îi pot face acum. Capacitatea mea de a "procesa" lucruri a crescut de nenumărate ori. Nu numai că duhul meu este mai senin, dar și mintea mea este mai lăspedă! Acum îmi este mai ușor să fac conexiuni. Parcă totul este mai ușor de înțeles acum.

Pornind să demolăm întăriturile de natură sexuală din mintile

noastre, nu pornim doar împotriva lumii – sistemul fără de Dumnezeu, în care am crescut. Și nu ne împotrivim doar cărnii – inclusiv tiparelor de comportament și de gândire presetate, care au fost întipărite în mintile noastre în decursul timpului sau din pricina unor experiențe traumatice. Ne împotrivim lumii, cărnii și diavolului. Toate aceste trei influențe lucrează pentru a ne întoarce mintile de la adevăr și pentru a ne aşeza pe calea robiei sexuale.

Încă trăim într-o lume căzută. Programele de televiziune nu vor fi niciodată curate. La locul de muncă pot fi afișe pornografice, iar oamenii vor lua în desert Numele Domnului. Influența lumii este peste tot în jurul nostru. Pe măsură ce se identifică tot mai mult cu Hristos și tot mai puțin cu lumea, apostolul Pavel a putut să spună: "Departă de mine gândul să mă laud cu altceva decât cu crucea Domnului nostru, Isus Hristos, prin care lumea este răstignită față de mine, și eu față de lume!" (Galateni 6:14). Trebuie să ne considerăm morți față de un sistem al lumii care este în opozиție cu adevărul lui Dumnezeu și cu puritatea sexuală.

Și carnea (firea pământească) rămâne cu creștinul după mântuire, dar pe măsură ce ne legăm de Hristos, răstignim carneea. "Cei ce sunt ai lui Hristos Isus, și-au răstignit firea pământească împreună cu patimile și poftele ei. Dacă trăim prin Duhul, să și umblăm prin Duhul" (Galateni 5:24-25). Satan încă domnește peste această lume căzută, dar noi suntem vii în Hristos și morți față de păcat. Dacă ne împotrivim diavolului, el va fugi de la noi (Iacob 4:7).

Un proces de acomodare

În capitolul 5 am văzut din Romani 6 că nu mai suntem sub autoritatea păcatului și a lui Satan, deoarece relația noastră cu păcatul a fost întreruptă. Suntem făpturi noi în Hristos (2 Corinteni 5:17). Cu toate acestea, vechile obiceiuri și modele de comportament ale trupului nu dispar în mod automat. Amintiri traumatice ale abuzului din copilărie încă ne pot provoca durere. Avem un stăpân nou – Isus Hristos – dar pentru că am trăit sub domnia păcatului și a lui Satan, trebuie să ne acomodăm cu libertatea oferită de noul nostru Stăpân.

În Romani 6, Pavel ne învăță să credem că relația noastră cu Dumnezeu ne-a eliberat de relația cu păcatul și cu Satan (v. 1-11).

Apoi ne provoacă să ne oferim pe noi însine și trupurile noastre ca unelte ale neprihănirii (versetele 12-13; 12:1).

Știind și aplicând lucrurile acestea, următorul îndemn devine posibil (Romani 12:2):

Să nu vă conformați veacului acestuia, ci să fiți transformați, prin înnoirea mintii voastre, ca să puteți înțelege¹ care este voia lui Dumnezeu, cea bună, plăcută și desăvârșită.²

Pe scurt, iată ce am învățat până acum despre îndepărțarea întăriturilor din domeniul sexual:

1. Trebuie să ne cunoaștem identitatea în Hristos – că suntem vii în Hristos și morți față de păcat – și să alegem să credem lucrul acesta. Trebuie să cunoaștem adevărul care ne eliberează. Acesta este fundamental esențial al trăirii creștine, deoarece nimeni nu poate trăi în mod consecvent într-un mod inconsecvent față de ceea ce crede cu privire la sine și la Dumnezeu.

Acțiunile noastre nu determină identitatea noastră. Cine suntem și ce credem cu privire la Dumnezeu și la noi însine determină ceea ce facem.

2. Trebuie să ne pocăim de păcatele noastre. În cazul păcatelor sexuale, acest lucru include și lepădarea de orice folosire sexuală a trupurilor noastre ca unelte ale nelegiuirii și oferirea trupurilor noastre lui Dumnezeu ca unelte ale neprihănirii.

Pocăința autentică este realizată prin supunerea față de Dumnezeu și împotrivirea față de diavol, aşa cum vedem în Iacob 4:7. (În slujirea noastră, folosim *Pașii de eliberare în Hristos* pentru a realiza lucrul acesta).

3. Trebuie să fim transformați prin înnoirea mintii noastre.

¹ Sau: "Atunci veți fi capabili să testați și să aprobați voia lui Dumnezeu ..." – traducere literală din engleză, din versiunea NASB.

² Sfânta Scriptură, ediția Dumitru Cornilescu revizuită © GBV 1989, 1990.

Înnoirea mintii

În capitolul 4 am văzut că tot ceea ce este introdus în memoria noastră înainte de Hristos rămâne acolo și după ce suntem măntuși. Creierul nostru a înregistrat orice experiență avută, bună sau rea. Nimeni nu a apăsat pe butonul de curățare. Vestea bună (literal: evanghelia) este că avem toate resursele necesare pentru înnoirea mintii noastre. Domnul ne-a trimis Duhul Sfânt, care este Duhul adevărului (Ioan 14:16-17), iar El ne va călăuzi în tot adevărul (Ioan 16:13). Pentru că suntem vii în Hristos, "avem gândul lui Hristos" (1 Corinteni 2:16). Avem arme superioare pentru a câștiga bătălia pentru mintea noastră. Pavel a scris:

Măcar că trăim în firea pământească, totuși nu ne luptăm călăuziți de firea pământească. Căci armele cu care ne luptăm noi nu sunt supuse firii pământești, ci sunt puternice, întărite de Dumnezeu ca să surpe întăriturile. Noi răsturnăm izvodirile mintii și orice înălțime care se ridică împotriva cunoștinței lui Dumnezeu; și orice gând îl facem rob ascultării de Hristos.
(2 Corinteni 10:3-5)

Pavel nu vorbește despre o armură defensivă, ci vorbește despre arme ofensive, care dărămă întăriturile din mintea noastră, ce au fost ridicate împotriva cunoașterii lui Dumnezeu.

Practicarea gândului inițial

Pavel ne spune: "Nu v-a ajuns nicio ispătă, care să nu fi fost potrivită cu puterea omenească. Și Dumnezeu, care este credincios, nu va îngădui să fiți ispătiți peste puterile voastre; ci, împreună cu ispita, a pregătit și mijlocul să ieșiți din ea, ca s-o puteți răbdă" (1 Corinteni 10:13). Dacă vrem să ieşim din ispătă cu ajutorul "mijlocului" oferit de Dumnezeu, trebuie să ne folosim de ceea ce ne oferă Dumnezeu și să ne schimbăm modul în care reacționăm în pragul fiecărui gând de ispă sexuală. Trebuie să facem acele prime gânduri roabe ascultării de Hristos. Dacă ne complăcem în reflectarea asupra acelor gânduri ispitoare, în cele din urmă vom acționa în consecință.

De exemplu, să presupunem că un om se luptă cu pofta. Într-o seară soția îi cere să meargă să cumpere lapte. Urcându-se în mașină, se întrebă la ce magazin ar fi mai bine să meargă. Știe un magazin în apropiere, care are expuse reviste pornografice. Poate să cumpere lapte și de la alimentara unde ar fi mai în siguranță – acolo nu se vând obscenități. Dar amintirea fotografiilor seducătoare, care i-au făcut cu ochiul în trecut, dă naștere unui gând ispititor. Cu cât se gândește mai mult, cu atât îi este mai greu să reziste. Când iese din parcare, se îndreptă spre magazinul care are și reviste pornografice.

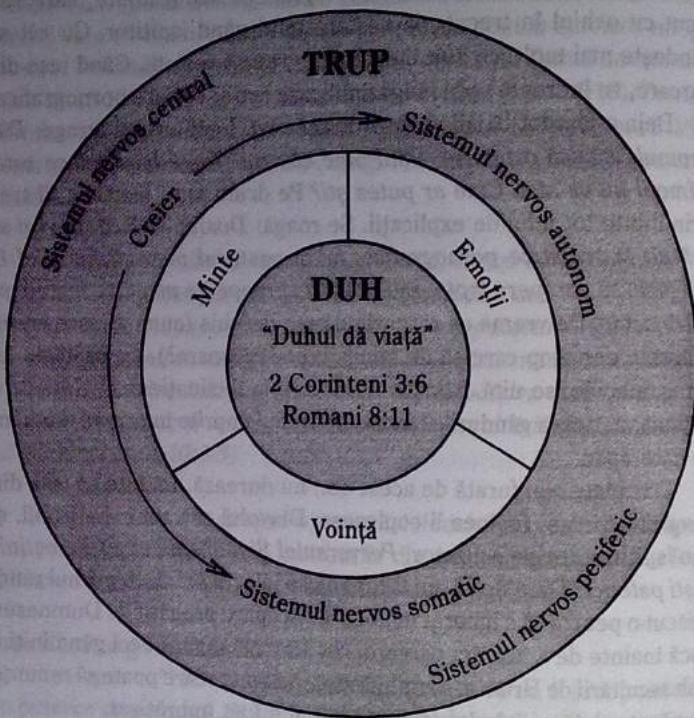
Deja a pierdut bătălia pentru mintea lui. Ispititorul îl atrage: *Dă-i drumul, aruncă o privire – știi bine că vrei. Toată lumea face asta. Nimeni nu va afla. Cine ar putea ști?* Pe drum spre magazin, îi trece prin minte tot felul de explicații. Se roagă: *Doamne, dacă nu vrei să mă uit la revistele pornografice, fă ca pastorul meu să fie și el în magazin să cumpere lapte, sau undeva aproape de magazin înainte să intru acolo.* De vreme ce magazinul este deschis (cunoști oare vreun magazin non-stop care să fie închis vreodată seara?), iar pastorul lui nu este acolo, se uită. Mintile noastre au o înclinație deosebită de a raționa, de aceea gândurile ispititoare trebuie opriate în primul moment în care apar.

Dar plăcerea, furată de acest om, nu durează. Înainte să iasă din magazin, vina și rușinea îl copleșesc. Diavolul și-a schimbat rolul, și din ispititor devine acuzator: *Perversule! Si mai spui că ești creștin?!* *Ești patetic!* “Oare de ce am făcut-o?”, se jelește omul. În primul rând, a făcut-o pentru că a ignorat mijlocul de scăpare pregătit de Dumnezeu încă înainte de a ieși din parcare. Nu a reușit să facă acel gând inițial rob ascultării de Hristos. Rar se găsește persoana care poate să renunțe la păcat odată ce gândul ispititor inițial a fost îmbrățișat.

Înțelegerea modului nostru de funcționare

Pentru a înțelege mai bine ispita sexuală și întăriturile din domeniul sexual din mintile noastre, trebuie să știm cum se relatează trupul nostru exterior (material) la sufletul sau spiritul nostru interior (imaterial) (2 Corinteni 4:16). Creierul este parte a trupului nostru fizic. Mintea este parte a sufletului nostru. Există o diferență fundamentală între minte și creier. Atunci când murim fizic, sufletul nostru este

despărțit de trupul nostru, iar creierul nostru redevine țărână. Noi vom fi în prezența Domnului și în deplinătatea facultăților mintale. Materialul și imaterialul funcționează împreună după cum este ilustrat în următoarea diagramă.

Principala legătură este între minte și creier. Creierul nostru funcționează în mare măsură ca un computer. Neuronii (celulele creierului) funcționează ca niște mici întrerupătoare care se închid și se deschid. Fiecare neuron are mai multe căi de intrare (dentrite) și doar o singură ieșire, care canalizează neurotransmițatorii către dentritele altor neuroni. Milioane de astfel de conexiuni formează hardware-ul creierului nostru. Există aproximativ 40 de tipuri de

neurotransmițitori, dintre care cel mai des auzim despre serotonină și dopamină. Doar 5% dintre neurotransmițitori se află în creier, restul transmit semnale în corpul nostru.

Mintea funcționează în mare măsură ca un program de calculator. Când creierul primește informații din lumea exterioară prin cele cinci simțuri, mintea noastră înmagazinează, analizează și interpretează informațiile și alege reacțiile în funcție de modul în care a fost programată. Așa cum am mai spus, înainte de a veni la Hristos, mintile noastre au fost programate de către informațiile venite de la lume, de la dumnezeul acestei lumi și de către alegerile făcute de noi când nu beneficiam de cunoașterea lui Dumnezeu și a căilor Sale. Toate imaginile pornografice și toate experiențele sexuale sunt încă stocate în memoria noastră.

O problemă de programare

Lumea medicală apuseană tinde să presupună că problemele mentale și emoționale sunt, în principal, cauzate de hardware. Fără îndoială că sindromul creierului organic, boala Alzheimer și dezechilibrele chimice pot afecta capacitatea de funcționare a mintii. Cel mai bun program (mintea) nu va funcționa atunci când computerul (creierul) este deconectat sau în ruină. Și totuși lupta creștinului cu păcatul și cu robia nu este în esență o problemă de hardware, ci de program. Înnoirea mintii este procesul de reprogramare a softului.

Creierul și măduva spinării formează sistemul nervos central, care se împarte în sistemul nervos periferic, format din două canale: cel somatic și cel autonom. Sistemul nervos somatic coordonează mișcările musculare mari și mici, asupra căroră avem control volitiv. De aceea putem să mișcăm în mod conștient un braț, un picior sau un deget. În mod evident, sistemul nervos somatic funcționează împreună cu voința noastră. Sistemul nervos autonom coordonează activitatea glandelor, asupra căroră nu avem control volitiv. Nu îi spunem inimii să bată sau glandelor să secrete hormoni în sânge. Sistemul nervos autonom funcționează împreună cu emoțiile noastre, asupra căroră, de asemenea, nu avem niciun control. Nu poți să schimbi prin voință felul în care te simți – dar poți schimba modul de gândire, ceea ce va afecta modul cum te simți.

Glandele sexuale sunt parte a sistemului nervos autonom. De exemplu, femeile nu au niciun control asupra ciclului lor menstrual, iar bărbații nu au niciun control asupra erecțiilor care au loc în timpul somnului. Aceasta este modul în care Dumnezeu a rânduit ca trupul nostru exterior să funcționeze.

Dacă nu ne putem controla glandele sexuale, atunci de ce aşteaptă Dumnezeu de la noi să manifestăm autocontrol în domeniul sexual? Autocontrolul este rodul Duhului și o funcție a eului interior. Nu glandele noastre sexuale sunt cauza imoralității sexuale; ele doar operează bazat pe ceea ce este programat în mintile noastre. Comportamentul sexual este determinat de gândirea noastră, și *putem* controla modul nostru de gândire. Dacă îți umpli mintea cu pornografia, îți alimentezi sistemul nervos autonom. Glandele sexuale sunt puse în mișcare și foarte probabil vei acționa într-un mod pe care îl vei regreta mai târziu. Asemenea computerului: gunoi intră, gunoi ieșe!

Puterea stimulării vizuale

Te-ai întrebat vreodată de ce este atât de greu să îți amintești anumite lucruri și să uiți altele? Când erai la școală, învățai o noapte întreagă și apoi, înainte de a da examenul, te rugai să nu uiți ceea ce ai învățat. Cu toate acestea, o singură privire aruncată asupra unei imagini pornografice rămâne în mintea noastră luni și chiar ani de zile. De ce oare?

Când suntem stimulați emoțional – aici se include și stimularea vizuală prin imagini sexuale – este transmis un semnal glandelor noastre. Se secretă în sânge un hormon, numit epinefrină, care va bloca în memoria noastră orice stimul prezent în momentul excitării emoționale. Această reacție ne determină să ne amintim involuntar evenimente încărcate emoțional – fie negative, traumatische, fie pozitive. Păcat că nu suntem mai stimulați emoțional de unele materii studiate în școală. Ni le-am aminti mult mai bine!

Se spune că trei vizionări de pornografia explicită au același efect de durată asupra noastră ca și actul în sine. Poți fi stimulat emoțional și excitat sexual doar având gânduri sexuale. Aceasta este motivul pentru care un bărbat sau o femeie care au fost stimulați vor experimenta o precipitare emoțională chiar înainte de a avea un contact

sexual. Bărbatul care s-a dus la magazinul care avea expuse reviste pornografice a fost excitat sexual cu mult înainte de a vedea revistele. Procesul începe în gândurile noastre, care declanșează sistemul nervos autonom, care va secreta epinefrină în sânge, care va încărca imaginile respective în memorie.

Emoțiile sunt rezultatul gândurilor noastre

Așa cum nu ne putem controla în mod voit glandele, nu putem controla în mod direct nici sentimentele. Dacă crezi că poți, încearcă să placi chiar acum pe cineva de care nu îți place! Nu putem porunci sentimentelor noastre în felul acesta, și nici nu găsim în Scriptură învățături care să ne spună să facem aşa. Totuși, trebuie să ne recunoaștem sentimentele, deoarece nu putem fi în rândulială cu Dumnezeu dacă nu suntem sinceri cu privire la ceea ce simțim. Deși nu ne putem impune să nu simțim într-un anume fel și nu putem decât să recunoaștem sau să negăm ceea ce simțim, avem control asupra modului nostru de gândire – iar ceea ce gândim controlează ceea ce simțim. Scriptura *ne spune* să ne controlăm modul de gândire: “Fraților, nu fiți copii la minte; ci, la răutate fiți prunci; iar la minte, fiți oameni mari” (1 Corinteni 14:20).

Acest tip de raționament stă la baza terapiei cognitive. Oamenii fac ceea ce fac și simt ceea ce simt din pricina a ceea ce au ales să gândească și să credă. Prin urmare, dacă vrem să ne schimbăm comportamentul sau modul de gândire, trebuie să schimbăm ceea ce gândim și credem. Aplicată din perspectivă creștină, terapia cognitivă este foarte apropiată de pocăință – ceea ce literal înseamnă “schimbare a mintii”.

Dacă ceea ce am ales să credem nu reflectă adevarul, atunci ceea ce simțim nu va fi conform realității. Să îți ilustrez lucrul acesta. Să presupunem că un om a lucrat mulți ani la o companie care acum face restructurări. Oamenii sunt condeață, dar el crede că este în siguranță. Apoi, într-o luni dimineața, primește un bilet de la șeful lui, prin care este anunțat că acesta vrea să se întâlnească cu el vineri, la 10:30. La început nu crede că trebuie să își facă griji ... dar se poate să fie în faza de negare. Apoi se gândește că va fi concediat și se infurie. *Cum pot să mă dea afară? Ani de zile am fost un angajat*

fidel. Nu le voi da satisfacția asta. Miercuri mă duc la șef și îmi dau demisia. Dar nu o face, pentru că soția îl amenință că divorcează dacă face așa o tâmpenie.

Ei bine, poate că nu mă vor da afară, se gândește. Acum nu mai știe ce să credă și este nerăbdător. Joi seara e sigur că va fi dat afară și e deprimat. Cum o să-mi plătesc facturile și colegiul pentru Mary? Până vineri dimineață e o epavă emoțională. A trecut prin furie, anxietate și depresie din pricina a ceea ce a gândit și niciunul dintre aceste sentimente nu a fost conform realității, căci șeful îl chemase doar ca să îi dea o mărire de salariu.

Rezultatul gândurilor sexuale greșite

Societatea noastră pare să fie ignorantă cu privire la impactul pe care imaginile de natură sexuală și violentă îl pot avea asupra mintii noastre. Acest lucru este ilustrat de conceptul "doar pentru adulți". Expresia presupune că există standarde de moralitate diferite pentru adulți și copii. Programele de televiziune anunță: "Următorul program poate fi vizionat doar de către persoane peste 18 ani." Conținutul programului respectiv nu este potrivit pentru nimeni, iar adulții ar trebui să fie primii care știu asta. Adulții ar trebui să fie suficient de maturi să nu permită mintilor lor să fie programate cu miserie. În ceea ce privește răutatea, ar trebui să fim ca niște bebeluși: să ne limităm doar la distracții sănătoase. Deja am fost avertizați de Dumnezeu cu privire la imoralitatea sexuală, indiferent de forma ei: "Fugi!" (1 Corinteni 6:18).

Pentru că nu avem niciun control asupra a ceea ce simțim, renunță la replica următoare, indiferent dacă o folosești referitor la tine sau la alții: "N-ar trebui să te simți așa!" Aceasta este o formă subtilă de respingere, deoarece nu putem schimba ceea ce simțim. Ceea ce am vrut să subliniez este faptul că simțirile noastre sunt în esență un rezultat al gândirii noastre. Ceea ce gândim, credem și modul în care ne percepem pe noi însine și lumea înconjurătoare determină ceea ce simțim. Relatarea următoare întărește conceptul acesta.

Să presupunem că văslești într-o canoe în josul unui râu minunat, în sălbăticie, bucurându-te de creația lui Dumnezeu. După o cotitură, liniștea îți este perturbată. Pe malul râului se află o persoană de sex

opus. Persoana pare foarte atrăgătoare și îți face semn să tragi la mal. Pe mal e întinsă o pătură, iar mintea și emoțiile tale o iau razna la gândul unor posibilități tentante. Inima o ia la goană și palmele tăi se umezesc. *Ce perspectivă ispititoare! Suntem singuri aici. Pot să fac asta și să scap.* Neluând seama la convingerile tale, vâslești spre mal, iar emoțiile ating cota 9 pe o scară de la 1 la 10. Dar, pe măsură ce te apropii de mal, observi tulburare în loc de seducere pe fața persoanei – și observi mici răni, dezvăluind faptul că persoana ar putea suferi de SIDA. Îți dai seama imediat că prima ta impresie a fost greșită, iar emoțiile tale cad la 1 – de la excitare sexuală la repulsie, teamă și, în cele din urmă, compasiune pentru o persoană în nevoie. Percepția ta a fost total greșită, dar simțurile tale au fost o reacție la ceea ce voiai să crezi. E impede că persoana nu te cheme la mal pentru o aventură amoroasă, ci avea nevoie de ajutor după ce intrase în necaz din pricina sănătății precare. Îi mărturisești lui Dumnezeu gândurile și dorințele tale greșite și ajuți persoana respectivă.

Primele tale gânduri cu privire la persoană au fost greșite – prin urmare, ceea ce ai simțit era o deformare a realității. Dacă ceea ce vedem sau ceea ce vizualizăm mintal este greșit din punct de vedere moral, atunci emoțiile noastre vor fi legate de stimulii greșite. Aceasta este motivul pentru care dragostea romantică creștină este asociată cu iubirea și încrederea, iar imoralitatea sexuală este adesea însoțită de teamă și pericol. Este mai degrabă *eros*, dragoste erotică, decât dragoste *agape*. Dacă vrei să ai simțiri corecte, gândește corect.

Verifică dacă ai viruși

Reprogramarea mintii noastre este calea către maturitate, dar ar fi bine să vedem dacă nu avem viruși. Pavel scrie următoarele: “Duhul spune lămurit că, în vremurile din urmă, unii se vor lepăda de credință, ca să se alipească de duhuri înșelătoare și de învățăturile dracilor” (1 Timotei 4:1). Am consiliat sute de oameni care se luptă cu gândurile lor sau care aud literal “voci”. În cele mai multe cazuri, problema de bază s-a dovedit a fi o luptă spirituală pentru mintea lor.

Dacă Satan ne poate convinge să credem o minciună, ne poate controla viața. El are intenția de a distrugе percepția corectă cu privire

la Dumnezeu, la noi însine, la persoanele de sex opus – inclusiv soț sau soție – și cu privire la lumea în care trăim.

Problemele noastre nu apar doar din ceea ce credeam în trecut. Pavel spune că trebuie să facem orice gând rob ascultării de Hristos acum și în mod continuu.

Neiertarea

Cuvântul “gând” din versetul de mai sus este cuvântul grecesc *noema*. Observă la ce subiect se referă Pavel în alt loc unde folosește acest cuvânt, în 2 Corinteni: “[...] am iertat pentru voi, în fața lui Hristos, ca să nu lăsăm pe Satana să aibă un câștig de la noi; căci nu suntem în neștiință despre planurile *[noema]* lui” (2:10-11). Nimic altceva nu ne va ține mai puternic în robie față de trecutul nostru ca neiertarea. Dumnezeu Însuși ne va da pe mâna “chinuitorilor” dacă nu îi iertăm pe alții din toată inima (Matei 18:34), deoarece El nu vrea să fim înlănțuiți de trecut. Cred că Satan câștigă cel mai ușor acces în Biserică prin faptul că nu suntem gata să îi iertăm pe cei care au greșit față de noi. Acest lucru a fost cu siguranță adevărat în cazul miilor de oameni cu care am avut ocazia să lucrez.

Dacă ai fost abuzat sexual, te-ai luptat probabil cu gânduri de genul “Nu pot să iert persoana aceea”, “Îl urăsc” sau “Nu vreau să îl iert, vreau să sufere și el la fel de mult cât m-a făcut el pe mine să sufăr”. Probabil că Satan te chinuie. “Dar nici măcar nu știi cât de rău m-a rănit”, vei spune. Oamenii aceia încă te rănesc.

Însă iertarea este mijlocul prin care ne eliberăm de abuzorii noștri. Trebuie să iertăm, aşa cum ne-a iertat Hristos. El a făcut-o luând asupra Lui consecințele păcatelor noastre. Atunci când îi iertăm pe alții, acceptăm să trăim cu consecințele păcatului lor. “Dar asta nu e drept!”, vei spune, pentru că ai fost abuzat. Așa este, dar oricum va trebui să trăiești cu aceste consecințe. Singura alegere reală este dacă o vei face în robia amăraciunii sau în libertatea iertării. “Dar unde este dreptatea?”, vei întreba. La cruce! Isus a murit o dată pentru toate păcatele noastre. “Dar de ce să îl las pe abuzator să scape de mine?” Acesta este motivul iertării: ca să nu mai fi legat de el. Desigur că nu va scăpa de Dumnezeu – răzbunarea este a Lui și va exista o judecată finală.

Minciunile lui Satan

Să privim la alt pasaj din 2 Corinteni: "... a căror minte necredincioasă a orbit-o dumnezeul veacului acestuia [Satan], ca să nu vadă strălucind lumina Evangheliei slavei lui Hristos" (4:4). Cel care născocește gânduri împotriva cunoașterii lui Dumnezeu are o zi plină cu cei abuzați sexual. "Unde este Dumnezeul tău acum?", batjocorește el. "Dacă Dumnezeu este dragoste, de ce permite ca cei nevinovați să sufere? Dacă Dumnezeu este atotputernic, de ce nu l-a impiedicat pe omul acela să te abuzeze?" Minciunile lui Satan au orbit mulți oameni față de adevăr.

Să analizăm încă un verset: "Dar mă tem ca, după cum șarpele a amăgit pe Eva cu şireticul lui, tot aşa și gândurile voastre [*noema*] să nu se strice de la curăția și credinția care este față de Hristos" (2 Corinteni 11:3). Și eu sunt îngrijorat, deoarece văd atât de mulți oameni trăind în robie față de minciunile șarpelui, care îi îndepărtează de închinarea adusă lui Hristos.

Satan este tatăl minciunii și el va lucra la mintea noastră pentru a distrugе concepția noastră despre Dumnezeu și înțelegerea identității noastre, ca și copiii ai lui Dumnezeu. Oamenii robiți nu știu cine sunt în Hristos. Acesta este numitorul comun pe care l-am găsit în orice persoană pe care am avut privilegiul de a o ajuta să își găsească libertatea în Hristos. Satan nu poate face nimic cu privire la poziția noastră în Hristos – dar dacă ne poate face să credem că nu este adevărată, vom trăi ca și cum nu ar fi.

Tintele diavolului

Satan atacă mintile oamenilor răniți – victimele căsătoriilor distruse, copiii alcoolicilor și cei care au fost abuzați în copilărie. Aceștia sunt candidații idealii pentru minciunile lui Satan, deoarece mintile lor au fost deja atacate de îndoială cu privire la sine, teamă, furie și ură din cauza abuzului suferit. Dar nu trebuie să fii victimă unei căsnicii destrămate sau a unei copilării dureroase pentru a fi o țintă pentru ispitele, acuzațiile și îngăduințările dușmanului.

Să presupunem, de exemplu, că, într-un moment vulnerabil, o Tânără e ispitită de un gând sexual cu privire la o altă femeie. La început nu îi vine să credă că poate fi ispitită de homosexualitate. E jenată

și fugă imediat de ispită. Dar decide să nu spună nimănui despre asta. Oare cine ar putea să o înțeleagă? Apoi, când lucrurile se repetă din nou și din nou, începe să se întrebe: *Oare de ce am astfel de gânduri? E ceva în neregulă cu mine? Oare sunt una dintre ei?* Acum, că ușa îndoelii este deschisă, începe să își pună serios la îndoială propria sexualitate.

Dacă mintea sa va continua să se preocupe cu ispitele acelea, acest lucru va afecta ceea ce simte ea. Așa ne-a făcut Dumnezeu. Dacă va crede ceea ce simte și va acționa în consecință, își va folosi trupul ca unealtă a nelegiuirii și păcatul va domni în trupul ei muritor. Pentru a rezolva situația aceasta, ea trebuie să se lepede de folosirea sexuală a trupului ei în felul acela cu orice persoană și să se lepede de minciuna că ar fi homosexuală și trebuie să își înnoiască mintea cu adevărul Cuvântului lui Dumnezeu.

În timp ce vorbeam într-o tabără, m-a sunat o femeie și m-a întrebat dacă aş putea să petrec o oră cu ea și cu băiatul ei de 12 ani. Tatăl nu putea veni, deși ar fi vrut. Era o familie unită, de trei persoane. Băiatul era lider la școală și la biserică, dar într-o duminică a fost năpădit de gânduri homosexuale, legate de pastorul său. Băiatul avea o relație atât de bună cu părinții săi, încât le-a spus despre ceea ce se întâmplase. Asta era foarte neobișnuit, după cum neobișnuit era și faptul că părinții au știut exact ce să facă. Au recunoscut imediat sursa acelor gânduri. L-au învățat pe băiat să ignore gândurile acelea și să afirme încontinuu adevărul, ceea ce el a și făcut. Când ne-am întâlnit, gândurile dispăruseră în totalitate. Dacă nu le-ar fi spus părinților săi, probabil că s-ar fi gândit că ceva nu este în regulă cu el, și în cele din urmă ar fi acționat în conformitate cu impulsurile lui – iar întreaga familie ar fi fost rănită.

Să nu crezi însă că toate gândurile tulburătoare vin de la Satan. Trăim într-o lume păcătoasă și peste tot în jurul nostru sunt imagini și mesaje ispititoare. Ai amintiri ale unor experiențe dureroase, care dau naștere unor gânduri contrare cunoașterii lui Dumnezeu. Într-un anume sens, nu contează dacă un gând îți vine în minte din programele de televiziune, din amintirile tale, din adâncurile iadului sau din propria ta imagine, deoarece suntem învățați să facem *orice gând*

rob al ascultării de Hristos. Dacă nu este adevarat, nu te gândi la el și nu îl crede.

Pot încerca să analizezi sursa fiecărui gând, dar lucrul acestu nu va rezolva problema. O parte prea mare din mișcarea de recuperare este prinsă în paralizia analizei – și nici chiar o analiză perfectă a problemei nu aduce ușurare. Răspunsul este o relație personală cu Hristos. Adevarul Său ne va elibera dacă îl credem. Dacă ne pocăim, vom experimenta eliberarea și prezența Sa.

Curățirea mintii prin alegerea adevărului

Dacă te luptă cu ispitele, încercând să mustri orice gând negativ, nu vei reuși. Vei fi ca un om aflat în mijlocul unui lac, care se luptă să rămână la suprafață și încearcă să țină sub apă 12 dopuri de plută. Scufunzi unul, altul iese la suprafață. Ar trebui să ignori dopurile de plută și să înnoți spre mal. Ca și credincioși, noi nu suntem chemați să risipim întunericul, ci suntem chemați să aprindem lumina. Gândurile negative sunt învinse prin alegerea adevărului. “Încolo, frații mei, tot ce este adevarat, tot ce este vrednic de cinste, tot ce este drept, tot ce este curat, tot ce este vrednic de iubit, tot ce este vrednic de primit, orice faptă bună și orice laudă, aceea să vă însuflătească” (Filipeni 4:8).

Următorul verset spune și că trebuie să îl aplicăm. Spunem adevărul în dragoste. Facem ceea ce este vrednic de cinste, drept, curat și vrednic de iubit. Cei care aud cuvântul și nu îl trăiesc sunt înselați, după cum scrie în Iacob 1:22. Putem face aceste lucruri, dacă ne-am pocăit sincer, supunându-ne înaintea lui Dumnezeu și împotrivindu-ne diavolului. Cei care își trăiesc libertatea în Hristos pot procesa un adevăr nou și pot crește în El. Cei care nu s-au pocăit deplin încearcă să scufundă dopuri de plută. Abia supraviețuiesc, bătând apa în haznaua vieții.

Pavel a dorit să dea hrană tare Bisericii, dar nu a putut, deoarece ei nu au putut să o primească (1 Corinteni 3:2). Așa că nu a putut să le dea decât lapte. Ei nu au putut să o primească din pricina invidiei și a certurilor dintre ei (v. 3). Dacă nu ar exista nicio modalitate de rezolvare a problemelor pe care le au oamenii, aceștia nu ar putea

crește. Vestea bună este că putem să rezolvăm problemele și conflictele noastre spirituale prin pocăință sinceră și credință în Dumnezeu.

În tinerețe am decis să îmi curăț mintea. Am avut parte de o educație bună, pentru care sunt recunoscător, și pe la 20 de ani am devenit creștin. Cu toate acestea, după patru ani în marina militară, mintea mea era poluată de multă mizerie. La bordul navelor văzusem suficient de multă pornografia cât să mă urmărească ani de zile. După o singură privire, imaginile dansau în mintea mea luni de zile. Uram lucrul acesta. De fiecare dată când mergeam într-un loc unde se găseau materiale pornografice duceam o luptă.

◆ Ce crezi, când am luat decizia de a-mi curăța mintea, lupta a devenit mai ușoară sau mai grea? Desigur că a devenit mai grea. Ispita nu reprezintă o luptă puternică dacă cedezi imediat. Ea este feroce atunci când decizi să i te impotrivești. Totuși, în cele din urmă, am obținut victoria. Următoarea ilustrație îți-ar putea fi de folos dacă începi să îți cureți mintea umplută ani la rând de gânduri necurate.

Imaginează-ți mintea ca un vas plin ochi cu cafea neagră, învechită. Este intunecată și miroase urât. Nu ai cum să îndepărtezi murdăria provocată de cafeaua învechită din lichid. Însă lângă vasul cu cafea se află un vas cu gheăță limpede, care reprezintă Cuvântul lui Dumnezeu. Scopul tău este să cureți conținutul vasului, adăugând în fiecare zi câteva cuburi de gheăță. Mi-aș dori să existe o modalitate de a introduce toate cuburile odată (tot Cuvântul lui Dumnezeu), dar nu se poate. Cu toate acestea, fiecare cub diluează amestecul, făcându-l ceva mai curat. Nu poti pune decât unul sau două cuburi în fiecare zi, aşa că la început procesul pare zadarnic. Dar de-a lungul timpului, apa începe să pară tot mai puțin murdară, iar gustul și mirosul de cafea scad în intensitate. Procesul continuă atâta vreme cât nu mai adaugi cafea. Dacă citești Biblia și apoi te uiți la imagini pornografice, cel mult bați apa. ◆

Pavel scrie: "Pacea lui Hristos, la care ați fost chemați, ca să alcătuți un singur trup, să stăpânească în inimile voastre, și fiți recunoscători" (Coloseni 3:15). Cum scăpăm de gânduri rele, cum ne curățim mintea și cum îngăduim păcii lui Hristos să domnească? Răspunsul în găsim în Coloseni 3:16: "Cuvântul lui Hristos să locuiască din belșug în voi."

Psalmistul dă o învățatură asemănătoare: "Cum își va ținea Tânărul curată cărarea? Îndreptându-se după Cuvântul Tău. Te caut din toată inima mea; nu mă lăsa să mă abat de la poruncile Tale. Strâng Cuvântul Tău în inima mea, ca să nu păcătuiesc împotriva Ta!" (Psalmul 119:9-11). Dacă încercăm doar să nu mai avem gânduri rele, nu vom avea succes. Trebuie să ne umplem mintea cu Cuvântul lăptit de Dumnezeu. Nu există nicio alternativă. Îl învingem pe tatăl minciunii alegând adeverul!

O bătălie ce poate fi câștigată

Poate vei descoperi că, la început, lupta pentru mintea ta va însenma doi pași înainte și unul înapoi. Treptat, ea va deveni trei pași înainte și unul înapoi, apoi patru și cinci pași înainte, pe măsură ce înveți să faci orice gând rob al ascultării de Hristos. Vei dispera poate din pricina pașilor înapoi, dar Dumnezeu nu va renunța la tine. Amintește-ți că păcatele tale sunt deja iertate. Această bătălie poate fi câștigată, pentru că ești viu în Hristos și mort față de păcat. Războiul mai mare a fost deja câștigat de Hristos.

Libertatea de a fi tot ceea ce te-a chemat Dumnezeu să fii este cea mai mare binecuvântare din viața aceasta, de aici. Merită să lupti pentru ea. Procesul devine mai ușor pe măsură ce înveți mai multe despre identitatea ta, de copil al lui Dumnezeu, și despre natura luptei care se duce pentru mintea ta. În cele din urmă, vor fi 20 de pași înainte și unul înapoi, iar apoi vor fi doar pași înainte, iar ocazional câte o alunecare în bătălia pentru mintea ta.

VINDECARE ÎN HRISTOS

*Când L-am desemnat pe Hristos ca ecologistul suprem
pentru mine, ani întregi de murdărie interioară au devenit
instantaneu biodegradabili.*

DONALD R. BROWN

Nancy, o mamă și soție devotată, a participat la o conferință, intitulată "Să trăim liberi în Hristos". În timpul seminariilor, am relatat povestirile câtorva persoane care fuseseră abuzate și au fost eliberate în Hristos. Ascultând povestirile lor, Nancy era confuză și dezgustată. Mai târziu în săptămâna aceea, m-a confruntat cu câteva întrebări directe: "De ce spui povestirile acestea îngrozitoare? Copiii aceia nu au nicio vină. Sunt foarte supărata pe tine. De ce faci asta?"

N-am fost surprins de reacția lui Nancy, pentru că adesea aceste conferințe aduc la lumină multe probleme nerezolvate ale oamenilor. I-am spus: "Acesta povestiri nu au menirea de a cauza durere – sunt relatari de speranță și biruință. Nu cred că reacția ta are ceva de a face cu mine sau cu mărturiiile acestea. Domnul folosește această conferință pentru a scoate la iveală ceva ce nu a fost rezolvat în viața ta, iar celui rău ii place starea aceasta. El este în spatele agitației tale. Vorbește, te rog, cu unul din membrii echipei noastre, ca să îți programeze o întâlnire." Nancy și-a petrecut restul acelei dimineți și o parte din după-amiază găsindu-și eliberarea în Hristos.

Două săptămâni mai târziu, Nancy mi-a spus povestea ei, făcând referire la o poveste pe care o cîtea adesea copiilor ei la culcare, *Urșii de pe Muntele Hemlock*. Jonathan, personajul principal al poveștii, urca pe munte pentru a-i duce mamei lui un vas mare. Pe drum, el cântă: "Nu sunt urși pe Muntele Hemlock, niciun urs, niciun urs, nici măcar unul."

A văzut siluete întunecate în depărtare, care semănau cu urșii. Dar știa că nu pot fi urși, deoarece nu voia să credă că există urși pe Muntele Hemlock. Așa că a continuat să urce și să cânte: "Nu sunt urși pe Muntele Hemlock, niciun urs, niciun urs, nici măcar unul." Apoi a văzut un urs. S-a strecurat repede sub vasul mare, pentru a scăpa. A rămas ascuns până când tatăl și unchiul său au sosit înarmați, pentru a-l scăpa de urși.

Nancy mi-a spus că era chinuită de o umbră întunecată din trecutul ei, dar nu a îngăduit minții ei să accepte posibilitatea ca pe muntele durerii ei să existe urși: "Nu există nicio molestare sexuală în trecutul meu, absolut deloc." Dar peste tot erau "urme de urși". Amintiri ale abuzului sexual îi năpădeau mintea, dar nu voia să recunoască și să confrunte realitatea. Se ascunse sub un vas al negării până când nu a mai putut rezista. În timpul conferinței, a înțeles că nu mai era nevoie să se teamă, deoarece Tatăl ei ceresc învinsese amenințarea dureroasă a "ursului" abuzului sexual din viața ei. El deja distrusește "ursul" – și singura ei cale de a scăpa de pe munte era să confrunte acest adevăr. După ce s-a lepădat de folosire nelegiuită a trupului ei și l-a iertat pe abuzator, în viața ei a intrat pacea, iar pe "Muntele Hemlock" era, în sfârșit, siguranță.

Poate că experiența ta se asemănă cu a lui Nancy. Adevărul și relatările din capitolul anterior ți-au adus în mod dureros în atenție rușinea, eșecul și suferința din domeniul promiscuității sexuale, a dezorientării sexuale sau a abuzului sexual. Poate că ani de zile ai negat, insistând să spui: "Nu am nicio problemă." Dar lipsa păcii și a biruinței cu privire la păcatul sexual din viața ta te-au epuizat. Oricât ai încerca să eviți lucrul acesta, mereu și mereu cazi în aceleasi gânduri și comportamente. Ai obosit să mai fugi. Ești gata să lepezi lanțurile robiei, lucru făcut posibil de Hristos.

Așa cum am spus de-a lungul acestei cărți, eliberarea în Hristos vine prin cunoașterea și credința în adevăr, următe de pocăință sinceră. În slujirea noastră, folosim *Pașii de eliberare în Hristos* pentru a-i conduce pe creștini în procesul de pocăință, supunere înaintea lui Dumnezeu și împotrivire față de diavol (Iacob 4:7).¹

la inițiativa

O condiție necesară pentru a fi eliberat de robia sexuală este să confrunți adevărul, să recunoști problema și să îți asumi responsabilitatea schimbării. Ești responsabil pentru mărturisirea păcatului tău și pentru pocăință. Nimeni nu poate face asta în locul tău. Dorința de a te supune lui Dumnezeu necondiționat și fără să încerci să îl ascunzi ceva trebuie să fie inherentă. Adam și Eva au fost creați pentru a trăi într-o relație transparentă cu Dumnezeu. Ei se plimbau în fiecare zi cu Dumnezeu prin grădină, goi și fără să le fie rușine. Când au păcătuit, Adam și Eva și-au acoperit goliciunea și au încercat să îl evite pe Dumnezeu.

Este o prostie să încerci să te ascunzi de un Dumnezeu omniscient. În mod greșit ne închipuim că dacă ne vedem de treburile noastre zilnice, Dumnezeu nu va descoperi că ne ascundem în întuneric. Trebuie să renunțăm la starea noastră de autoapărare și să umblăm în lumina prezenței Sale.

Pocăința înseamnă să îți schimbi mintea. Cu toate acestea, este mult mai mult decât o recunoaștere mentală. Pocăința înseamnă să ne întoarcem de la căile noastre egoiste și permisive și să ne îndresem în Dumnezeu. Înseamnă să nu mai păstrăm fărădelegea în inima noastră. Pocăința nu înseamnă doar să ne întoarcem *de la*, ci să ne întoarcem *spre*. Trebuie să îl încreindăm lui Dumnezeu tot ceea ce avem și ce suntem. Trebuie să fim administratori credincioși a ceea ce ne-a încredințat Dumnezeu (1 Corinteni 4:1-2).

¹ Teologia și procesul *Pașilor* sunt explicate în *Discipleship Counseling [Consiliere în ucenicie]* (Regal Books, 2003). Cartea *Steps to Freedom in Christ [Pași de eliberare în Hristos]* (Regal Books, 2000) poate fi comandată la organizația "Freedom in Christ Ministries". De asemenea, textul este inclus și în cartea *Cel ce sfârșim lanțurile robiei* (Upper Room Fellowship Ministries, 1999), apărută în limba română.

O astfel de dedicare trebuie să includă posesiunile noastre, lucrarea noastră, familiile noastre, mintea noastră și trupurile noastre. Trebuie să ne lepădăm de orice folosire a vieții și posesiunilor noastre în slujba păcatului și să ne dedicăm pe noi însine Domnului. Făcând lucru acesta, spunem că dumnezeul acestei lumi nu mai are niciun drept asupra noastră, deoarece noi îi aparținem lui Dumnezeu.

Pași pentru revendicarea moștenirii tale

La momentul acesta, te îndemn să obții o copie a cărții *Pași de eliberare în Hristos*. Programul acesta a fost creat pentru a te ajuta pe noi, credincioșii, să rezolvăm conflictele spirituale și personale. Făcând lucru acesta, revendicăm libertatea care a fost dobândită la cruce și cedată nouă în întregime de către Hristosul înviat.

Pașii acoperă șapte domenii cruciale care afectează relația noastră cu Dumnezeu, domenii în care poate ai permis prințului întunericului să își stabilească fortărețe în inima ta. Dumnezeu a făcut tot ce era nevoie pentru ca tu să fii eliberat. Responsabilitatea ta este să îți însușești ceea ce a făcut El și apoi să stai tare și să te împotrivești celui rău.

Modul în care vezi tu această experiență va determina în mare măsură câștigul tău din ea. Dacă *Pașii* sunt pentru tine doar o modalitate de a scăpa de obiceiuri rele – ca în cazul folosirii unei tehnici de consiliere pentru a trece prin diferitele stadii ale vieții – nu vei avea decât beneficii limitate. Acest proces este o întâlnire cu Dumnezeu. Trecerea prin acest proces nu presupune nimic magic. *Pașii* nu îl eliberează pe oameni – Isus o face. Isus este Cel ce sfărămă lanțurile robiei și singurul care te poate elibera. Câștigarea libertății tale în El depinde de răspunsul pe care îl dai lui Dumnezeu, în pocință și credință.

Pot să trece prin proces singur, dar vei descoperi că este mult mai bine să treci prin *Pași* într-o întâlnire, împreună cu un prieten creștin matur sau un lider care îți poate oferi posibilitatea obiectivității și a dării de socoteală.

Ia-ți suficient timp pentru proces. Străpungerea fortărețelor care au fost ridicate în viața ta poate dura câteva ore.

Pași importanți pentru victimele abuzurilor sexuale

Dacă ești victimă unui viol, a unui incest sau unei alte formă de abuz sexual, doi dintre pași sunt foarte importanți în acest proces. Din pricina importanței lor, amândouă aceste chestiuni au fost menționate anterior în carte. Prima dintre ele este iertarea celor care au greșit împotriva ta, iar a doua este ruperea legăturilor sexuale și emoționale care s-au format în momentul abuzului.

O alegere pentru libertate

Iertarea poate reprezenta pasul cel mai dificil pentru cel care a avut mult de suferit din pricina unui abuzator sexual. Oricât ar fi de grea, iertarea abuzatorului este cea care te eliberează de fapt de abuzul suferit. Iertarea este o alegere, un act al voinței tale. Trebuie să alegi să îl ierți, de dragul tău. Aceasta este singura cale de eliberare de amărăciunea care îți umple inima. În trecerea prin acest pas, Satan va încerca să te convingă că iertarea acordată abuzatorului înseamnă cumva că ceea ce acesta a făcut este corect. Aceasta este o minciună. Ceea ce îți-a făcut abuzatorul nu poate fi justificat niciodată. Ai fost privat de siguranță și ai fost folosit pentru plăcerea altcuiva. Acea persoană are față de tine o datorie care nu poate fi plătită niciodată. Relele trecutului nu devin corecte prin iertare – dar prin iertare poți fi eliberat de ele. În iertare, trebuie să renunți la mânia, care poate a fost folosită ca o formă de apărare față de alte agresiuni. Mânia ta este un semnal că ai fost amenințat sau rănit și este o motivație de a acționa. Acțiunea adekvată este iertarea și apoi stabilirea unor limite biblice pentru ca abuzatorul să nu te poată răni din nou. Când rezolvi problema abuzului, mânia va dispărea. Când decizi să ierți, confruntând toate amintirile tale dureroase – ură, suferință, urăciunea absolută a ceea ce îți-a făcut abuzatorul – vei fi liber. (Pasul 3 te va călăuzi prin acest proces important.)

Ruperea legăturilor nelegiuite

Un alt pas crucial pentru obținerea libertății de abuzurile trecutului este să îl ceri lui Dumnezeu să rupă legăturile spirituale care s-au

format atunci când ai fost abuzat sexual. Atunci când soțul și soția își consumă căsnicia în mod fizic, cei doi devin una. Se formează o legătură fizică, emoțională și spirituală. Dacă trupul tău a fost folosit pentru scopuri sexuale nelegiuite, s-a format o legătură – nu legătura sfântă rânduită de Dumnezeu pentru căsnicie, ci o legătură păcătoasă. Poate că ai fost un participant fără voie sau neintenționat la această uniune, dar legătura tot s-a format.

Prin multă experiență, am învățat să încurajez victimele abuzului sexual să îl ceară Domnului să le descopere fiecare caz în care trupul lor a fost folosit ca unealtă a neleguiirii. Odată ce aceste experiențe ies la iveală și sunt lepădate, robia este înlăturată. (Pasul 6 te va conduce în procesul ruperii legăturilor sexuale cu abuzatorii.)

Beth a fost abuzată sexual. Comportamentul ei îi sfâșia pe părinți ei și distrugea căminul lor creștin. De obicei, nimic bun nu iese din întâlnirile programate de părinți pentru copiii lor care nu vor să fie ajutați, dar părinții lui Beth m-au asigurat că ea dorea să mă vadă. Prima ei afirmație a fost: "Nu vreau să mă împac cu Dumnezeu sau ceva de genul acesta!" Am învățat că genul acesta de afirmații sunt doar un şirethic, și nu las ca ele să mă descurajeze. I-am spus: "Sunt dispus să îți accept deciziile. Dar dacă tot ești aici, poate vrei să îmi spui cum ai fost rănită." Mi-a povestit cum a fost violată la o întâlnire de către "eroul" liceului ei. La vremea aceea, îi fusese prea rușine să spună cuiva și nu știuse cum să rezolve problema. Pierzându-și feciozia, a început să trăiască în promiscuitate, culcându-se ocazional cu un bărbat imoral. I-am cerut permisiunea de a trece cu ea prin *Pașii de eliberare* și a fost de acord. Când i-am spus să îl ceară Domnului să îi aducă aminte fiecare ocazie în care trupul ei a fost folosit ca unealtă a neleguiirii, mi-a răspuns: "Dar asta ar fi jenant!" Așa că am ieșit din cameră, iar o colegă a ajutat-o de-a lungul acestui proces. În seara aceea, a cântat în biserică pentru prima dată după ani de zile. Experimenta libertatea.

Un nou început

Pașii de eliberare în Hristos nu sunt un scop în sine. Ei oferă un nou început. Pentru unii oameni, prima trecere prin acești *Pași* va

reprezenta prima victorie majoră într-un război care continuă. Următoarea mărturie este a unui bărbat care a fost prins în aproape toate formele de robie sexuală menționate în această carte. Mărturia descrie procesul asigurării libertății în Hristos cu fiecare nouă biruință.

Tatăl meu a plecat de acasă când eu aveam patru ani. În fiecare zi strigam către Dumnezeu să îl aducă acasă pe tata. Dar el nu s-a întors. Așa că eu, împreună cu mama și fratele meu, ne-am mutat cu bunicii mei. M-am îndepărtat de Dumnezeu devreme în viața mea, pentru că nimeni nu încercase să îmi explice de ce nu răspundea cererilor mele.

Într-o seară, bunicul meu s-a dezbrăcat în fața mea și a bunicii. Avea o erecție. Deși nu ar fi făcut nimic să mă rânească, actul de indiscreție al bunicului meu a lăsat un semn teribil în mintea mea, care avea să iasă la suprafață după mulți ani.

În lipsa tatălui meu, băiat fiind, m-am legat puternic de bunicul meu. Credeam că mă iubește. Pentru mine nu conta că o înșelase pe bunica, că o abuzase pe mama și că devenise alcoolic. Când mama s-a recăsătorit și ne-am mutat, am simțit că îmi pierd tatăl a doua oară. Dar nu m-am obosit să îl cer ajutor lui Dumnezeu, deoarece mădezamăgise. În copilărie, ne mutam în fiecare an. De fiecare dată când îmi făceam un prieten, ne mutam din nou, ținând astfel rănilor abandonului și singurățății deschise și dureroase. Sufeream pentru fiecare despărțire și am făcut tot ce am putut pentru a mă proteja de alte răni. Credeam că sunt diferit de majoritatea băieților. În timpul primilor ani de școală, am început să mă joc în mod sexual cu prietenii. Voci din mintea mea îmi spuneau că este în regulă pentru că aşa mă născusem. În viața mea există un gol teribil al unei figuri masculine și inima mea ardea de dorință. Amintirea imaginii bunicului meu gol, cu o erecție, naștea o fascinație de a vedea băieți și bărbați dezbrăcați. Voyeurismul²

² Voyeurismul este o practică prin care persoana obține plăcere sexuală din privirea nudurilor, a organelor genitale sau din observarea acelor sexuale ale altora. Voyeurul rămâne de obicei ascuns privirii celorlalți - n. red.

a devenit pentru mine un mod de viață.

Între timp, propria mea familie era destrămată de conflict. Certurile și disputele mă dezgustau. Eram un copil loial și sensibil care ținea în mod sincer la toți membrii familiei. Am încercat să îi conving pe părinții prietenului meu să mă adopte pentru a scăpa de certuri, dar nu am reușit. În cele din urmă, m-am distanțat complet de mama și fratele meu.

Ca adolescent și Tânăr adult, m-am avântat în comunitatea homosexuală. Eram dependent de a privi bărbați în toalete publice și frecventam barurile de homosexuali aproape în fiecare seară. Când am întâlnit un partener homosexual, am crezut că în sfârșit am găsit pe cineva care să mă iubească și care avea să rămână mereu cu mine. Din punct de vedere emoțional, eram dependent de el. Când relația s-a încheiat după trei ani, am intrat într-o depresie profundă. Eram pierdut și falit emoțional. Știrea morții fratelui meu a agravat sentimentul disperării și părăsirii mele. La înmormântarea lui mi-am cumpărat o Biblie, dar nu știam de ce. O păstram pe noptieră, împreună cu o cruce pe care mi-o dăduse cineva. Nu îndrăzneam să le mut. În fiecare noapte eram ingrozit, simteam o prezență înfricoșătoare în jurul meu. Cineva mi-a spus să țin crucea și să tip: "Te leg în Numele lui Isus Hristos din Nazaret!" Făceam lucru acesta în fiecare seară, cu pătura trasă peste mine. Dar ceva continua să mă chinuască.

În cele din urmă, am început să citeșc Biblia și să merg la biserică. L-am primit pe Domnul la un serviciu de botez și am părăsit în întregime modul homosexual de viață. Studiam cu seriozitate Cuvântul, dar, având în vedere trecutul meu, nu mi-a fost greu să ajung în legalism. Nu înțelegeam harul și iertarea. Biblia avea multe de spus despre imoralitatea sexuală și în mod limpede interzicea homosexualitatea. Mă întrebam: "Dacă sunt creștin, de ce mai simt aceleași tendințe homosexuale"? Cu cât încercam mai mult să fac ceea ce spunea Biblia și ce aşteptau ceilalți de la mine, cu atât mă simteam mai vinovat. Voyeurismul devenise intens și declanșase în mine o robie necontrolabilă față de masturbare.

Când am început să predau la școala duminică, vocile din capul meu mă condamnau zilnic și mă acuzau că sunt ipocrit. Le credeam. Eram chinuit. Cu cât mă opuneam mai mult, citind Biblia și slujind lui Dumnezeu, cu atât mai puternică a devenit apăsarea. Mintea îmi era condusă de gânduri imorale. Aveam vise erotice puternice. Pierdusem controlul și alunecam înapoi cu repeziciune. Ajunsesem din nou în toaletele publice. Am discutat cu pastori și consilieri creștini, dar nimeni nu părea să poată să îmi ofere o soluție viabilă pentru problema mea. Doream cu ardoare să îl cunosc și să îl slujesc pe Domnul.

Un prieten, care știa de bătălia mea, mi-a oferit o copie a cărții *Victory over the Darkness* [Biruință asupra întunericului] de Neil Anderson. Când am început să o citesc, mi se părea că vorbește despre mine. Pentru prima dată am înțeles cum ajunsesem în situația îngrozitoare în care eram și cum puteam să ies din ea. Nimeni nu îmi spusese vreodată că sunt un copil al lui Dumnezeu, că Dumnezeu m-a ales să fiu prietenul Său și că mă iubea pe mine personal. Învățasem despre Dumnezeu la nivel intelectual, dar citind această carte L-am întâlnit în sfârșit personal pe Tatăl cereșc, iubitor și bland.

Când am citit Cel ce sfârâmă lanțurile robiei, am știut că sunt apăsat spiritual. Fusesem implicat în aproape toate experiențele spirituale necreștine, listate la sfârșitul cărții. Am început să înțeleg oprimarea gândurilor mele, voyeurismul nestăpânit și sentimentul lipsei valorii personale. Am descoperit că a mă considera copilul lui Dumnezeu era răspunsul pentru ruperea cercului vicios distrugător care era prezent în familia mea de generații întregi.

Am aflat că Isus este Cel care sfârâmă lanțurile robiei și că eu am autoritate asupra împărăției întunericului, deoarece sunt așezat împreună cu Hristos în locurile cerești. Totuși, cu cât îmbrățișam mai mult aceste adevăruri, cu atât mai mult eram atacat. Deveneam o ruină din punct de vedere emotional. Trebuia să mă întâlnesc cu Neil Anderson.

Am participat la una dintre conferințele sale și întreaga mea viață a fost schimbată. Am avut o întâlnire de patru ore

cu unul din membrii echipei sale. Nimeni nu dorise vreodată să petreacă atât de mult timp cu mine. Am plecat de acolo liber, pentru prima dată în viața mea. Cu toate acestea, nevoia mea disperată de afirmare m-a împiedicat să fiu complet sincer în timpul ședințelor de consiliere.

Două zile mai târziu, Neil a vorbit despre a ierta pe ceilalți. L-am întrebat dacă trebuie să plângi atunci când ierți pe cineva. Nu mi-a răspuns. M-a făcut să mă gândesc la asta. Pe drum spre motel, i-am spus Domnului că doresc din toată inima să îi iert pe tatăl meu și pe tatăl meu vitreg, pentru că nu mi-au acordat încredere și valoare. Atunci Domnul m-a lăsat să simt durerea respingerii, de care sufeream. M-a lăsat să întrezăresc durerea Sa de la Calvar. Am început să plâng atât de tare, încât abia mai puteam conduce. Apoi m-am gândit la femeile care mă răniseră atât de profund în viața mea. Pe măsură ce iertam fiecare persoană în parte, plângem în hohote.

Eram liber, dar Neil mi-a spus că oamenii care au fost robiți o vreme îndelungată se aseamănă mai mult cu o ceapă decât cu o banană. O banană o decojești o dată și gata. Dar o ceapă are mai multe straturi. M-a atenționat că nu trecusem cu bine decât prin cel mult un strat al problemei mele. Se poate că alte straturi să iasă la iveală, dar cel puțin acum știam cum să reacționez dacă o vor face.

După două luni, strălucirea libertății mele s-a diminuat. Am început să o iau iarăși înapoi și m-am întors la voyeurism. Am citit cărțile lui Neil Anderson, Released from Bondage [Eliberat din robie] și Finding God's Will in Spiritual Deceptive Times [Găsirea voii Lui Dumnezeu în vremuri înselătoare spirituale]. M-am împotrivit atacului și mi-am rezolvat problemele. Un alt strat al cepei a fost îndepărtat. Din nou m-am simțit înnoit, dar, de asemenea, extenuat de luptă. Nu citeam Cuvântul și nici nu mă rugam prea mult. Nu simțeam dorință să o fac. Așa că am început să citesc lucrarea devotională a lui Neil și Joanne, Daily in Christ [Zilnic în Hristos]. Mă simțeam vinovat din cauza căderilor mele mentale în voyeurism și masturbare. Cum puteam să predau la școala dumincicală și să

fiu aşa ipocrit? I-am mărturisit Domnului că Îl iubesc și că doream să îl slujesc. Apoi m-am hotărât să dovedesc lucrul acesta. Întotdeauna m-am temut de jurăminte, dar am făcut unul. I-am spus Domnului că sunt copilul Său și că mă voi boteza din nou. Știam că nu era nevoie de lucrul acesta și că botezul nu mă va mântui, dar doream să ridic o piatră de aducere aminte cum făcuseră israeliții când au trecut Iordanul.

Am făcut jurământul acesta și Dumnezeu L-a onorat dincolo de orice închipuire. El mi-a dat confirmarea că sunt copilul Său și că mă iubește. Odată ce m-am supus complet Lui și am încetat să mai încerc să mă vindec singur, a putut să o facă El pentru mine.

Masturbarea a încetat imediat și nu mai revenit niciodată. Voyeurismul a încetat de asemenea. Am învățat ce înseamnă să faci orice gând rob al ascultării de Hristos. Acum verific orice îmi vine în minte prin prisma a ceea ce spune Domnul în Cuvântul Său, iar adevărul m-a eliberat.

Acum, că sunt un copil al lui Dumnezeu, nu mai există lipsă de valoare personală, complex de inferioritate, gânduri obse- sive, negative, perverse sau comportamente ascunse. Am trecut ca un cuțit prin ultimul strat al cepei. Poate că mai sunt și alte straturi, dar acum sunt înarmat cu brâul adevărului lui Dumnezeu.

Păstrarea libertății

Se poate că experiența eliberării tale prin *Pașii de eliberare în Hristos* să fie diferită de cea a altora. Fiecare individ este unic și fiecare are propriile conflicte ce trebuie rezolvate. Unii sunt încurajați de sentimentul copleșitor de pace pe care îl experimentează pentru prima dată. Poate alții au de trecut prin multe straturi. Dacă ai amintiri reprimate, am descoperit că Dumnezeu, plin de har, le va aduce la suprafață unul câte unul – probabil pentru că nu am putea face față la toate odată.

Pavel a scris: "Hristos ne-a izbăvit ca să fim slobozi" (Galateni 4:31). Odată ce am gustat libertatea lui Hristos, trebuie să ne păstrăm relația

cu Dumnezeu, rămânând în adevărul Cuvântului Său. Pavel tează versetul, continuând în 5:1: "Rămâneți dar tari, și nu iarăși sub jugul robiei." Libertatea este moștenirea noastră, nu avem voie să schimbăm libertatea cu reguli rituale, ceea ce este legalism, sau cu ocazia de a trăi în firea pământească, ceea ce este libertinism. Pașii pe care îi faci spre eliberarea ta în Hristos sunt întăriți sfărșitul călătoriei, ci începutul umblării în Duhul. Spun împreună cu Pavel (Galateni 5:16):

*Umblați prin Duhul
și nu vății împlini pofta firii păcătoase!³*